

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/1614.**

Benyújtás dátuma: **2022-10-18 22:27**

Parlex azonosító: **18M1D4J20001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Varga Mihály, pénzügyminiszter**

Törvényjavaslat címe: **Egyes adótörvények módosításáról**

A Kormány nevében mellékelten benyújtom az egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslatot.

2022. évi törvény

egyes adótörvények módosításáról

I. Fejezet

A JÖVEDELEMADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. §

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 29/F. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az állami adó- és vámhatóság az adóbevallási tervezetben a nyilvántartásaiban szereplő adatok alapján feltünteti a 25 év alatti fiatalok kedvezményének jogosultat megillető összegét.”

2. §

Az Szja tv. 49. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az egyéni vállalkozó családi járulékkedvezményt kíván igénybe venni, akkor – saját döntése alapján, az e fejezetben előírtaktól eltérően – a vállalkozói kivét adóelőlegét havonta, az átalányban megállapított jövedelem adóelőlegét negyedévente állapítja meg és vallja be az adózás rendjéről szóló törvény szerinti adó- és járulékbevallásban.”

3. §

(1) Az Szja tv. 50. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelem szerinti adózás helyett adóévenként az adóév egészére a 8. számú melléklet rendelkezései szerint átalányadózást választhat az (5)-(9) bekezdésben foglalt rendelkezéseket is figyelembe véve.”

(2) Az Szja tv. 50. § (7) és (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(7) Az az egyéni vállalkozó, aki az átalányadózását megszünteti vagy az arra való jogosultsága megszűnik, a megszüntetés (megszűnés) évére és az azt követő 12 hónapra átalányadózást ismételt nem választhat.

(8) A tevékenységét év közben kezdő, megszüntető vagy szüneteltető egyéni vállalkozó az 52. § (1) bekezdésben meghatározott bevételi értékhatárt a tevékenység folytatásának napjaival időarányosan veheti figyelembe. E rendelkezés alkalmazásában tevékenységét év közben kezdőnek kell tekinteni azt az egyéni vállalkozót is, aki az átalányadózásra áttérést közvetlenül megelőző időszakban kisadózónak minősült.”

4. §

Az Szja tv. 52. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az átalányadózás szabályai addig alkalmazhatók, amíg az adóévben

- a) az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói bevétele az éves minimálbér tízszeresét,
 - b) az adóév egészében kizárólag a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet szerinti kiskereskedelmi tevékenységet végző egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele az éves minimálbér ötvénszeresét
- nem haladja meg.”

5. §

Az Szja tv. 60. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Házassági vagyonközösség fennállása alatt megszerzett ingatlan esetén az (1) bekezdés szerint meghatározott szerzési időpont mindkét házastársnál azonos, kivéve, ha házassági vagyoni jogi szerződés ettől eltérően rendelkezik.”

6. §

Az Szja tv. 67. § (9) bekezdés a) pont ag) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a) az értékpapír megszerzésére fordított érték:]

- „ag) az MRP szervezet analitikájában a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet szerint elkülönítetten, a megszerzett részvények, üzletrészek között kimutatott, az MRP szervezet vagy az MRP szervezetben fennálló tagi részesedést kezelő vagyongazdálkodó alapítvány által a résztvevő tulajdonába adott értékpapír esetében az átadásig a résztvevő által saját erő címén befizetett összegből az értékpapírra arányosan jutó rész,”

7. §

Az Szja tv. 67/B. § (14) bekezdés b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Tartós befektetési szerződést köthet az (1) bekezdésben említett magánszemélyen túlmenően:]

- „b) a bizalmi vagyongazdálkodó – a magánszeméllyel mint vagyongazdálkodóval magánszemély mint kedvezményezett javára megkötött – bizalmi vagyongazdálkodási szerződés, valamint a magánszemély mint kedvezményezett javára történő vagyoni juttatás céljából magánszemély által alapított vagyongazdálkodó alapítvány bizalmi vagyongazdálkodói feladatának teljesítése céljából,”

(azzal, hogy a szerződés szerint keletkező hozam adókötelezettségére e § rendelkezéseit kell alkalmazni, a hozammal kapcsolatban keletkező adókötelezettséget az alapítványi vagyon, a kezelt vagyon terhére a szerződő alapítvány, vagyongazdálkodó teljesíti, az e § szerinti rendelkezést, bevallási kötelezettséget az alapítvány, a vagyongazdálkodó tesz, teljesít.)

8. §

Az Szja tv. 77/A. § (2) bekezdés 1) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha a magánszemély)

„1) az értékpapírt a KMRP szervezet résztvevőjeként vagy a KMRP keretében létesített vagyonkezelő alapítvány kedvezményezettjeként szerezte; a KMRP szervezet résztvevőnként, a vagyonkezelő alapítvány kedvezményezetttenként az adóévet követő év január 31-ig adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére a résztvevőnek, illetve a kedvezményezettnek a vagyon felosztása során átadott összes értékpapírnak az átadásuk napjára megállapított együttes szokásos piaci értékéről, valamint az azok megszerzése érdekében a résztvevő által teljesített vagyoni hozzájárulás összegéről.”

9. §

Az Szja tv. 1. számú melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

10. §

Az Szja tv.

- a) 3. § 63. pont a) alpontjában a „*lévő járművel*” szövegrész helyébe a „*lévő vagy általa bérelt, lízingelt járművel*” szöveg,
 - b) 52. § (2) bekezdésében az „*(1) bekezdés a) pontjában*” szövegrész helyébe az „*(1) bekezdésben*” szöveg,
 - c) 3. számú melléklet I. Jellemzően előforduló költségek rész 11. pontjában a „*telefon, rádiótelefon, telefax, cb-rádió, telex*” szövegrész helyébe a „*telefon, mobiltelefon, telefax, cb-rádió, internet*” szöveg, 12. pontjában az „*a telefon, a rádiótelefon, a telefax, a cb-rádió, a telex*” szövegrész helyébe az „*a telefon, a mobiltelefon, a telefax, a cb-rádió, az internet*” szöveg, az „*a készülék ára, és a beszerelés díja*” szövegrész helyébe az „*a készülék ára, a beszerelés díja és a használat díja*” szöveg,
 - d) 11. számú melléklet I. Jellemzően előforduló költségek rész 12. pontjában a „*telefon, rádiótelefon, telefax, cb-rádió, telex*” szövegrész helyébe a „*telefon, mobiltelefon, telefax, cb-rádió*” szöveg, 13. pontjában az „*a telefon, a rádiótelefon, a telefax, a cb-rádió, a telex*” szövegrész helyébe az „*a telefon, a mobiltelefon, a telefax, a cb-rádió, az internet*” szöveg
- lép.

11. §

Hatályát veszti az Szja tv. 50. § (4) bekezdése.

2. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

12. §

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 4. §-a a következő 30/d. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„*30/d. saját jogú nyugdíjas: a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló törvény szerint saját jogú nyugdíjasnak minősülő természetes személy;*”

13. §

A Tao. törvény 5. § (7a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7a) A vagyonekezelő alapítvány, a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonekezelő alapítvány a bizalmi vagyonekezelési szerződés alapján kezelt vagyonekra vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával állapítja meg adókötelezettségét, azzal az eltéréssel, hogy társasági adókötelezettsége azon a napon kezdődik, amelyen az alapítását szabályozó jogszabály szerint létrejön. A természetes személlyel mint vagyonerendelővel kötött bizalmi vagyonekezelési szerződés alapján a vagyonekezelő által kizárólag természetes személy mint kedvezményezett javára kezelt vagyone, valamint a kizárólag természetes személy mint kedvezményezett javára történő vagyoni juttatás céljából természetes személy által alapított vagyonekezelő alapítvány adóbevallás helyett az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáiig – bevallást helyettesítő nyomtatványon – nyilatkozatot tesz, ha az adóévben bevételt nem szerzett, vagy az adóévben csak olyan bevételt szerzett, amelynek alapján adómentesség illeti meg. A kezelt vagyonekra vonatkozó rendelkezés alkalmazásakor a természetes személy kedvezményezettel esik egy tekintet alá a kizárólag természetes személy mint kedvezményezett javára történő vagyoni juttatás céljából természetes személy által alapított vagyonekezelő alapítvány.”

14. §

A Tao. törvény 6. § (3c) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3c) Az adózó csoporttagsága megszűnik

- a) adókötelezettsége megszűnése napján,
- b) kilépése napján,
- c) a csoportos társasági adóalany megszűnése napján,
- d) azon a napon, amelyet követő naptól már nem felel meg a tagságára előírt összes feltételnek,
- e) végelszámolása, felszámolása, kényszertörlési eljárása kezdő időpontját megelőző nappal,
- f) megszűnése napján, ha az adózó végelszámolási vagy felszámolási eljárás nélkül szűnik meg.”

15. §

(1) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdés o) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„o) a társasház, a társasüdüző (a továbbiakban együtt: társasház) tulajdonostársainak közössége által a közös név alatt megszerzett olyan jövedelemből való részesedés alapján az adózó által az adóévben bevételként elszámolt összeg, amely jövedelemre vonatkozóan a társasház a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint az adót megfizette, továbbá a kezelt vagyone, az alapítvány, a vagyonekezelő alapítvány által megszerzett, a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint megállapított, tartós befektetésből származó jövedelem,”

(2) A Tao. törvény 7. § (31) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(31) Az (1) bekezdés l) pontja szerinti összeg 19. § szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű

(de minimis) támogatásnak minősül, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival összhangban nyújtható.”

16. §

A Tao. törvény 20. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kell az adót megfizetnie)

„b) a természetes személlyel mint vagyონrendelővel kötött bizalmi vagyónkezelési szerződés alapján a vagyónkezelő által kizárólag természetes személy mint kedvezményezett javára kezelt vagyónnak, valamint a kizárólag természetes személy mint kedvezményezett javára történő vagyóni juttatás céljából természetes személy által alapított vagyónkezelő alapítványnak, ha az adóévben csak befektetett pénzügyi eszközök, követelések, értékpapírok vagy pénzeszközök átvétele, birtoklása, hasznainak szedése vagy ilyen eszközzel kapcsolatos rendelkezési joga gyakorlása révén szerzett bevételt, azzal, hogy a kezelt vagyónra vonatkozó rendelkezés alkalmazásakor a természetes személy kedvezményezettel esik egy tekintet alá a kizárólag természetes személy mint kedvezményezett javára történő vagyóni juttatás céljából természetes személy által alapított vagyónkezelő alapítvány,”

17. §

A Tao. törvény 26. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Amennyiben a csoporttag csoporttagsága a jogutód nélküli megszűnéstől eltérő ok miatt szűnik meg, a csoportos társasági adóalany és a volt csoporttag, továbbá a csoportos társasági adóalany megszűnése esetén a volt csoporttag köteles a csoporttagság megszűnésére okot adó körülmény napját, illetve a csoportos társasági adóalany megszűnésére okot adó körülmény napját követő 30 napon belül a csoportos társasági adóalany által bevallott adóelőleget megosztani és bevallani, és ennek alapján a csoporttagság megszűnése, illetve a csoportos társasági adóalany megszűnése napjától az adóévet követő hatodik hónap utolsó napjáig az adóelőleget megfizetni.”

18. §

(1) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (107) bekezdéssel egészül ki:

„(107) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel megállapított 5. § (7a) bekezdését, 7. § (1) bekezdés o) pontját és 20. § (1) bekezdés b) pontját az adózó választása szerint alkalmazhatja a 2022. adóévére.”

(2) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (108)-(113) bekezdéssel egészül ki:

„(108) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel megállapított 7. § (31) bekezdését első alkalommal a 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallás vonatkozásában kell alkalmazni, figyelemmel a (112) bekezdésben foglaltakra.

(109) Az e törvény hatálya alá tartozó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i

1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival összhangban igénybe vehető csekély összegű (de minimis) támogatás az adózó erre vonatkozó választása és adóbevallásban benyújtott nyilatkozata szerint az „Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes válságkezelési keret a gazdaságnak Oroszország Ukrajna elleni agresszióját követő támogatása céljából” című, 2022/C 131 I/01 számú európai bizottsági közlemény (a továbbiakban: Válságközlemény) 2.1. szakaszának szabályaival és a támogatási programot jóváhagyó SA.103089 számú határozatban és az azt módosító európai bizottsági határozatokban foglalt rendelkezésekkel összhangban is igénybe vehető, figyelemmel a (110)-(113) bekezdésekre, valamint a 4. számú mellékletre.

(110) A (109) bekezdés szerinti választás első alkalommal a 2022-ben kezdődő adóévről a (109) bekezdés hatályba lépését követően benyújtott adóbevallás vonatkozásában alkalmazható.

(111) A (110) bekezdéstől eltérően e törvény 7. § (1) bekezdés *l)* pontja tekintetében a (109) bekezdést első alkalommal a 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallás vonatkozásában lehet alkalmazni, figyelemmel a (112) bekezdésben foglaltakra.

(112) E bekezdés hatályba lépését megelőzően, de 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallását illetően az e törvény 7. § (1) bekezdés *l)* pontja tekintetében az adózónak önellenőrzést kell benyújtania.

(113) A (109) bekezdés szerinti adózói választás és nyilatkozat utoljára a Válságközlemény alkalmazhatóságának határidejéig benyújtott adóbevallásban tehető meg.”

(3) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (114) bekezdéssel egészül ki:

„(114) A 29/A. § (6) bekezdése hatálya alá tartozó, a 7. § (1) bekezdés *ny)* pontja szerinti csökkentő tételt, illetve a 8. § (1) bekezdés *j)* pontja szerinti növelő tételt alkalmazó adózó a 2014-ben kezdődő adóév utolsó napjáig keletkezett, és az adóalapnál még nem érvényesített elhatárolt veszteségét legfeljebb a felhasználása (az adózás előtti eredmény csökkentéseként történő elszámolása) nélkül számított adóévi adóalapnak a 7. § (1) bekezdés *ny)* pontja szerinti csökkentő tétellel növelt és a 8. § (1) bekezdés *j)* pontja szerinti növelő tétellel csökkentett összegének 50 százalékáig számolhatja el az adózás előtti eredmény csökkentéseként. E rendelkezés az adózó választása szerint első alkalommal a 2021. december 31-ét követően kezdődő adóévre alkalmazható.”

19. §

A Tao. törvény 30/H. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30/H. §

E törvény 29/A. § (109)-(113) bekezdése alapján az adózó erre vonatkozó választása és adóbevallásban benyújtott nyilatkozata szerint igénybe vett támogatás a Válságközlemény 2.1. szakaszának szabályaival és a támogatási programot jóváhagyó SA.103089 számú határozatban és az azt módosító európai bizottsági határozatokban foglalt rendelkezésekkel összhangban nyújtott támogatásnak minősül.”

20. §

A Tao. törvény a 2. melléklet szerinti 4. számú melléklettel egészül ki.

21. §

A Tao. törvény

- a) 6. § (9) bekezdés a) pontjában és 8. § (1) bekezdés t) pontjában a „bekerülési” szövegrész helyébe a „könyv szerinti” szöveg,
- b) 7. § (1) bekezdés l) pontjában a „(31)-(32)” szövegrész helyébe a „(31)” szöveg,
- c) 22/B. § (2b) bekezdésében a „37/2011. (III. 22.) Korm. rendelet szabályaival” szövegrész helyébe a „37/2011. (III. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Atr.) szabályaival” szöveg,
- d) 29/A. § (83) bekezdésében a „szerint meghatározott” szövegrész helyébe a „szerinti” szöveg,
- e) 3. számú melléklet B) rész 3. pontjában a „8. és” szövegrész helyébe a „8., 9. és” szöveg lép.

22. §

Hatályát veszti a Tao. törvény

- a) 7. § (32) bekezdése,
- b) 3. számú melléklet B) rész 1. pontjában a „(Tbj. 4. § f) pont)” szövegrész,
- c) 3. számú melléklet B) rész 3. pontjában a „[Tbj. 4. § f) pont]” szövegrész,
- d) 3. számú melléklet B) rész 9. pontjában az „, a Tbj. 4. § 17. pontja szerinti” szövegrész.

3. Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény módosítása

23. §

Hatályát veszti az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 3. § (2a) bekezdése.

4. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

24. §

(1) A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 2. § 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„1. *átlagos statisztikai állományi létszám:* a Központi Statisztikai Hivatal által a munkaügyi-statisztikai adatszolgáltatáshoz kiadott, az adóév első napján hatályos kiadvány szerint meghatározott állományi létszám;”

(2) A Katv. 2. § 20. pont c) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

20. *kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény:*)

„c) a 19. pont c) alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér a foglalkoztatás első három évében, továbbá személyenként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér 50 százaléka a foglalkoztatás negyedik és ötödik évében;”

25. §

A Katv. 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. §

(1) A III. Fejezetet az Szt. rendelkezéseire figyelemmel, azokkal összhangban kell értelmezni. Az Szt. előírásaitól a megbízható és valós összkép biztosítása érdekében történő eltérés nem eredményezheti az adókötelezettség változását.

(2) A kisvállalati adó alanya – a fiókteleppel nem rendelkező külföldi vállalkozót és a belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy kivételével – az Szt. hatálya alá tartozik.

(3) A fiókteleppel nem rendelkező külföldi vállalkozó és a belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény és az Art. bizonylatokra, könyvvezetésre és nyilvántartásra előírt kötelezettségeit az Szt. előírásai szerint, a kettős könyvvitelt vezető vállalkozókra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával teljesíti.”

26. §

A Katv. 16. § (2) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben meghatározott személy az adóévre akkor választhatja a kisvállalati adó szerinti adózást, ha]

„g) az adóévet megelőző adóévben a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés ny) pontja, illetve 8. § (1) bekezdés j) pontja alkalmazásával társasági adóalap módosítást várhatóan nem kell végrehajtania.”

27. §

(1) A Katv. 19. § (5) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kisvállalati adóalanyiság megszűnik)

„e) az állami adó- és vámhatóság határozata véglegessé válásának napját megelőző hónap utolsó napjával, ha az adóalany terhére az állami adó- és vámhatóság számla- vagy nyugtakibocsátási kötelezettség elmulasztásáért, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért véglegessé vált döntéssel mulasztási bírságot, jövedéki bírságot állapított meg;”

(2) A Katv. 19. § (5) bekezdés l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kisvállalati adóalanyiság megszűnik)

„l) ha az adózónak az adóévben a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés ny) pontja, illetve 8. § (1) bekezdés j) pontja alkalmazásával társasági adóalap módosítást kellene végrehajtania, az adóév első napját megelőző nappal,”

(3) A Katv. 19. § (5) bekezdése a következő m) ponttal egészül ki:

(A kisvállalati adóalanyiság megszűnik)

„m) ha az adózónak az adóévben a Tao. tv. 16/A. §-a, illetve 16/B. §-a alkalmazásával társasági

adóalap módosítást kellene végrehajtania, az adóév első napját megelőző nappal.”

28. §

A Katv. 20. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E fejezet alkalmazásában személyi jellegű kifizetésnek minősül)

„b) az a) ponttól eltérően tag esetén a Tbj. 4. § 14. pont 14.2. alpontja szerinti minimálbér 112,5%-a, ha a tagra jutó személyi jellegű ráfordítás ennél alacsonyabb, azzal, hogy nem kell figyelembe venni a minimálbér 112,5%-át arra az időszakra vonatkozóan, amelyre a tagnak nem keletkezik a Tbj. 39. §-a szerinti járulékalap utáni járulékfizetési kötelezettsége,”

29. §

A Katv. 29/A. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ez a törvény a kisvállalati adóval összefüggésben a következő uniós jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja:)

„d) a Tanács 2016/1164 EU irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról és a Tanács 2017/952 EU irányelve (2017. május 29.) az (EU) 2016/1164 irányelvnek a harmadik országokat érintő hibrid struktúrákból adódó diszkrpanciák tekintetében történő módosításáról.”

30. §

Hatályát veszti a Katv.

- a) 18/A. §-a,
- b) 20. § (4) bekezdés d) pontja, és
- c) 32. § (6) és (7) bekezdése.

5. A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

31. §

A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Távhő törvény) 6. § (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) A (3) bekezdés l) pontja szerinti összeg 7. § (1) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival összhangban nyújtható.”

32. §

A Távhő törvény 18. §-a a következő (15)-(19) bekezdéssel egészül ki:

„(15) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel

megállapított 6. § (15) bekezdését első alkalommal a 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallás vonatkozásában kell alkalmazni, figyelemmel a (18) bekezdésben foglaltakra.

(16) Az e törvény 6. § (15) bekezdése hatálya alá tartozó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival összhangban igénybe vehető csekély összegű (de minimis) támogatás az adózó erre vonatkozó választása és adóbevallásban benyújtott nyilatkozata szerint az „Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes válságkezelési keret a gazdaságnak Oroszország Ukrajna elleni agresszióját követő támogatása céljából” című, 2022/C 131 I/01 számú európai bizottsági közlemény (a továbbiakban: Válságközlemény) 2.1. szakaszának szabályaival és a támogatási programot jóváhagyó SA.103089 számú határozatban és az azt módosító európai bizottsági határozatokban foglalt rendelkezésekkel összhangban is igénybe vehető, figyelemmel a (17)-(19) bekezdésre, valamint a Tao. tv. 4. számú mellékletében foglaltakra.

(17) A (16) bekezdést első alkalommal a 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallás vonatkozásában lehet alkalmazni, figyelemmel a (18) bekezdésben foglaltakra.

(18) E bekezdés hatályba lépését megelőzően, de 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallását illetően az e törvény 6. § (3) bekezdés l) pontja tekintetében az adózónak önellenőrzést kell benyújtania.

(19) A (16) bekezdés szerinti adózási választás és nyilatkozat utoljára a Válságközlemény alkalmazhatóságának határidejéig benyújtott adóbevallásban tehető meg.”

33. §

A Távhő törvény 6. § (3) bekezdés l) pontjában a „(13)-(17)” szövegrész helyébe a „(14)-(16)” szöveg lép.

34. §

Hatályát veszti a Távhő törvény 6. § (13) és (17) bekezdése.

II. Fejezet *A KÖZVETETT ADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA*

6. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

35. §

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 6. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szintén gazdasági tevékenység és adóalanyiságot eredményez az is, ha)

- „b) egyébként nem adóalanyi minőségben eljáró személy, szervezet beépített ingatlant (ingatlanrészt), és ehhez tartozó földrészletet sorozat jelleggel értékesít, feltéve, hogy*
 - ba) annak első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg, vagy*
 - bb) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de a használatbavételi engedély véglegessé válása, vagy a használatbavétel tudomásulvétele, vagy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján épített*

lakóingatlan felépítésének megtörténtét tanúsító hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év, vagy
bc) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de mint önálló rendeltetési egység rendeltetését vagy a rendeltetési egységeinek számát megváltoztatták, és az ezt igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év
[a ba), bb) és bc) alpont a továbbiakban együtt: beépítés alatt álló vagy beépített új ingatlan];”

36. §

Az Áfa tv. 17. § (3) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

[A (2) bekezdésben említett jogutódlással történő megszűnésnek kell tekinteni e törvény alkalmazásában:]

„k) az agrárgazdaságok átadásáról szóló törvény szerinti gazdaságátadási szerződés alapján megvalósuló gazdaságátadást.”

37. §

Az Áfa tv. 18. § (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(Az elévülési időn belül a szerzővel együtt egyetemleges felelősség terheli)

„h) a gazdaságot átadó személyt a 17. § (3) bekezdés k) pontja szerinti esetben,”

[azon e törvényben szabályozott kötelezettségek teljesítéséért, amelyek az (1) bekezdés b) pontjában említett vagyonhoz fűződően a szerzésig bezárólag keletkeztek.]

38. §

Az Áfa tv. 86. § (1) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„j) a beépített ingatlan (ingatlanrész) és az ehhez tartozó földrészlet értékesítése, kivéve annak a beépített ingatlan (ingatlanrésznek) és az ehhez tartozó földrészletnek az értékesítését, amelynek

ja) első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg; vagy

jb) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de a használatbavételi engedély véglegessé válása, vagy a használatbavétel tudomásulvétele, vagy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján épített lakóingatlan felépítésének megtörténtét tanúsító hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év; vagy

jc) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de mint önálló rendeltetési egység rendeltetését vagy a rendeltetési egységeinek számát megváltoztatták, és az ezt igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év;”

39. §

Az Áfa tv. 142. § (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adót a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti:)

„b) a szolgáltatás nyújtásának minősülő olyan építési-szerelési és egyéb szerelési munka esetében, amely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására vagy egyéb megváltoztatására – ideértve az ingatlan bontással történő megszüntetését és rendeltetésének megváltoztatását is – irányul, feltéve, hogy az ingatlan létrehozatala, bővítése, átalakítása, egyéb megváltoztatása hatósági engedélyhez vagy hatósághoz történő bejelentéshez kötött, amelyről a szolgáltatás igénybevevője előzetesen és írásban köteles nyilatkozni a szolgáltatás nyújtójának;”

40. §

Az Áfa tv. 172. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 2. § a) pontja szerinti termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról kibocsátott számlán az áthárított adót [169. § k) pontja] - a 80. § szerint meghatározott árfolyam alkalmazásával - forintban kifejezve abban az esetben is fel kell tüntetni, ha az egyéb adatok külföldi pénznemben kifejezettek.”

41. §

Az Áfa tv. 178. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1a) A nyugtaadási kötelezettség gépi kiállítással történő megvalósítása esetén az engedélyezett géppel kiállított nyugták, számlák, valamint a pénztárgép adatairól az adóalany - jogszabály szerint - rendszeresen adatszolgáltatást teljesít az állami adóhatóság részére. Jogszabály előírhatja, hogy a nyugtakibocsátási kötelezettség kötelező gépi kiállítással történő megvalósítására szolgáló pénztárgép-, gépi nyugta kiállítására szolgáló egyéb technikai megoldás működését az állami adóhatóság hírközlő eszköz és rendszer útján felügyelje. Ebben az esetben az adatszolgáltatás - jogszabály szerint - az állami adóhatóság általi közvetlen adatlekérdezéssel is megvalósítható. Az adatszolgáltatáshoz szükséges adatkapcsolatot biztosító hírközlési szolgáltató a pénztárgép adóügyi ellenőrző egységének azonosítóit, a gépi nyugta kiállítására szolgáló egyéb technikai megoldás azonosítóit nem kapcsolhatja össze a pénztárgép-, a gépi nyugta kiállítására szolgáló egyéb technikai megoldás üzemeltetőjének adataival. Az adatszolgáltatáshoz szükséges adatkapcsolatot biztosító hírközlési szolgáltató a pénztárgép-, a gépi nyugta kiállítására szolgáló egyéb technikai megoldás üzemeltetője részére biztosított szolgáltatás szüneteltetéséről, illetve megszüntetéséről adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére. A közvetlen adatlekérdezéssel megvalósított adatszolgáltatás teljesítése alól az állami adóhatóság - az elektronikus hírközlő hálózat hiányára tekintettel - jogszabály szerint, kérelemre egyedi mentesítést adhat. Az egyedi mentesítés iránti kérelem elbírálása során a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szakhatóságként működik közre az elektronikus hírközlő hálózat elérhetősége kérdésében.”

42. §

(1) Az Áfa tv. 188. § (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatárba nem számítandó be:)

„c) az aa) alpont alá nem tartozó beépített ingatlan (ingatlanrész) és ehhez tartozó földrészlet értékesítése, amelynek

ca) első rendeltetésszerű használatbavétele még nem történt meg, vagy

cb) első rendeltetésszerű használatbavétele megtörtént, de a használatbavételi engedély

véglegessé válása, vagy a használatbavétel tudomásulvétele, vagy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentés alapján épített lakóingatlan felépítésének megtörténtét tanúsító hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év, vagy

- cc) első rendeltetészerű használatbavétele megtörtént, de mint önálló rendeltetési egység rendeltetését vagy a rendeltetési egységeinek számát megváltoztatták, és az ezt igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása és az értékesítés között még nem telt el 2 év,”

(fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték.)

(2) Az Áfa tv. 188. § (3) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(Az alanyi adómentesség választására jogosító felső értékhatárba nem számítandó be:)

„h) a 49/A. § (1) bekezdése szerinti eset kivételével a 12/B. § szerinti termékértékesítés”
(fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték.)

43. §

Az Áfa tv. 193. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adóalany az alanyi adómentesség időszakában nem járhat el alanyi adómentes minőségében)

„d) a külföldön teljesített szolgáltatásnyújtása és a Közösség belföldtől eltérő területén teljesített 12/B. § szerinti termékértékesítése esetében;”

44. §

(1) Az Áfa tv. 195. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérően:

- a) a 11. § (2) bekezdésének a) pontja,
- b) a 188. § (3) bekezdésének aa) alpontja,
- c) a 188. § (3) bekezdésének b)-d) pontjai,
- d) a 188. § (3) bekezdésének h) pontja, és
- e) a 193. § (1) bekezdésének d) pontja

szerinti termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében az adóalany jogosult az alanyi adómentesség időszakában keletkezett, az a)-e) pontokhoz kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására.”

(2) Az Áfa tv. 195. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdéstől eltérően az adóalany jogosult továbbá a 193. § (1) bekezdés g) pontja szerinti adó levonására, feltéve, hogy az importált termékkel a 12/B. § (2) bekezdése szerinti termékértékesítést teljesít a Közösség valamely tagállamában.”

45. §

Az Áfa tv. 253/I. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az az adóalany, aki (amely) gazdasági tevékenységének székhelye belföldön van, vagy gazdasági tevékenységének székhelye a Közösség területén kívül van, azonban belföldön rendelkezik állandó telephellyel, választhatja, hogy adófizetési és adóbevallási kötelezettségének az állami adó- és vámhatóság útján tesz eleget a Közösség azon tagállamában teljesített nem adóalany részére nyújtott szolgáltatása után, ahol nem telepedett le gazdasági céllal, valamint termék Közösségen belüli távértékesítése után.”

46. §

Az Áfa tv. 260. § (1) bekezdésének e)-h) pontjai helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

- „e) a gépi nyugta-, illetve nyugta- és számlaadásra szolgáló pénztárgéppel, gépi nyugta kiállítására szolgáló egyéb technikai megoldással rögzített adatok állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatásának és az állami adóhatóság által a pénztárgépek és gépi nyugta adására szolgáló egyéb technikai megoldások működése felett gyakorolt felügyeletnek a szabályait, a közvetlen adatlekérdezéssel megvalósított adatszolgáltatás teljesítése alóli egyedi mentesítés szabályait;
- f) a gépi nyugta-, illetve nyugta- és számlaadásra szolgáló pénztárgép, taxaméter, gépi nyugta kiállítására szolgáló egyéb technikai megoldás forgalmazása engedélyezésének szabályait - ide értve az engedélyezésre hatáskörrel rendelkező szerv kijelölését is -, a forgalmazási engedély kiadásának műszaki és személyi követelményeit, a forgalmazási engedély kiadásáért, módosításáért, kiterjesztéséért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, valamint a díj beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával és visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat;
- g) a pénztárgép, taxaméter, gépi nyugta kiállítására szolgáló egyéb technikai megoldás forgalmazásának, szervizelésének és üzemeltetésének szabályait, a szervizek nyilvántartására és a nyilvántartásba vételére, nyilvántartásból való törlésére, a műszereszi igazolványra, annak kiadására, érvényességére és visszavonására vonatkozó szabályokat;
- h) a pénztárgép, gépi nyugta kiállítására szolgáló egyéb technikai megoldás forgalmazásával, üzemeltetésével, szervizelésével kapcsolatos kötelezettségek ellenőrzésére vonatkozó szabályokat;”

47. §

Az Áfa tv. 268. § g) pontja a következő gu) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény – az Art.-vel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja

a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:]

- „gu) a Tanács (EU) 2022/890 irányelve (2022. június 3.) a 2006/112/EK irányelvnek a bizonyos csalásra alkalmas termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetén alkalmazott választható fordított adózási mechanizmus, valamint a héacsalás elleni gyorsreagálási mechanizmus alkalmazási időszakának meghosszabbítása tekintetében történt módosításáról.”

48. §

Az Áfa tv. a következő 356. §-sal egészül ki:

„356. §

E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel megállapított, illetve módosított 193. § (1) bekezdés *a*) és *d*) pontja, 195. § (2) bekezdése, (3) bekezdés *b*) pontja és (4) bekezdése a 2022. január 1-jén vagy azt követően teljesített ügyletekre alkalmazandó.”

49. §

Az Áfa tv. a következő 357. §-sal egészül ki:

„357. §

(1) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *b*) pontját – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azon szolgáltatások esetében kell először alkalmazni, amelyek teljesítési időpontja 2023. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

(2) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi..... törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti szolgáltatás nyújtása esetén továbbra is a 2022. december 31-én hatályos szabályok szerint kell eljárni, ha a teljesítés időpontja 2023. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik, de a szolgáltatást igénybe vevő adóalanyak a 60. § (1)-(3) bekezdése szerint a fizetendő adót 2023. január 1-jét megelőzően kellene megállapítani.

(3) Amennyiben az előleg jóváírásának, kézhezvételének időpontja 2023. január 1-jét megelőző napra esik azon e törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi..... törvénnyel módosított 142. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti szolgáltatások esetén, amelyek 2022. december 31-én még nem tartoztak a 142. § (1) bekezdés *b*) pontja hatálya alá, az előleg jóváírására, kézhezvételére, megszerzésére tekintettel fizetendő adót az ügyletet saját nevében teljesítő adóalany fizeti az 59. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően, a szolgáltatás igénybevevőjének adófizetési kötelezettsége - a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - az adóalapnak az előleg adót nem tartalmazó összegével csökkentett része után keletkezik.”

50. §

Az Áfa tv. a következő 358. §-sal egészül ki:

„358. §

E törvény 2024. december 31-én hatályos 3. számú melléklet I. részében foglalt táblázat 50. és 51. sora szerinti lakóingatlan-értékesítés általános forgalmi adó mértékére a 2024. december 31-én hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha a 84. § szerint megállapított időpont a 2025. január 1. napjával kezdődő és a 2028. december 31. napjával záruló időszakra esik, feltéve, hogy

- a*) építési engedélyhez kötött építési munka esetén a lakóingatlan építésére az építési engedély 2024. december 31. napjáig véglegessé vált, vagy
- b*) az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységet legkésőbb 2024. december 31. napján bejelentették.”

51. §

Az Áfa tv.

1. 18. § (1a) bekezdés b) pont bb) alpontjában a „*ja*) vagy *jb*) alpontja” szövegrész helyébe a „*ja*), *jb*) vagy *jc*) alpontja”;
2. 143. § (1) bekezdésében az „a (2) bekezdésben és a 144. §-ban meghatározott eltéréssel” szövegrész helyébe az „a (2) bekezdésben meghatározott eltéréssel”;
3. 193. § (1) bekezdés a) pontjában az „*a*)-*d*) pontjaiban” szövegrész helyébe az „*a*)-*d*) és *h*) pontjában”;
4. 195. § (3) bekezdés b) pontjában az „a (2) bekezdés *d*) pontjában” szövegrész helyébe az „a (2) bekezdés *e*) pontjában”;
5. 3. számú melléklet I. részében foglalt táblázat 50., 51. és 59. sorában a „*ja*) vagy *jb*) alpontja” szövegrészek helyébe a „*ja*), *jb*) vagy *jc*) alpontja” szöveg lép.

52. §

Hatályát veszti az Áfa tv.

1. 142. § (1) bekezdés h) pontja,
2. 142. § (1) bekezdés i) pontja,
3. 142. § (1) bekezdés j) pontja,
4. 142. § (8) bekezdése,
5. 142. § (9) bekezdése,
6. 3. számú melléklet I. részében foglalt táblázat 50. és 51. sora,
7. 6/A. számú melléklete,
8. 6/B. számú melléklete,
9. 6/C. számú melléklete.

7. A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosítása

53. §

(1) A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 3. § (1) bekezdés 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„3. *adómentességi igazolás*: az (EU) 2020/262 tanácsi irányelvnek a jövedéki termékek adófelfüggesztés melletti szállításához és szabad forgalomba bocsátást követő szállításához kapcsolódó okmányhasználat tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az adómentességi igazoláshoz használandó űrlap meghatározásáról szóló, 2022. július 5-i (EU) 2022/1637 bizottsági végrehajtási rendelet mellékletében közzétett okmány;”

(2) A Jöt. 3. § (2) bekezdés 20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az energiatermékek adóztatására vonatkozóan)

„20. *jelölt gázolaj*: a gázolaj és a kerozin közös adóügyi jelölőanyagának létrehozásáról szóló, 2022. január 17-i 2022/197/EU bizottsági végrehajtási határozata szerint Solvent Yellow 124 vagy ACCUTRACE™ PLUS jelölőanyaggal megjelölt gázolaj;”

(3) A Jöt. 3. § (2) bekezdés 20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az energiatermékek adóztatására vonatkozóan)

„20. jelölt gázolaj: a gázolaj és a kerozin közös adóügyi jelölőanyagának létrehozásáról szóló, 2022. január 17-i 2022/197/EU bizottsági végrehajtási határozata szerint ACCUTRACE™ PLUS jelölőanyaggal megjelölt gázolaj;”

54. §

A Jöt. 144. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A teljesen denaturált alkohol tagállamba e-EKO-val, belföldön, valamint belföld és harmadik ország között a 64. § (1) bekezdése szerinti szállítólevéllel szállítható.”

55. §

A Jöt.

- a) 8. § (1) bekezdés a) pontjában és 62. § (5) bekezdés b) pontjában, az „EKO” szövegrész helyébe az „e-EKO” szöveg,
 - b) 54. § (2) bekezdésében az „e-TKO-nak a 684/2009/EK rendeletben, valamint a végrehajtási rendeletben előírtak szerint kitöltött” szövegrész helyébe az „e-TKO” szöveg
- lép.

56. §

Hatályát veszti a Jöt.

- a) 54. § (7) bekezdés „ a 684/2009/EK rendeletre figyelemmel” szövegrésze,
- b) 57. § (2) bekezdés „ a 684/2009/EK rendeletben meghatározott adattartalommal” szövegrésze,
- c) 58. § (6) bekezdés „ – figyelemmel a 684/2009/EK rendeletre –” szövegrésze.

8. Az egyes törvényeknek az otthonteremtési akcióterv bevezetése érdekében szükséges módosításáról szóló 2020. évi CXXXIII. törvény módosítása

57. §

Nem lép hatályba az egyes törvényeknek az otthonteremtési akcióterv bevezetése érdekében szükséges módosításáról szóló 2020. évi CXXXIII. törvény 6. §-a és 8. § b) pontja.

58. §

Hatályát veszti az egyes törvényeknek az otthonteremtési akcióterv bevezetése érdekében szükséges módosításáról szóló 2020. évi CXXXIII. törvény 19. § (2) bekezdése.

9. Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2021. évi LXIX. törvény módosítása

59. §

Nem lép hatályba az egyes adótörvények módosításáról szóló 2021. évi LXIX. törvény 64. § c) pontja.

III. Fejezet
EGYES ÁGAZATI ADÓK

10. A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosítása

60. §

A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény 5/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5/A. §

Az 5. § (1)-(2) bekezdésekben foglaltaktól eltérően az adó mértéke 2019. július 1-jétől 2023. december 31-ig az adóalap 0%-a.”

61. §

A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény 11. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2019. július 1. és 2023. december 31. közötti adókötelezettségre nem kell alkalmazni a 3. § (3)-(4) bekezdéseket, a 7. § (4)-(5) és (7) bekezdéseket, a 7/B. §-7/E. §-okat.”

IV. Fejezet
HELYI ADÓK

11. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

62. §

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 39. § (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Az a vállalkozó, aki a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint szokásos piaci ár alkalmazására kötelezett, a kapcsolt vállalkozásával kötött ügyletből származó nettó árbevételt vagy nettó árbevétel-csökkentő költséget, ráfordítást a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti szokásos piaci ár alapulvételével állapítja meg. A nettó árbevétel csökkentésének vagy a nettó árbevételt csökkentő költség, ráfordítás összege növelésének feltétele, hogy a vállalkozó rendelkezzen a vele szerződő fél azon nyilatkozatával miszerint az ugyanakkora összeggel növelte a nettó árbevételt vagy csökkentette a nettó árbevételt csökkentő költség, ráfordítás összegét az őt terhelő iparűzési adó alapjának megállapítása során. Ha a szerződő fél nem alanya a helyi iparűzési adónak, vagy a szokásos piaci ár miatti korrekció olyan ügyletre vonatkozik, melyben az ellenérték nem befolyásolja a szerződő fél helyi iparűzési adóalapjának összegét, akkor a nyilatkozatnak azt kell tartalmaznia, hogy e korrekciót az őt terhelő, a helyi iparűzési adónak megfelelő külföldi adó, ennek hiányában a társasági adó vagy annak megfelelő külföldi adó alapjának megállapítása során figyelembe vette.”

63. §

A Htv. 39/A-39/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39/A. §

(1) Az a vállalkozó, akinek/amelynek az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással 12 hónapra számítva időarányosan – a bevétele nem haladja meg

- a) a 25 millió forintot,
- b) a 120 millió forintot, feltéve, hogy az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint kizárólag kiskereskedelmi tevékenységet végző átalányadózonak minősül,

(a továbbiakban az a) és b) alpont szerinti vállalkozó e § alkalmazásában együtt: kisvállalkozó) az adóévi adó alapját a (2) bekezdésben foglaltak szerint is megállapíthatja.

(2) A kisvállalkozó (4) bekezdés szerint bejelentett döntése alapján az adó alapja a kisvállalkozó székhelye és telephelye szerinti önkormányzatonként

- a) 2,5 millió forint, ha a kisvállalkozó bevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással 12 hónapra számítva időarányosan – a 12 millió forintot nem haladja meg,
- b) 6 millió forint, ha a kisvállalkozó bevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással 12 hónapra számítva időarányosan – a 12 millió forintot meghaladja, de a 18 millió forintot nem haladja meg,
- c) 8,5 millió forint, ha a kisvállalkozó bevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással 12 hónapra számítva időarányosan – a 18 millió forintot meghaladja, de az 25 millió forintot – az (1) bekezdés b) pontja szerinti kisvállalkozó esetén a 120 millió forintot – nem haladja meg,

azzal, hogy e § alkalmazásában bevétel alatt a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó magánszemély kisvállalkozó esetében a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti bevételt, más kisvállalkozó esetén a nettó árbevételt kell érteni.

(3) Ha az adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az adóévi adóalap a (2) bekezdés szerinti adóalapnak az adókötelezettség napjai alapján napi arányosítással számított időarányos összegével egyezik meg.

(4) A (2) bekezdés szerinti adóalap-megállapítás választását

- a) a kisvállalkozó – az adóköteles tevékenységét jogelőd nélkül kezdő kisvállalkozó az első adóévről szóló adóbevallásban az első adóévre is – az adóévet megelőző adóévről szóló bevallási nyomtatványon az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig
- b) a tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén kezdő vállalkozó – ide nem értve az adóköteles tevékenységét jogelőd nélkül kezdő vállalkozót – a bejelentkezési, változás-bejelentési nyomtatványon

jelenti be az adóhatóság számára.

A kisvállalkozó e döntése a teljes adóévre vonatkozik és mindaddig érvényes, amíg a kisvállalkozó az adóalapját a (2) bekezdés szerint kívánja megállapítani. A bejelentkezési, változás-bejelentési nyomtatvány végrehajtható okiratnak minősül.

(5) Ha a vállalkozó bevétele az adóévben meghaladja az (1) bekezdés szerinti rá vonatkozó összeget, akkor az adó alapját az adóévre és az azt követő adóévre a 39. § (1) bekezdés szerint, vagy, ha a 39/B. § szerinti adóalap-megállapítás feltételeinek megfelel, – választása szerint – a 39/B. § szerint kell megállapítani.

(6) Ha a kisvállalkozó már nem a (2) bekezdés szerint kívánja megállapítani az adóalapját, akkor e döntését az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig jelentheti be az adóhatóságnak. E bejelentéssel egyidejűleg adóelőleg bevallására köteles, a bevallott adóelőleg két részletben esedékes. A kisvállalkozó az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig teljesítendő adóelőleg-bevallással

egyidejűleg az előző adóév adójával azonos összegű adóelőleg, a következő adóév harmadik hónapjának 15. napjáig ezen összeg felével egyező összegű adóelőleg fizetésére köteles.

(7) Ha a kisvállalkozó a (2) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást alkalmazza, akkor adóját az adóévet követő év ötödik hónapjának utolsó napjáig köteles megfizetni.

(8) Nem kell bevallást benyújtani, ha az adóévi adó összege nem haladja meg az adóévi adóelőleg összegét és – ha a megfizetett adóelőleg összege magasabb – az adózó az adóelőleg és az adóévi adó összege különbözetének a visszatérítését nem kéri. Ha a kisvállalkozó az adóévet követő év ötödik hónapjának utolsó napjáig adóbevallást nem nyújt be, akkor úgy kell tekinteni, hogy az adóévi adófizetési kötelezettségének az adóévi adóelőleg megfizetésével kíván eleget tenni.

(9) A kisvállalkozó az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig – a 41. § (4) és (7) bekezdéseire figyelemmel – az adóévre adóelőleg fizetésére köteles, melynek összege az előző adóév adójának összegével azonos. A kisvállalkozót az adóelőleg-fizetésről bevallási kötelezettség nem terheli, ha a megelőző adóévről a (8) bekezdésre figyelemmel adóbevallás benyújtására nem köteles.

(10) Abban az adóévben, amelyikben a kisvállalkozó a (2) bekezdés szerinti adóalap-megállapítási mód alkalmazására áttér, az adóév harmadik hónapjának 15. napján esedékes, az adóévre korábban bevallott adóelőleget annak eredeti esedékességekor köteles megfizetni. Az így megfizetett adóelőleg összege az előző adóévről szóló bevallás szerinti adó alapján számított, (9) bekezdés szerint fizetendő adóelőleg összegébe beszámít.

(11) Ha a kisvállalkozó a (2) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást alkalmazza, akkor a helyi iparüzési adóban adómentességre, adókedvezményre és adócsökkentésre nem jogosult.

39/B. §

(1) A kisvállalati adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját a kisvállalati adója alapjának 20%-kal növelt összegében is megállapíthatja.

(2) Az adó alapjának az (1) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést az adóévről szóló bevallásban legkésőbb az annak benyújtására előírt határidőig kell megtenni az adóhatóságnál.

(3) Ha a vállalkozó kisvállalati adóalanyisága megszűnik, akkor az adó alapját a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévére az (1) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 39. § (1) bekezdése szerint kell megállapítani.

(4) Ha a vállalkozó kisvállalati adóalanyisága megszűnik, akkor

- a) köteles a kisvállalati adókötelezettségéről szóló bevallás-benyújtással egyidejűleg a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában: előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani azzal, hogy nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.
- b) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévről szóló bevallást a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve

igényelheti vissza.”

64. §

A Htv. 40/J. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a vállalkozó az IFRS-ek alkalmazásáról vagy a számviteli politika változásáról szóló döntést követően, de az áttérés adóévet megelőzően jogutódlással megszűnik, az áttérési különbözet összegét a jogutód köteles megállapítani az (1) és (3) bekezdés megfelelő alkalmazásával.”

65. §

A Htv. VI. fejezete a következő 51/Q. §-sal egészül ki:

„51/Q. §

(1) A 2022. december 31-én hatályos 39/B. § (3) bekezdése szerinti iparűzési adóalap-megállapítást alkalmazó vállalkozó a 2022. évben kezdődő adóévről 2023. május 31-ig nyújthat be adóbevallást.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti vállalkozó a (3) bekezdés szerinti bejelentését nem teszi meg, akkor azzal a vélelemmel kell élni, hogy az iparűzési adó alapját 2023. január 1-jétől a 39/A. §-a szerint állapítja meg.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vállalkozó 2023. január 1-jétől nem kívánja az iparűzési adó alapját a 39/A. § szerinti adóalap-megállapítási módszer szerint megállapítani, akkor e döntését 2023. május 31-ig köteles – a bevallási vagy a bejelentkezési, változás-bejelentési nyomtatványon – bejelenteni az adóhatóságához. A bejelentéssel egyidejűleg a 2023. január 1. és a 2024. június 30. közötti előlegfizetési időszakra 75 ezer forint adóelőleget is be kell vallani, melyet két részletben kell megfizetni, 2023. május 31-ei esedékességgel 50 ezer forintot és 2024. március 18-ai esedékességgel 25 ezer forintot.”

66. §

Hatályát veszti a Htv. 39/C. § (2) bekezdésében a „39/A. § vagy” szövegrész.

V. Fejezet **ILLETÉKEK**

12. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

67. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 17. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Mentés az ajándékozási illeték alól:

- a) az olyan ajándék megszerzése, amely után az ajándékozót vagy a megajándékozottat személyi jövedelemadó, szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség terheli,
- b) a munkavállalói értékpapír-juttatási program keretében megszerzett értékpapír, a

- Munkavállalói Résztulajdonosi Program keretében megszerzett értékpapír, üzletrész, tagi részesedés,
- c) a Munkavállalói Résztulajdonosi Programról szóló törvény szerinti KMRP szervezet, vagy ilyen szervezetet kezelő vagyongazdálkodó alapítvány részére teljesített, a vagyongazdálkodónál a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 3. melléklet B) rész 26. pontjában foglaltaknak megfelelő juttatás,
 - d) a dolgozói üzletrészként, dolgozói részvényként személyi jövedelemadót nem viselő módon a társas vállalkozástól megszerzett üzletrész, részvény.”

68. §

(1) Az Itv. 26. § (1) bekezdés t) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes a visszterhes vagyónátruházási illeték alól:)

„t) ingatlanok, valamint a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaságban fennálló vagyoni betétnek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 4. § 23. pont a)-e) alpontja szerinti kapcsolt vállalkozások közötti átruházása. Ingatlan átruházása esetén az illetékmentesség akkor alkalmazható, ha a vagyonszerző előző adóévi nettó árbevételének legalább 50%-a saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadásából, üzemeltetéséből, saját tulajdonú ingatlan adásvételéből származott;”

(2) Az Itv. 26. §-a a következő (23)-(24) bekezdéssel egészül ki:

„(23) A vagyonszerző az (1) bekezdés t) pontja szerinti illetékmentesség alkalmazása során a nettó árbevétel megoszlásáról a fizetési meghagyás véglegessé válásáig nyilatkozik. Ha az illetékkötelezettség az adóév hatodik hónapjának 1. napját megelőzően keletkezik, a vagyonszerzőnek arról kell nyilatkoznia, hogy nettó árbevételének megoszlása alapján előreláthatólag megfelel az (1) bekezdés t) pontja szerinti feltételnek. Amennyiben a nyilatkozatban vállaltak nem teljesültek, úgy azt a vagyonszerző az illetékkötelezettség keletkezése szerinti adóév hatodik hónapjának 15. napjáig bejelenti az állami adóhatóságnak, amely a meg nem fizetett illetéket 50%-kal növelten a vagyonszerző terhére pótlólag előírja. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében állapítja meg, hogy a vagyonszerző valótlan nyilatkozatot tett, a valótlan nyilatkozat alapján meg nem fizetett illeték kétszeresét a vagyonszerző terhére pótlólag előírja.

(24) A tevékenységét a (23) bekezdés szerinti nyilatkozattétel adóévében kezdő vagyonszerző arról nyilatkozhat, hogy nettó árbevételének legalább 50%-a az (1) bekezdés t) pontja szerinti tevékenységekből fog származni. Amennyiben a nettó árbevétel megoszlására vonatkozó vállalat nem teljesül, akkor az állami adóhatóság a nyilatkozat alapján meg nem fizetett illetéket a vagyonszerző terhére 50%-kal növelten megállapítja. A vállalat megíusulásának tényét a vagyonszerző az illetékkötelezettség keletkezése szerinti adóévet követő hatodik hónap 15. napjáig köteles bejelenteni. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében állapítja meg, hogy a vagyonszerző vállalat nem teljesült, a nyilatkozat alapján meg nem fizetett illeték kétszeresét a vagyonszerző terhére pótlólag előírja.”

69. §

Az Itv. 78. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a bíróság határozatában az illeték viseléséről dönt, a fizetendő illeték a határozat jogerőre

emelkedését követő 15. napon válik esedékessé.”

70. §

Az Itv. 94. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az illetékbélyeg értékének visszatérítésére irányuló kérelem 2029. december 31-éig terjeszhető elő. E határidő jogvesztő, igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.”

71. §

Az Itv. a következő 102/D. §-sal egészül ki:

„102/D. §

A 2023. december 31-éig szabályszerűen benyújtott iratra ragasztott illetékbélyeget a 2023. december 31-én hatályos 75. § szerint kell értékteleníteni.”

72. §

Az Itv.

1. 17/D. § (1) bekezdésében a „*kivéve a bizalmi vagyongazdálkodó*” szövegrész helyébe a „*kivéve a vagyongazdálkodó alapítványnak nem minősülő bizalmi vagyongazdálkodó*” szöveg,
2. 26. § (1a) bekezdés f) pontjában a „*megvásárlása*” szövegrész helyébe a „*megszerzése*” szöveg,
3. 74/A. § (5) bekezdésében a „*74. § (1) bekezdése*” szövegrész helyébe a „*74. § (1a) bekezdés*” szöveg,
4. 76. § (1) bekezdésében a „*15 napon*” szövegrész helyébe a „*15 – külföldön vásárolt gépjárművek esetén 60 – napon*” szöveg,
5. 78. § (1) bekezdésében a „*26. § (1) bekezdés a), f), i), l), p), q), r) és y) pontjai*” szövegrész helyébe a „*26. § (1) bekezdés a), f), i), l), p), q), r), t) és y) pontjai*” szöveg, a „*17. § (1) bekezdése vagy*” szövegrész helyébe a „*17. § (1)-(1a) bekezdése vagy*” szöveg,
6. 87. § (1) bekezdésében az „*, az illetékkülönbözetről kibocsátott, valamint a bíróság határozata alapján az állami adóhatóság által kiadott fizetési felhívásban*” szövegrész helyébe az „*és a bíróság 78. § (4) bekezdés szerinti határozatában*” szöveg,
7. 91. § (5) bekezdésében az „*a 17. § (1) bekezdés c), k), l), m), p), r) s) w) pontja*” szövegrész helyébe „*a 17. § (1) bekezdés k), l), m), p), r) s) w) pontja, 17. § (1a) bekezdés a)-b) és d) pontja*” szöveg

lép.

73. §

Hatályát veszti az Itv.

1. 17. § (1) bekezdés c) pontja,
2. 73. § (1) bekezdés a) pontjában a „*vagy az eljárást kezdeményező iraton illetékbélyeggel*” szövegrész,
3. 73/A. § (3) bekezdésében az „*, illetve – ha a megfizetni elmulasztott illeték lerovására illetékbélyegben is lehetőség lett volna, választása szerint – zárt borítékban feladott válaszbeadványon illetékbélyegben történő lerovással*” szövegrész,

4. 74. § (1) bekezdésében a „*vagy illetékbélyeggel az eljárást kezdeményező iraton*” szövegrész,
5. 74/A. § (1), (2) és (2a) bekezdése,
6. „Az illetékbélyeg értéktelenítése” alcíme,
7. 81. § (2) bekezdésében az „*az illeték megfizetése illetékbélyeggel történt, vagy*” szövegrész,
8. 94. § (2) bekezdésében az „*az eljáró hatóság székhelye vagy*” szövegrész,
9. 100. § (1) bekezdés c) pontja.

13. A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény módosítása

74. §

A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Pti. törvény) 3. § (4) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

[Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően nem keletkeztet pénzügyi tranzakciós illetékfizetési kötelezettséget:]

- „j) a kincstár által az Áht. 79. § (2) bekezdés f) pontja alá tartozó kincstári körön kívüli számlatulajdonos számlái terhére végrehajtott, a hallgatói hitel folyósításához kapcsolódó fizetési művelet,”

75. §

A Pti. törvény 7. § (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi tranzakciós illeték mértéke)

- „f) az érintés nélküli fizetési funkcióval rendelkező készpénz-helyettesítő fizetési eszköz ezen funkciójának használatával végrehajtott műveletet is tartalmazó, a 6. § (1) bekezdés h) pontja szerinti illetékalap esetén 500 forint,”

76. §

A Pti. törvény 2. § 12. pontjában a „*számlája*” szövegrész helyébe a „*számlája, valamint a helyi iparűzési adó devizában történő megfizetésével kapcsolatosan a kincstárban vezetett technikai számla*” szöveg lép.

VI. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

14. A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény módosítása

77. §

A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szochó tv.) 5. §-a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A szociális biztonsági egyezmények hatálya alá tartozó, másik államban biztosított személy Szja tv. 1/B. § szerinti jövedelme után nem kell adót fizetni. Az adófizetési kötelezettség alóli mentességet a természetes személy az illetékes külföldi hatóság által kiállított másik államban

fennálló biztosítást tanúsító igazolással igazolja.”

78. §

(1) A Szochó tv. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Szja tv. rendelkezései szerint a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozót saját maga után havonta terhelő adó alapja a vállalkozói kivét, de legalább az adóalap megállapításának különös szabályai szerint megállapított összeg.”

(2) A Szochó tv. 6. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozót saját maga után havonta terhelő adó alapja az év elejétől (a Tbj. 6. § (1) bekezdés d) pontja szerinti biztosítási jogviszony keletkezésétől) a tárgynegyedév utolsó napjáig (az egyéni vállalkozói biztosítási jogviszony megszűnéséig) átalányban megállapított, személyi jövedelemadó köteles jövedelem, csökkentve az év korábbi negyedévében, negyedéveiben adóalapként figyelembe vett összeggel, elosztva annyi hónappal, ahány hónapban az egyéni vállalkozói biztosítási jogviszony a tárgynegyedévben (akár egyetlen napig is) fennállt, azzal, hogy az adóalap nem lehet kisebb az adóalap megállapításának különös szabályai szerint megállapított összegnél.”

79. §

A Szochó tv. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. §

(1) Az Szja tv. rendelkezései szerint a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó az adót az Art. rendelkezései szerint havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be és fizeti meg. Az egyéni vállalkozó és a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a vállalkozói osztalékalap után fizetendő adót a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásában vallja be és a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig fizeti meg.

(2) Az Szja tv. rendelkezései szerint átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a tárgynegyedév hónapjainak adóját – figyelemmel a 6. § (2) bekezdésének rendelkezésére – havonkénti bontásban a tárgynegyedévet követő hónap 12-éig vallja be és a tárgynegyedév adóját az említett időpontig fizeti meg.”

15. A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény módosítása

80. §

A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban Tbj.) 4. § 4. pontja a következő 4.10. alponttal egészül ki:

*(E törvény alkalmazásában:
Foglalkoztató:)*

„4.10. a 4.1. ponttól eltérően az Mt. szerinti munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás keretében más munkáltatónál történő foglalkoztatás, vezénylés esetén az eredeti munkáltató (szerződő), akkor is, ha az érintettek úgy állapotodnak meg, hogy a biztosított munkabérét, egyéb juttatásait az teljesíti, ahol a biztosított ideiglenesen foglalkoztatva van, azzal, hogy a felek egymás között olyan adatátadási, elszámolási módszert működtetnek, amely lehetővé teszi, hogy az eredeti munkáltató (szerződő) a járulékkal összefüggő adókötelezettségét teljesítse.”

81. §

A Tbj. 17. § (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(A biztosítás nem terjed ki a következő jogviszonyokra:)

„c) az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pont 4.51. alpontja szerinti munkaviszonyra vagy díjazás ellenében munkavégzésre irányuló egyéb (megbízási szerződés, egyéni vállalkozónak nem minősülő vállalkozási szerződés alapján létrejött) jogviszonyra.”

82. §

A Tbj. 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. §

(1) A biztosított vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó tárgyhavi társadalombiztosítási járulékanak alapja a vállalkozói kivét.

(2) Az Szja tv. szerinti átalányadózást alkalmazó biztosított egyéni vállalkozót havonta terhelő társadalombiztosítási járulék alapja az év elejétől [a Tbj. 6. § (1) bekezdés d) pont szerinti biztosítási jogviszony keletkezésétől] a tárgynegyedév utolsó napjáig (az egyéni vállalkozói biztosítási jogviszony megszűnéséig) átalányban megállapított, személyi jövedelemadó köteles jövedelem, csökkentve az év korábbi negyedévében, negyedéveiben járulékalapként figyelembe vett összeggel, elosztva annyi hónappal, ahány hónapban az egyéni vállalkozói biztosítási jogviszony a tárgynegyedévben (akár egyetlen napig is) fennállt.

(3) A biztosított egyéni vállalkozó társadalombiztosítási járulékanak alapja havonta legalább a minimálbér.

(4) Az egyéni vállalkozó a járulékfizetési alsó határ után nem köteles a társadalombiztosítási járulékot fizetni arra az időtartamra, amely alatt

- a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban részesül,
- b) gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, gyermekek otthongondozási díjában vagy ápolási díjban részesül, kivéve, ha a gyermekgondozást segítő ellátás, a gyermekek otthongondozási díja, illetve az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja,
- c) csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozást segítő ellátásban egyidejűleg részesül,
- d) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,
- e) fogvatartott,
- f) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát, egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

(5) Ha a (4) bekezdésben meghatározott körülmények a naptári hónap teljes tartamán át nem állnak fenn, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra a járulékalap harmincad részét kell alapul venni. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha az egyéni vállalkozó biztosítási jogviszonya hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.”

83. §

A Tbj. 58. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az állami adó- és vámhatóság adóigazgatási eljárás, adategyeztetés és járulékfizetési kötelezettség teljesítésének vizsgálata, valamint biztosított jogviszonnyal kapcsolatos adategyeztetés céljából jogosult a (2) bekezdés a)-e), m), o)-r) és t) pontjaiban megjelölt adatok kezelésére. Az egészségbiztosítási nyilvántartást vezető szerv ezen adatokról az állami adó- és vámhatóság részére egyedi megkeresés alapján elektronikus úton adatot szolgáltat.”

84. §

A Tbj. VI. Fejezete a következő 59/A. §-sal egészül ki:

„59/A. §

(1) Az 57-58. § szerinti nyilvántartások vezetése céljából az idegenrendészeti hatóság adatot továbbít a Kincstár központi szervének és az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős egészségbiztosítási szervnek a nyilvántartásában szereplő természetes személy alábbi adatairól:

- a) családi és utóneve,
- b) neme,
- c) állampolgársága vagy hontalan státusza,
- d) születési családi és utóneve,
- e) előző családi és utóneve,
- f) anyja születési családi és utóneve,
- g) születési helye és ideje,
- h) a nyilvántartásba történő bekerülés oka,
- i) a nyilvántartásból való kikerülés oka,
- j) szálláshelye,

továbbá a fenti adatok változásáról, azok időpontjáról, nyilvántartási jogcíméről és annak változásáról.

(2) A természetes személy (1) bekezdés szerinti adatait a Kincstár központi szerve és az Egészségbiztosítási Alap kezeléséért felelős egészségbiztosítási szerv a természetes személy elhunytát követő 30 évig kezeli.”

85. §

A Tbj. 68. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az állami adó- és vámhatóság tudomást szerez arról, hogy a foglalkoztató jogutód nélkül megszűnt, az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság ellenőrzése céljából a cég nevről, székhelyéről és adószámáról tájékoztatja az egészségbiztosítási szervet. Ha az egészségbiztosítási szerv nyilvántartása szerint a természetes személy egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága a

foglalkoztató jogutód nélküli megszűnése miatt már nem áll fenn, akkor az egészségbiztosítási szerv a 45. § (3) bekezdése szerinti adatszolgáltatást teljesíti az állami adó- és vámhatóságnak.”

86. §

A Tbj. 71. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adó- és vámhatóság kérelemre, visszamenőleges hatállyal törli a külföldön élő kötelezett személy 43. § szerinti járulékfizetési kötelezettségét, ha a magánszemély hitelt érdemlően – különösen a tartózkodást, illetve az egészségbiztosítási jogviszonyt igazoló okirattal – igazolja, hogy

a) huzamos ideje, életvitelszerűen Magyarország területén kívül tartózkodik, és

b) a tartózkodási helye jogszabályai szerinti egészségbiztosítási rendszer hatálya alatt áll.

Az állami adó- és vámhatóság a visszamenőleges hatályú törlésről, annak időszakáról és az érintett személy adatairól soron kívül értesíti az érintett személy lakóhelye szerint illetékes egészségbiztosítási szervet a (8) bekezdésben részletezett eljáráshoz. A törlésből eredő túlfizetés csak akkor visszaigényelhető, ha az egészségbiztosítási szervnél a kötelezésre nem került sor, vagy a kötelezés alapján fizetendő díj igazoltan rendezésre került. Az egészségbiztosítási szerv az adatszolgáltatás alapján a külföldön élő kötelezett személy TAJ számát érvényteleníti és a külföldi biztosításra tekintettel az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettséget nyilvántartásában zárja.”

87. §

(1) A Tbj. 77. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az Szja tv. rendelkezései szerint a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot az Art.-ban meghatározottak szerint a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig vallja be, illetve fizeti meg az állami adó- és vámhatóságnak.”

(2) A Tbj. 77. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az Szja tv. rendelkezései szerint átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot az Art.-ban meghatározottak szerint a tárgynegyedét követő hónap 12. napjáig vallja be, illetve fizeti meg az állami adó- és vámhatóságnak.”

88. §

A Tbj. 27. alcíme a következő 86/A. és 86/B. §-sal egészül ki:

„86/A. §

(1) Ha a foglalkoztató helyett a biztosítási jogviszony megszűnésének bejelentését az állami adó- és vámhatóság teljesítette az Art. 1. melléklet 3.2. pontja alapján, a biztosítási jogviszony megszűnésének időpontja az állami adó- és vámhatóság által teljesített bejelentésben megjelölt időpont.

(2) Ha a foglalkoztatóról nyilvántartást vezető szerv – ideértve különösen a cégnyilvántartást,

egyéni vállalkozói nyilvántartást, civil szervezetek névjegyzékét vezető szervet – által nyilvántartott adatok alapján a foglalkoztató jogutód nélkül megszűnt, és a foglalkoztatott biztosítási jogviszonyának megszűnését az Art. 1. melléklet 3.2. pontja szerint elmulasztotta bejelenteni, a biztosítási jogviszony megszűnésének időpontja az Art. 1. melléklet 3.5. pontjában meghatározott időpont.

86/B. §

(1) Ha a magánszemély a biztosítási jogviszony lezárásának a 86/A. § szerinti időpontját vitatja, egyeztetési eljárás lefolytatását kezdeményezheti az egészségbiztosítási szervnél, amely a rá irányadó jogszabályok szerint döntést hoz az egyeztetés eredményéről.

(2) A biztosítottak nyilvántartásáért felelős szerv az (1) bekezdés szerinti egyeztetés eredményéről haladéktalanul elektronikus úton adatszolgáltatást teljesít az állami adó- és vámhatóság részére.

(3) Az állami adó- és vámhatóság a biztosítottak nyilvántartásáért felelős szerv (2) bekezdése szerinti adatszolgáltatása alapján elektronikus úton adatszolgáltatást teljesít a központi nyugdíjbiztosítási szerv részére.”

89. §

A Tbj. 6. § (1) bekezdés a) pontjában az „adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban” szövegrész helyébe az „adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban, tisztjelölti szolgálati jogviszonyban, rendvédelmi tisztjelölti szolgálati jogviszonyban” szöveg lép.

VII. Fejezet **ELJÁRÁSRENDET ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK**

16. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosítása

90. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 19. § (2) bekezdés a) pont ac) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását megtagadja, ha az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja, részvényese

a) olyan, más adózó jelenlegi vagy volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja vagy részvényese, amely)

„ac) adószámát az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítására irányuló kérelem benyújtásának napját megelőző öt éven belül a 227. § (3) bekezdésében és a 246. §-ban felsorolt okból, az ott meghatározott eljárásban jogerősen törölte, és az adószám megállapítására irányuló kérelem benyújtásáig nem állapította meg ismételten, ide nem értve a 246. § (9) bekezdése szerinti ismételt adószám megállapítást,”

91. §

(1) Az Art. 37. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az adózó az egyéni vállalkozó tevékenység bejelentésének időpontjában egyéb adóköteles tevékenységére tekintettel már rendelkezik adószámmal, akkor az állami adó- és vámhatóság nem állapít meg részére új adószámot.”

(2) Az Art. 37. §-a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdéstől eltérően az állami adó- és vámhatóság új adószámot állapít meg az egyéni vállalkozói tevékenységét bejelentő adózó részére, ha korábbi, megszűnt egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel váamazonosító számmal is rendelkezett.”

92. §

(1) Az Art. 41. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány és a felsőoktatási intézmény az állami adó- és vámhatósághoz bejelenti azt a külföldi illetőségű természetes személyt, akinek a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvánnyal vagy a felsőoktatási intézménnyel fennálló munkavégzésre irányuló jogviszonya alapján várhatóan személyi jövedelemadó-fizetési kötelezettsége keletkezik.”

(2) Az Art. 41. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdésben, illetve az (1a) bekezdésben meghatározott személy az állami adó- és vámhatósághoz bejelenti a székhelyére, telephelyére nem önálló tevékenység végzésére kirendelt, illetve a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvánnyal vagy a felsőoktatási intézménnyel fennálló munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló külföldi illetőségű természetes személy munkavégzése befejezésének időpontját és – ha az adat a munkavégzéssel kapcsolatban rendelkezésére áll – Magyarország területe elhagyásának időpontját. A bejelentést a munkavégzés befejezése, illetve az ország területe elhagyása előtt harminc nappal kell megtenni. Ha a munkavégzés befejezésének időpontja a munkavégzésre irányuló jogviszony azonnali hatályú megszűnése miatt vagy más okból e határidőben nem áll a bejelentésre kötelezett rendelkezésére, akkor a bejelentést a munkavégzés befejezése napját követő napon az ok megjelölésével kell az állami adó- és vámhatósághoz teljesíteni.”

93. §

(1) Az Art. 50. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1a) A foglalkoztatónak nem minősülő, a Tbj. 6. § (1) bekezdés *d*) pontja szerinti, az Szja tv. rendelkezései szerint a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a tárgyhót követő hónap tizenkettedik napjáig, az Szja tv. rendelkezései szerint átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó – a tárgynegyedév adatait havonként külön feltüntetve – a tárgynegyedévet követő hónap tizenkettedik napjáig elektronikus úton bevallást tesz a (2) bekezdésben meghatározott adatokról.”

(2) Az Art. 50. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A foglalkoztatónak nem minősülő, a Tbj. 6. § (1) bekezdés *h*) pontja szerinti mezőgazdasági őstermelő negyedévente, a negyedévet követő hónap tizenkettedik napjáig elektronikus úton bevallást tesz a (2) bekezdésben meghatározott adatokról.”

94. §

(1) Az Art. 52. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Nem terheli az (1) bekezdés e) pontja alapján az egyéni vállalkozót soron kívüli általános forgalmi adó bevallási kötelezettség, ha egyéni vállalkozói tevékenységének megszüntetése nem eredményezi általános forgalmi adó alanyiségének megszűnését.”

(2) Az Art. 52. § (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bevallással még le nem fedett időszakról soron kívüli adóbevallást tesz)

„a) a csoportos általános forgalmi adóalanyiség létrejöttétől, illetve a csoporthoz csatlakozástól számított harminc napon belül a csoporttag az általános forgalmi adójáról,”

(3) Art. 52. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a biztosított mezőgazdasági őstermelő, az Szja tv. rendelkezései szerint átalányadózást alkalmazó biztosított egyéni vállalkozó öregségi nyugdíj iránti igényt nyújt be, az igénylés benyújtását követő harminc napon belül saját magára vonatkozóan soron kívüli adóbevallást tesz az 50. § (2) bekezdésében meghatározott adatokról a bevallással még le nem fedett, az öregségi nyugdíj megállapításának általa kért kezdő napját megelőző napig terjedő időszakra vonatkozóan.”

95. §

Az Art. 124. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adóhatóság az általa kezelt adatok nyilvántartásával kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet, az állam közvetlen vagy közvetett többségi tulajdonában álló jogi személyt vagy kizárólagos állami tulajdonú egyéb szervezetet bízhat meg, kivéve, ha e korlátozás alól az állami adó- és vámhatóságot irányító miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyronról szóló törvényben meghatározott határozott idejű egyedi felmentést ad.”

96. §

Az Art. 175. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„175. § [A szokásos piaci ár megállapítására irányuló eljárás és az előzetes konzultáció igazgatási szolgáltatási díja]

(1) A szokásos piaci ár megállapítására irányuló eljárás díja egyoldalú eljárásban ötmillió forint, kétoldalú vagy többoldalú eljárásban nyolcmillió forint. A díj fizetésére részletfizetés vagy fizetési halasztás nem engedélyezhető.

(2) Meghosszabbítás és módosítás iránti eljárás esetén a díj összege az (1) bekezdés szerinti díj 50%-a.

(3) A kérelem visszautasítása, az eljárás megszüntetése vagy a kérelem elutasítása esetén az adópolitikáért felelős miniszter a befizetett díj 85 százalékát a döntés véglegessé válását követően haladéktalanul visszatéríti az adózó részére.

(4) Az előzetes konzultáció díjának mértéke konzultációnként ötszázezer forint.”

97. §

Az Art. 177. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Kétoldalú vagy többoldalú eljárásnál a külföldi állam illetékes hatóságával az egyeztetést a kérelem benyújtásától számított kettő év alatt kell befejezni. A határidő indokolt esetben egy évvel meghosszabbítható.”

98. §

Az Art. 180. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szokásos piaci ár megállapítása iránti kérelemmel érintett szokásos piaci árral összefüggésben – kiutalás előtti ellenőrzés kivételével – adóellenőrzés nem rendelhető el a kérelem benyújtása után a meghozandó határozat 181. § (1) bekezdése szerint kérelmezett időszakára

- a) a szokásos piaci árat megállapító határozat véglegessé válásától számított hatvan nap elteltéig, vagy
- b) a kérelmet visszautasító vagy az eljárást megszüntető végzés, valamint a kérelmet elutasító határozat véglegessé válásáig.”

99. §

Az Art. 181. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az adózó kéri, a kétoldalú vagy többoldalú eljárásban az illetékes hatóságok megállapodása alapján a határozat kötőereje a kérelem benyújtása adóévének első napja előtti adóévekre is kiterjedhet, feltéve, ha ezek

- a) ellenőrzéssel le nem zárt,
- b) el nem évült, és
- c) az illetékes hatóságok megállapodásának megkötésekor folyamatban lévő – ellenőrzéssel lezárt időszakot eredményező – ellenőrzéssel nem érintett adóévek.”

100. §

Az Art. 182. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A határozat hatályának időtartama kérelemre egy alkalommal három adóévre meghosszabbítható.”

101. §

Az Art. 264/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„264/A. § [Lekérdező felület biztosítása nagy összegű adóhiánnyal és nagy összegű adó tartozással rendelkező adózók adataihoz]

Az állami adó- és vámhatóság a honlapján lekérdezési lehetőséget biztosít a 263. és 264. § szerinti, 2014. december 31-ét követően keletkezett adatokra vonatkozóan. A lekérdezési lehetőség biztosítása nem érinti a 263. § és 264. § szerinti közzétételi kötelezettséget.”

102. §

Az Art. 269. § (8) bekezdése a következő b) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy)

„b) a 107. § (2)-(3) bekezdése szerinti kötelezettségek teljesítésére kötelezettek, és az e kötelezettségek alól mentesülők körének, továbbá a kötelezettségek teljesítési határidejének”
(részletes szabályait rendeletben állapítsa meg.)

103. §

Az Art. a következő 274/O. §-sal egészül ki:

„274/O. § [Átmeneti rendelkezés az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi törvényhez]

(1) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv.10.) által megállapított 175. §-át, 177. § (1a) bekezdését, 180. § (1) bekezdését, 181. § (2) bekezdését és 182. § (1) bekezdését a 2023. január 1-je után indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Módtv.10. által megállapított 50. § (1a) bekezdését azokra az egyéni vállalkozókra is alkalmazni kell, akiknek egyéni vállalkozói tevékenysége e törvénynek a Módtv.10. által megállapított 50. § (1a) bekezdés hatálybalépése előtt szűnt meg, és bevallási kötelezettségüket ezen időpontig nem teljesítették.

(3) Ha az adószám megállapítását az állami adó- és vámhatóság a 19. § (2) bekezdés a) pont ac) alpontjának a Módtv.10. hatálybalépését megelőzően hatályos rendelkezése alapján tagadta meg, akkor az a személy, akire tekintettel az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását megtagadta, a Módtv.10. hatálybalépését követő 30 napos, jogvesztő határidőn belül kérheti az adószám megállapításának megtagadása tárgyában hozott határozat visszavonását, ha a 19. § (2) bekezdés a) pont ac) alpontjának a Módtv.10. által megállapított rendelkezése alapján az adószám megállapításának nem lett volna akadály.”

104. §

Az Art. 1. melléklete a 3. melléklet szerint módosul.

105. §

Az Art.

- a) 41. § (2) bekezdésében az „*a) pontja*” szövegrész helyébe az „*a) pontja és az (1a) bekezdés*” szöveg,
- b) 41. § (3) bekezdésében az „*(1) bekezdésben*” szövegrész helyébe az „*(1) és (1a) bekezdésben*”
- c) 266. § a) pontjában a „*minősülő, valamint*” szövegrész helyébe a „*minősülő adózók, valamint*” szöveg lép.

106. §

Hatályát veszti az Art.

- a) 182. § (4) bekezdése,
- b) 183. § (3) bekezdése.

17. Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény módosítása

107. §

Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 53. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az igazolási kérelmet elutasító döntéssel szembeni fellebbezésre nyitva álló határidő elmulasztása esetén nincs helye igazolásnak.”

108. §

Az Air. 55. § (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) Az adóhatóság a fővárosban működő adóhatóság hivatali helyiségébe a főváros egész területéről idézhet.”

109. §

Az Air. 36. alcíme a következő 81/A §-sal egészül ki.

„81/A. § [Az eljárás egyéb résztvevőjére vonatkozó kézbesítési szabályok]

Ezen alcím rendelkezéseit az eljárás egyéb résztvevője részére történő kézbesítés esetén is megfelelően alkalmazni kell.”

110. §

Az Air 122. § (3) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

(*Önálló fellebbezésnek van helye az első fokon hozott,*)
„n) az adatok zárt kezelésére irányuló kérelmet elutasító”
(*végzés ellen.*)

111. §

Az Air. 56. alcíme a következő 139/E. §-sal egészül ki:

„139/E. § [Átmeneti rendelkezés az egyes adótörvények módosításáról szóló ... 2022. évi törvényhez]

E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv.4.) által megállapított 53. § (7) bekezdését a Módtv.4. hatálybalépését követően benyújtott igazolási kérelmekre kell alkalmazni.”

112. §

Hatályát veszti az Air. 116. §-ában az „a határozat meghozatalához” szövegrész.

18. Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény módosítása

113. §

Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 123. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„123. §

(1) Ha a 122. § (6) bekezdése szerinti végrehajtáshoz olyan szakértelem, hatósági engedély vagy eszköz szükséges, amellyel a végrehajtást fogatosító adóhatóság nem rendelkezik, az állami adó- és vámhatóság jogszabályban kijelölt központi beszerző szerv bevonásával jár el, vagy a közbeszerzésekről szóló törvény szabályai alapján választja ki az eljárásban közreműködő szervezetet.

(2) Ha a 122. § (6) bekezdés szerinti végrehajtáshoz olyan szakértelem, hatósági engedély vagy eszköz szükséges, amellyel a végrehajtást fogatosító adóhatóság nem rendelkezik és a beszerzés nem tartozik az (1) bekezdés hatálya alá, az állami adó- és vámhatóság a közreműködő szervezetek névjegyzékében szereplő, a végrehajtandó meghatározott cselekményhez a szükséges szakértelemmel rendelkező szervezeteket – az elvégzendő feladatot tartalmazó műszaki leírás megküldése mellett – elektronikusan értesíti a feladatról, és ajánlattételre hívja fel azokat.

(3) Az ajánlattételre felhívott közreműködő szervezet 30 napon belül tehet ajánlatot a műszaki leírásban szereplő feladat elvégzésére. E határidő jogvesztő.

(4) Az ajánlatnak tartalmaznia kell a közreműködés díját, amely minden járulékos költséget is magában foglal. Az ajánlatban fel kell tüntetni a közreműködés módját, helyét és időpontját.

(5) Az ajánlattételi határidő leteltét követően az állami adó- és vámhatóság a beérkezett ajánlatok alapján végzéssel azt az ajánlatot adó szervezetet jelöli ki a cselekmény elvégzésére, amelyik ajánlata alapján a meghatározott cselekmény végrehajtása az adós számára a legkisebb költség felszámításával jár. A végzésnek tartalmaznia kell a kijelölt szervezetet és a közreműködés várható díját is.

(6) A közreműködő szervezetek névjegyzékébe minden Magyarország területén gazdasági

tevékenységet folytató személy és szervezet (a továbbiakban együtt: szervezet) felvehető, ha a névjegyzékbe való felvételre vonatkozó kérelem előterjesztésekor szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban. Ha az adóhatóság a köztartozásmentes adózói adatbázisból törli a közreműködő szervezetet, egyúttal törli a névjegyzékből is.

(7) A névjegyzék nyilvános, azt az állami adó- és vámhatóság negyedévente honlapján közzéteszi.

(8) A közreműködő szervezetek névjegyzékéből az adóhatóság törli azt a szervezetet, amely a kijelölés ellenére a végzésben foglaltakat - neki felróható okból - nem teljesítette. Az ilyen okból a névjegyzékből törlésre került szervezet a törlés napjától számított 12 hónapon belül a névjegyzékbe nem vehető fel újra.

(9) A legmegfelelőbb ajánlatot tevő szervezet végzésben meghatározott közreműködésének módját a végrehajtást fogantatosító adóhatóság felügyeli az eljárás során.

(10) Az (1) és (5) bekezdésben foglaltak szerint kiválasztott közreműködő szervezet végzi el a meghatározott cselekményt az adott cselekményre vonatkozó jogszabályok és szakmai előírások betartásával, ideértve az esetleg szükséges engedélyek beszerzését vagy bejelentések megtételét is.

(11) Ha a közreműködő szervezetek névjegyzékében nem található a meghatározott cselekmény elvégzéséhez szükséges szakértelemmel rendelkező közreműködő szervezet, az állami adó- és vámhatóság bírósági vagy hatósági nyilvántartásból hív fel ajánlattételre legalább három olyan gazdálkodó szervezetet, amely a meghatározott cselekmény elvégzésére alkalmas. Az állami adó- és vámhatóság az adós számára a legkisebb költség felszámításával járó gazdálkodó szervezetet rendelheti ki.”

114. §

(1) Az Avt. 125/D. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az állam az ingatlan tulajdonjogára tart igényt, az állami adó- és vámhatóság a becsérték végrehajtási kifogással már nem támadható megállapítását követően a 125/C. § (4) bekezdés szabályainak alkalmazásával intézkedik a tulajdonjog bejegyzése iránt.”

(2) Az Avt. 125/D. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ha a másik tagállamban vagy külföldi államban a vagyonekobbzást ingóságra rendelték el, az állami adó-és vámhatóság a végrehajtást e § ingatlanokra vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával fogantatosítja.”

115. §

Az Avt. 132/A. §-a a következő d) ponttal egészül ki:

(E törvény)

„d) a befagyasztást és az elkobbzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2018. november 14-i (EU) 2018/1805 rendeletnek”

(való megfelelést szolgálja.)

VIII. Fejezet
VÁMIGAZGATÁS

19. Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény módosítása

116. §

Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény 37. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés szerinti formanyomtatvány ügycsoportjainak változása esetén a vámhatóság az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII. 28.) Korm. rendelet 7/A. §-a szerint jár el.”

117. §

Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény 71. § (3) és (4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A hirdetményt a vámhatóság 15 napra közzéteszi az elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján.

(4) A hirdetményi közléshez kapcsolódó határidők számításánál a hirdetménynek a vámhatóság honlapján történő közzététel napját kell alapul venni. Hirdetményi közlés esetén, az internetes honlapon történő közzététel idejét visszakereshető módon dokumentálni kell.”

118. §

Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény 84. § (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A (10) bekezdés szerinti bírság kiszabásakor a vámhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja magatartásának súlyát, a jogsértés gyakoriságát a jogsértés megállapításától számított egy évben belül, továbbá azt, hogy az ügyfél, illetve eljáró képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körülményekkel járt-e el.”

119. §

Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény 85. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha a vámhatóság megállapítja, hogy)

„c) az érintett személy a 84. § (1) bekezdésében meghatározott valamely kötelezettségszegést vagy mulasztást az annak megállapításától számított egy évben első alkalommal követi el,”

(a vámhatóság a bírság kiszabását mellőzi és figyelmezteti az érintett személyt.)

IX. Fejezet
A NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIVATAL SZERVEZETÉT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

20. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosítása

120. §

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 8. §-ában a „főigazgató-helyettes segíti” szövegrész helyébe a „főigazgató-helyettesek segítik” szöveg lép.

121. §

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 10. § (2) bekezdésében a „főigazgató-helyettese” szövegrész helyébe a „főigazgató-helyettesei” szöveg lép.

122. §

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 66. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A NAV az (1) bekezdésben meghatározottak szerint kezelt adatok nyilvántartásával kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg, kivéve, ha e korlátozás alól a kijelölt miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyonról szóló törvényben meghatározott egyedi felmentést ad.”

123. §

Hatályát veszti a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 36/E. § (2) bekezdése.

X. Fejezet
SZÁMVITELT ÉS KÖNYVVIZSGÁLATOT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

21. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

124. §

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 9. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdés szerint kell eljárni kiválás esetén a kiválással létrejövő gazdasági társaságnál is.”

125. §

A Szt. 27. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Egyéb tartós tulajdoni részesedésként kell kimutatni a 3. § (6) bekezdés 3. pontja alá nem tartozó, a 6. § (3) bekezdés szerinti, egészségügyi, szociális, kulturális és oktatási intézményben

lévő tulajdoni részesedést is.”

126. §

Az Szt. 42. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Egyéb hosszú lejáratú kötelezettségként kell kimutatni a lízingbe vevőnél a pénzügyi lízingbe vett, beruházásként elszámolt eszköz lízingbe adó (helyette az eladó) által számlázott ellenértékének megfelelő kötelezettséget (a mérleg fordulónapját követő egy üzleti éven belül esedékes törlesztések levonásával), valamint az állami vagy önkormányzati vagyon részét képező eszközök – törvényi rendelkezés, illetve felhatalmazás alapján történő – kezelésbe vételéhez kapcsolódó kötelezettséget.”

127. §

Az Szt. 49. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A 27. § (4a) bekezdés szerinti tulajdoni részesedés esetén – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a (3)-(7) bekezdések megfelelő alkalmazásával kell eljárni.”

128. §

Az Szt. 54. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A 27. § (4a) bekezdés szerinti tulajdoni részesedés – ha külön jogszabály eltérően nem rendelkezik – a mérlegben a tulajdonolt egészségügyi, szociális, kulturális és oktatási intézmény legutolsó beszámolójának mérlegében szereplő saját tőke értékén is kimutatható.”

129. §

Az Szt. 96. §-a a következő (4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4b) Ha az egyszerűsített éves beszámolót készítő vállalkozó él a 4. § (4) bekezdés szerinti lehetőséggel, akkor a kiegészítő mellékletében be kell mutatnia a 4. § (4) bekezdésben meghatározott kiegészítő mellékletre előírtakat is.”

130. §

(1) Az Szt. 114/I. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az éves beszámolóját, továbbá az összevont (konszolidált) éves beszámolóját az IFRS-ek szerint összeállító vállalkozónak a VI/A. fejezet kormányok részére fizetett összegekről szóló jelentésre vonatkozó előírásait is alkalmaznia kell.”

(2) Az Szt. 114/I. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az éves beszámolóját, továbbá az összevont (konszolidált) éves beszámolóját az IFRS-ek

szerint összeállító vállalkozónak a VI/B. fejezet társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésre vonatkozó előírásait is alkalmaznia kell.”

131. §

Az Szt. a 134/C. § után a következő VI/B. Fejezettel egészül ki:

„VI/B. Fejezet
A TÁRSASÁGIADÓ-INFORMÁCIÓKAT TARTALMAZÓ JELENTÉS

A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentéssel kapcsolatos fogalom meghatározások

134/D. §

(1) E fejezet alkalmazásában:

1. legfelső szintű anyavállalat: az a vállalkozás, amely elkészíti a legnagyobb vállalkozáscsoport összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásait;
2. összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatások: valamely vállalkozáscsoport anyavállalata által készített pénzügyi kimutatások [e törvény szerint összevont (konszolidált) éves beszámoló], amelyekben az eszközöket és a forrásokat, a saját tőkét, a bevételeket és a költségeket (ráfordításokat) úgy kell bemutatni, mintha ezek a vállalkozások egyetlen vállalkozásként működnének;
3. adójogrendszer: állam vagy az államtól különböző joghatóság, amely a társasági adó tekintetében adóügyi autonómiával rendelkezik;
4. önálló vállalkozás: olyan vállalkozás, amely nem képezi részét olyan vállalkozáscsoportnak, amelynek tagjait konszolidálásba bevonták.

(2) A 134/E. § alkalmazásában bevételnek tekintendő:

- a) az e törvény hatálya alá tartozó olyan vállalkozók esetében, amelyek nem alkalmazzák az IFRS-eket, a 72-73. § szerinti értékesítés nettó árbevétele, vagy a 6. § szerinti sajátos számviteli szabályokat tartalmazó kormányrendeletek szerinti szokásos tevékenység bevétele;
- b) az a) ponton kívüli egyéb vállalkozások esetében (ideértve az IFRS-eket alkalmazókat is) a pénzügyi kimutatások készítésének alapját képező pénzügyi beszámolási keret által meghatározott vagy annak értelmében vett, szokásos tevékenység árbevétele, vagy az ennek megfelelő bevétel.

A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentéstételre kötelezett vállalkozások

134/E. §

(1) Az e törvény hatálya alá tartozó legfelső szintű anyavállalat, ha két egymást követő üzleti évben a mérleg fordulónapján az összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti bevétele meghaladta a 275 000 millió forintot, társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést készít, tesz közzé és hozzáférhetővé az említett két egymást követő üzleti év közül a későbbire vonatkozóan, illetve az azt követő üzleti évekre vonatkozóan.

(2) Mentesül az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alól az a legfelső szintű anyavállalat, amelynek az utolsó két egymást követő üzleti évben a mérleg fordulónapján az összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti bevétele nem haladta meg a 275 000 millió forintot.

(3) Az e törvény hatálya alá tartozó önálló vállalkozás [amely nem minősül a 3. § (2) bekezdés 6. pontja szerinti vállalkozásnak], ha két egymást követő üzleti évben a mérleg fordulónapján az éves beszámoló szerinti bevétele meghaladta a 275 000 millió forintot, társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést készít, tesz közzé és hozzáférhetővé az említett két egymást követő üzleti év közül a későbbire vonatkozóan, illetve az azt követő üzleti évekre vonatkozóan.

(4) Mentesül a (3) bekezdés szerinti kötelezettség alól az az önálló vállalkozás, amelynek az utolsó két egymást követő üzleti évben a mérleg fordulónapján az éves beszámoló szerinti bevétele nem haladta meg a 275 000 millió forintot.

(5) Nem kell társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést készíteniük az e törvény szerinti legfelső szintű anyavállalatoknak (azok konszolidálásba bevont kapcsolt vállalkozásainak), valamint önálló vállalkozásoknak, amennyiben az ilyen vállalkozások, ideértve a fióktelepeiket is, kizárólag Magyarország területén – és más adójogrendszerben nem – telepedtek le, illetve rendelkeznek állandó üzletviteli hellyel vagy állandó üzleti tevékenységgel.

(6) Nem kell társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést készíteniük az e törvény szerinti legfelső szintű anyavállalatoknak, valamint önálló vállalkozásoknak, amennyiben az ilyen vállalkozások vagy azok konszolidálásba bevont kapcsolt vállalkozásai a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 89. cikkével összhangban jelentést tesznek közzé, amely jelentés magában foglalja az e fejezet szerinti információkat valamennyi tevékenységükre vonatkozóan, és a legfelső szintű anyavállalatok esetében a konszolidálásba bevont valamennyi kapcsolt vállalkozás valamennyi tevékenységére vonatkozóan.

(7) Az olyan, e törvény szerint éves beszámoló készítésére kötelezett vállalkozó, amely valamely uniós tagállam jogának a hatálya alá nem tartozó legfelső szintű anyavállalat leányvállalata, amennyiben a legfelső szintű anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásai szerinti bevétele két egymást követő üzleti évben a mérleg fordulónapján meghaladta a 750 millió eurót, köteles a legfelső szintű anyavállalatra vonatkozó társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést közzé- és hozzáférhetővé tenni az említett két egymást követő üzleti év közül a későbbire vonatkozóan, illetve az azt követő üzleti évekre vonatkozóan.

(8) Amennyiben a (7) bekezdés szerinti információk vagy jelentés nem állnak rendelkezésre, a leányvállalatnak kérnie kell a legfelső szintű anyavállalatától, hogy biztosítsa részére valamennyi előírt információt, amely lehetővé teszi számára, hogy a (7) bekezdés szerinti kötelezettségét teljesítse. Amennyiben a legfelső szintű anyavállalat nem biztosítja valamennyi előírt információt, a leányvállalatnak el kell készítenie, közzé és hozzáférhetővé kell tennie egy olyan társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést, amely tartalmazza valamennyi birtokában lévő, megkapott vagy beszerzett információt és egy nyilatkozatot arról, hogy a legfelső szintű anyavállalat nem bocsátotta rendelkezésére a szükséges információkat.

(9) Mentesül a (7) bekezdés szerinti kötelezettség alól a leányvállalat, amennyiben a legfelső szintű anyavállalat összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásai szerinti bevétele az utolsó két egymást követő üzleti évben nem haladta meg a (7) bekezdés szerinti határértéket.

(10) A valamely uniós tagállam jogának a hatálya alá nem tartozó legfelső szintű anyavállalat, valamint önálló vállalkozás e törvény szerinti fióktelepe köteles a (15) bekezdésben említett legfelső szintű anyavállalatra, valamint önálló vállalkozásra vonatkozó társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést közzé- és hozzáférhetővé tenni az említett két egymást követő üzleti év közül a későbbire vonatkozóan, illetve az azt követő üzleti évekre vonatkozóan.

(11) Amennyiben a (10) bekezdés szerinti információ vagy jelentés nem áll rendelkezésre, akkor a 134/H. § (3) bekezdés szerinti adatközlési formai követelmények teljesítésére kijelölt személynek, illetve személyeknek kérnie, illetve kérniük kell a legfelső szintű anyavállalattól vagy az önálló vállalkozástól, hogy biztosítsák valamennyi előírt információt, amely lehetővé teszi a (10) bekezdés szerinti kötelezettség teljesítését.

(12) Amennyiben a legfelső szintű anyavállalat vagy az önálló vállalkozás nem biztosítja valamennyi előírt információt, a fióktelepnek el kell készítenie, közzé- és hozzáférhetővé kell tennie egy olyan társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést, amely tartalmazza valamennyi birtokában lévő, megkapott vagy beszerzett információt és egy nyilatkozatot arról, hogy a legfelső szintű anyavállalat vagy az önálló vállalkozás nem bocsátotta rendelkezésére a szükséges információkat.

(13) A (10) bekezdés szerinti kötelezettség kizárólag azon fióktelepre alkalmazandó, amelynek éves nettó árbevétele két egymást követő üzleti évben a mérleg fordulónapján meghaladta a 9. § (2) bekezdés b) pont szerinti határértéket, az említett két egymást követő üzleti év közül a későbbire vonatkozóan, illetve az azt követő üzleti évekre vonatkozóan.

(14) Mentésül a (10) bekezdés szerinti kötelezettség alól a fióktelep, ha az utolsó két egymást követő üzleti évben a mérleg fordulónapján az éves nettó árbevétele nem haladta meg a 9. § (2) bekezdés b) pont szerinti határértéket.

(15) A (10)-(14) bekezdésben előírtak akkor alkalmazandók a fióktelepre, amennyiben a fióktelepet létrehozó vállalkozás:

- a) vagy egy olyan vállalkozáscsoport kapcsolt vállalkozása, amelynek a legfelső szintű anyavállalata nem tartozik valamely uniós tagállam jogának a hatálya alá, és amelynek két egymást követő üzleti év mindegyikére vonatkozóan a mérleg fordulónapján az összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásai szerinti bevétele meghaladta a 750 millió eurót,
- b) vagy egy olyan önálló vállalkozás, amely nem tartozik valamely uniós tagállam jogának a hatálya alá, és amelynek két egymást követő üzleti év mindegyikére vonatkozóan a mérleg fordulónapján a pénzügyi kimutatásai szerinti bevétele meghaladta a 750 millió eurót és
- c) az a) pontban említett legfelső szintű anyavállalatnak nincs a (7) bekezdésben említettek szerinti leányvállalata.

(16) Mentésül a (10) bekezdés szerinti kötelezettség alól a fióktelep, amennyiben a (15) bekezdés a) és b) pontban előírt kritérium az utolsó két egymást követő üzleti évre vonatkozóan már nem teljesül.

(17) Mentésül a leányvállalat a (7) bekezdés, valamint a fióktelep a (10) bekezdés szerinti kötelezettség alól, amennyiben a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést olyan legfelső szintű anyavállalat vagy olyan önálló vállalkozás készíti el a 134/F. §-ban meghatározott módon, amely nem tartozik valamely uniós tagállam jogának a hatálya alá, és a jelentés megfelel a következő kritériumoknak:

- a) azt költségmentesen és géppel olvasható elektronikus beszámolási formátumban hozzáférhetővé teszik a nyilvánosság számára:
 - aa) az említett legfelső szintű anyavállalat vagy az önálló vállalkozás honlapján;
 - ab) az Unió legalább egy hivatalos nyelvén;
 - ac) legkésőbb az adott üzleti év mérlegfordulónapját követő 12 hónapon belül, amelyre vonatkozóan a jelentést elkészítették; és
- b) szerepeltetik a valamely uniós tagállam jogának hatálya alá tartozó egyetlen olyan leányvállalat nevét és székhelyét vagy egyetlen olyan fióktelep nevét és címét, amely a

134/G. § (1) és (2) bekezdésével összhangban jelentést tett közzé.

(18) A (7) bekezdés hatálya alá nem tartozó leányvállalatnak, valamint a (10) bekezdés hatálya alá nem tartozó fióktelepnek társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést kell közzé- és hozzáférhetővé tenni, amennyiben az ilyen leányvállalat vagy fióktelep nem más célt szolgál, mint az e fejezetben meghatározott követelmények elkerülése.

(19) A (7) és (15) bekezdésben a 750 millió euró határértékeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett, a 2021. december 21-én érvényes átváltási árfolyamon kell átszámítani a releváns harmadik országok nemzeti pénznemében kifejezett egyenértékű összegre, a legközelebbi ezresre kerekítve.

A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés tartalma

134/F. §

(1) A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésben be kell mutatni az érintett üzleti évben a legfelső szintű anyavállalat vagy az önálló vállalkozás valamennyi tevékenységével kapcsolatos információkat, legfelső szintű anyavállalat esetén ideértve a konszolidálásba bevont valamennyi kapcsolódó vállalkozásait is.

(2) Az (1) bekezdés szerinti társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésnek tartalmaznia kell az alábbiakat:

- a) a legfelső szintű anyavállalat vagy az önálló vállalkozás neve, az érintett üzleti év, a jelentés összeállításához alkalmazott pénznem; és adott esetben a legfelső szintű anyavállalatnak az érintett üzleti évre vonatkozó összevont (konszolidált) éves beszámolójában a konszolidálásba bevont valamennyi olyan kapcsolódó vállalkozásának a jegyzéke, amelyek az Unióban vagy az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló tanácsi következtetések I. és II. mellékletében foglalt adójogrendszerekben letelepedettek;
- b) a tevékenységeinek rövid bemutatása;
- c) a tárgyévben foglalkoztatott munkavállalók átlagos statisztikai állományi létszáma;
- d) a bevételek – ideértve a kapcsolódó felekkel lebonyolított ügyleteket is – a következők szerint:
 - da) értékesítés nettó árbevétele; egyéb bevételek; részesedésekből származó bevételek, árfolyamnyereségek; befektetett pénzügyi eszközökből (értékpapírokból, kölcsönökből) származó bevételek, árfolyamnyereségek; egyéb kapott (járó) kamatok és kamatjellegű bevételek; pénzügyi műveletek egyéb bevételei, vagy
 - db) a pénzügyi kimutatások készítésének alapját képező pénzügyi beszámolási keret (ideértve az IFRS-eket is) által meghatározott vagy annak értelmében vett bevételek, az értékmódosítások és a kapcsolódó vállalkozásoktól kapott osztalékok nélkül.
- e) adózás előtti eredmény (nyereség vagy veszteség);
- f) a tárgyévben fizetendő társasági adó összege;
- g) a megfizetett társasági adó összege pénzforgalmi alapon, amely magában foglalja a vállalkozáscsoporton belüli vállalkozásoknak és fióktelepeknek teljesített kifizetések tekintetében más vállalkozások által megfizetett forrásadót is;
- h) a felhalmozott adózott eredmény összege, amely az előző üzleti évekből és az adott üzleti évből származó adózott nyereség összege, mely felosztásáról még nem döntöttek. A fióktelepeket illetően azon vállalkozás felhalmozott nyereségeiről van szó, amely a fióktelepet létrehozta.

(3) A (2) bekezdés szerinti információkat az adózás területén történő közigazgatási

együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi irányelv III. melléklete III. szakaszának B. és C. részében említett adatszolgáltatási útmutató alapján is be lehet bemutatni.

(4) A 134/E. § hatálya alá tartozó vállalkozások a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésüket egységes formanyomtatvány és géppel olvasható elektronikus beszámolási formátumban készítik el. Az egységes formanyomtatványt és az említett elektronikus beszámolási formátumokat az Európai Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén állapítja meg.

(5) A (2) vagy (3) bekezdésben említett információkat tagállami szinten külön-külön kell bemutatni a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésben. Amennyiben egy tagállam több adójogrendszert foglal magában, az információkat tagállami szinten kell összesíteni.

(6) A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésben

- a) külön-külön kell bemutatni a (2) vagy a (3) bekezdésben említett információkat is minden egyes olyan adójogrendszerre vonatkozóan, amely azon üzleti év március 1-jén, amelyre vonatkozóan a jelentést el kell készíteni, fel van sorolva az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló tanácsi következtetések I. mellékletében, és
- b) az ilyen információkat külön-külön kell megadni minden egyes olyan adójogrendszerre vonatkozóan, amely azon üzleti év március 1-jén, amelyre vonatkozóan a jelentést el kell készíteni, és a megelőző üzleti év március 1-jén, említésre került az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló tanácsi következtetések II. mellékletében.

(7) Az egyéb adójogrendszerekre vonatkozóan a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésnek összesített alapon kell bemutatnia a (2) vagy a (3) bekezdésben említett információkat.

(8) Az információkat a székhely, ennek hiányában állandó telephely megléte vagy egy olyan állandó üzleti tevékenység alapján kell hozzárendelni minden egyes releváns adójogrendszerhez, amely – a vállalkozáscsoport vagy az önálló vállalkozás tevékenységét tekintve – társasági adó köteles lehet az adott adójogrendszerben.

(9) Amennyiben egy adójogrendszeren belül több vállalkozás tevékenységei társasági adó kötelesek, az ezen adójogrendszerhez hozzárendelt információknak az egyes vállalkozásoknak és azok fióktelepeinek az adott adójogrendszerben végzett tevékenységeire vonatkozó információk összesítését kell tartalmazniuk.

(10) Egy konkrét tevékenységre vonatkozó információ nem rendelhető egyszerre egynél több adójogrendszerhez.

(11) A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésben a (2) bekezdés f) és g) pontja szerinti összegek közötti jelentős eltérés tényét és annak indokait be kell mutatni.

(12) A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés pénznemének a legfelső szintű anyavállalat összevont (konszolidált) éves beszámolója szerinti, valamint az önálló vállalkozás éves beszámolója szerinti pénznemmel kell megegyeznie.

(13) A 134/E. § (8) bekezdés szerinti esetben a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésben használt pénznemnek azon pénznemnek kell lennie, amelyben a leányvállalat az éves beszámolóját közzé teszi.

(14) A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésnek meg kell jelölnie, hogy azt a (2) vagy a (3) bekezdéssel összhangban készítették-e el.

Nyilvánosságra hozatal

Közzététel és hozzáférhetőség

134/G. §

(1) A legfelső szintű anyavállalat a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést az összevont (konszolidált) éves beszámolóval egyidejűleg a 153-154/B. § szerint köteles letétbe helyezni és közzétenni.

(2) Az önálló vállalkozás a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést az éves beszámolóval egyidejűleg a 153-154/B. § szerint köteles letétbe helyezni és közzétenni.

(3) A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést és adott esetben a nyilatkozatot a vállalkozás - az (1) és (2) bekezdéssel összhangban - az internetes honlapján is köteles közzétenni a következők szerint:

- a) a vállalkozás internetes honlapján, amennyiben a 134/E. § (1) bekezdése alkalmazandó;
- b) a leányvállalat vagy a kapcsolt vállalkozás internetes honlapján, amennyiben a 134/E. § (7) bekezdése alkalmazandó;
- c) a fióktelep internetes honlapján, amennyiben a 134/E. § (10) bekezdése alkalmazandó.

(4) A vállalkozó az üzleti évről készített társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést, valamint adott esetben a 134/E. § (8) és (10) bekezdés szerinti nyilatkozatot legalább 8 évig köteles megőrizni.

A társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés elkészítésére, közzé- és hozzáférhetővé tételére vonatkozó felelősség

134/H. §

(1) A legfelső szintű anyavállalat vagy az önálló vállalkozás legfőbb irányító (vezető) szervének, ügyvezető szervének és felügyelő testületének tagjai – a jogszabályban meghatározott hatáskörükben eljárva – együttes felelőssége annak biztosítása, hogy a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés összeállítása és nyilvánosságra hozatala (közzé- és hozzáférhetővé tétele) e törvény előírásainak megfelelően történjen.

(2) A 134/E. § (7) bekezdés szerinti leányvállalat legfőbb irányító (vezető) szervének, ügyvezető szervének és felügyelő testületének tagjai – a jogszabályban meghatározott hatáskörükben eljárva – együttes felelőssége annak biztosítása, hogy a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés összeállítása és nyilvánosságra hozatala (közzé- és hozzáférhetővé tétele) e törvény előírásainak megfelelően történjen.

(3) A 134/E. § (10) bekezdés szerinti fióktelep a társasági jog egyes vonatkozásairól szóló 2017. június 14-i 2017/1132/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 41. cikkében előírt adatközlési formai követelmények teljesítésére kijelölt személy vagy személyek együttes felelőssége – a jogszabályban meghatározott hatáskörükben eljárva – annak biztosítása, hogy a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés összeállítása és nyilvánosságra hozatala (közzé- és hozzáférhetővé tétele) e törvény előírásainak megfelelően történjen.”

132. §

Az Szt. 155. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés szerint kell eljárni kiválás esetén a kiválással létrejövő gazdasági társaságnál is.”

133. §

(1) Az Szt. 156. § (5) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A független könyvvizsgálói jelentésnek tartalmaznia kell:)

„e) a könyvvizsgáló éves beszámolóhoz, egyszerűsített éves beszámolóhoz, összevont (konszolidált) éves beszámolóhoz adott, a könyvvizsgálói záradékban vagy a záradék megadásának elutasításában kifejezett véleményét, határozott álláspontját arról, hogy a vállalkozó beszámolója megbízható és valós képet ad-e a vállalkozó vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről az alkalmazott beszámolási szabályrendszerben foglaltaknak megfelelően, továbbá hogy adott esetben, a vállalkozó beszámolója megfelel-e az egyéb jogszabályoknak;”

(2) Az Szt. 156. § (5) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:

(A független könyvvizsgálói jelentésnek tartalmaznia kell:)

„p) a könyvvizsgáló nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a könyvvizsgálat tárgyát képező beszámoló üzleti évében, a megelőző üzleti évre vonatkozóan a vállalkozás köteles volt-e társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést készíteni és nyilvánosságra hozni, és ha igen, akkor a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentést a 134/G. §-sal összhangban tették-e közzé és hozzáférhetővé.”

134. §

Az Szt. 175. § (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„g) a 2013/34/EU irányelvnek a társaságiadó-információk egyes vállalkozások és fióktelepek általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. november 24-i 2021/2101 európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

135. §

Az Szt. 177. §-a a következő (85)-(88) bekezdéssel egészül ki:

„(85) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel megállapított 3. § (1) bekezdés 1. pontját, (7) bekezdés 3. pontját, 6. § (3) bekezdését, 9. § (5a) bekezdését, 27. § (4a) bekezdését, 33. § (7) bekezdését, 37. § (1) bekezdés d) pontját, (2) bekezdés e) pontját, (7) bekezdését, 38. § (3) bekezdés f) pontját, (4), (10) és (11) bekezdését, 41. § (1) bekezdését, 42. § (5) bekezdését, 49. § (8) bekezdését, 54. § (12) bekezdését, 91. § a) pontját, 96. § (1), (4) és (4b) bekezdését, 114/I. § (3) bekezdését, 116. § (4) bekezdését, 133. § (4) bekezdés c)

pontját, 140. § (7) bekezdését, 155. § (4a) bekezdését, 156. § (5) bekezdés e) pontját először a 2023. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(86) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel megállapított 3. § (1) bekezdés 1. pontját, (7) bekezdés 3. pontját, 6. § (3) bekezdését, 9. § (5a) bekezdését, 27. § (4a) bekezdését, 33. § (7) bekezdését, 37. § (1) bekezdés d) pontját, (2) bekezdés e) pontját, (7) bekezdését, 38. § (3) bekezdés f) pontját, (4), (10) és (11) bekezdését, 41. § (1) bekezdését, 42. § (5) bekezdését, 49. § (8) bekezdését, 54. § (12) bekezdését, 91. § a) pontját, 96. § (1), (4) és (4b) bekezdését, 114/I. § (3) bekezdését, 116. § (4) bekezdését, 133. § (4) bekezdés c) pontját, 140. § (7) bekezdését, 155. § (4a) bekezdését, 156. § (5) bekezdés e) pontját a 2022. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazni lehet.

(87) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel megállapított 27. § (4a) bekezdése első alkalmazásakor a könyvekben értékkel ki nem mutatott egészségügyi, szociális, kulturális és oktatási intézményben lévő tulajdoni részesedést az 54. § (12) bekezdés szerinti értéken kell a könyvekbe felvenni a saját tőkével (a tőketartalékkal, illetve az annak megfelelő saját tőke elemmel) szemben.

(88) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel megállapított 114/I. § (4) bekezdését, VI/B. Fejezetét, 156. § (5) bekezdés p) pontját először a 2024. június 22-én vagy azt követően induló üzleti évre kell alkalmazni.”

136. §

Az Szt.

1. 3. § (1) bekezdés 1. pontjában, valamint 6. § (3) bekezdésében a „szociális” szövegrész helyébe a „szociális, kulturális” szöveg,
2. 33. § (7) bekezdésében a „támogatások várható, még el nem számolt összegét” szövegrész helyébe a „támogatások – a már felmerült költségekkel (ráfordításokkal) arányos – várható, még el nem számolt összegét” szöveg,
3. 37. § (1) bekezdés d) pontjában, (2) bekezdés e) pontjában, 38. § (3) bekezdés f) pontjában a „gazdasági társaság tulajdonosánál (tagjánál)” szövegrész helyébe a „vállalkozó tulajdonosánál (tagjánál)” szöveg,
4. 37. § (2) bekezdés e) pontjában, (7) bekezdésében, 38. § (10) bekezdésében a „gazdasági társaság veszteségének” szövegrész helyébe a „vállalkozó veszteségének” szöveg,
5. 38. § (4) és (11) bekezdésében a „gazdasági társaságnál” szövegrész helyébe a „vállalkozónál” szöveg,
6. 38. § (11) bekezdésében a „gazdasági társaság” szövegrész helyébe a „vállalkozó” szöveg,
7. 91. § a) pontjában, 96. § (4) bekezdésében, valamint a 133. § (4) bekezdés c) pontjában az „átlagos létszámát” szövegrész helyébe az „átlagos statisztikai állományi létszámát” szöveg,
8. 96. § (1) bekezdésében a „(2)-(4)” szövegrész helyébe a „(2)-(5)” szöveg,
9. 116. § (4) bekezdésében a „foglalkoztatott munkavállalói átlagos létszámának” szövegrész helyébe a „foglalkoztatott munkavállalói átlagos statisztikai állományi létszámának” szöveg,
10. 140. § (7) bekezdésében az „illetve a 139. § (3)-(5) bekezdése” szövegrész helyébe az „a 139. § (2) bekezdés e) pontja és (3)-(5) bekezdése, valamint a 140. § (6) bekezdése” szöveg lép.

137. §

Hatályát veszti az Szt. 3. § (7) bekezdés 3. pontjában és a 41. § (1) bekezdésében a

„korengedményes nyugdíj, illetve a helyébe lépő” szövegrész.

22. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

138. §

A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 35. §-a a következő g) és h) ponttal egészül ki:

[Kérelem alapján jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység végzésére engedélyt kell adni annak a gazdálkodó szervezetnek (szervezetnek) - az egyéni vállalkozó kivételével -, amely megfelel az alábbi követelményeknek:]

- „g) a gazdálkodó szervezet (szervezet) tevékenységi körében szerepel a számviteli, könyvvizsgálói, adószakértői tevékenység,*
- h) az a) és b) pontban feltüntetett könyvvizsgáló(k) vonatkozásában nem áll fenn a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:115. §-a szerinti összeférhetetlenség.”*

139. §

A Kkt. III. Fejezete a következő 35/C. §-sal egészül ki:

„35/C. §

Ha a 35. § és a 35/A. § (1) bekezdés szerinti engedély iránti kérelem a közfelügyeleti hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem bírálható el, a közfelügyeleti hatóság az eljárást felfüggesztheti.”

140. §

A Kkt. 50. §-a a következő (1d) bekezdéssel egészül ki:

„(1d) Ha a 49. § szerinti minősítés iránti kérelem, valamint az 50. § (2c) bekezdés szerinti igazolás iránti kérelem a közfelügyeleti hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem bírálható el, a közfelügyeleti hatóság az eljárást felfüggesztheti.”

141. §

A Kkt. 173/C. §-a a következő (17) bekezdéssel egészül ki:

„(17) A (7) bekezdés d) pontja szerinti intézkedés esetén a könyvvizsgálattal érintett gazdálkodó kérelmére a közfelügyeleti hatóság a minőségellenőrzéssel összefüggésben hozott határozatról kivonatot készít annak érdekében, hogy a gazdálkodó megfeleljen a beszámoló letétbe helyezéséről és közzétételéről szóló jogszabályokban előírtaknak. A határozat kivonat csak az abban meghatározott célra használható fel.”

142. §

A Kkt.

1. 9. § (5) bekezdésében a „25.000” szövegrész helyébe a „35.000” szöveg, valamint az „50.000” szövegrész helyébe a „70.000” szöveg,
2. 52. § (1) bekezdés e) pontjában a „során keretében” szövegrész helyébe a „során” szöveg,
3. 172. § (4) bekezdésében, 173/C. § (7c) bekezdésében, valamint 177. § (3a) bekezdésében a „meghatározásakor” szövegrész helyébe a „meghatározásakor különösen” szöveg lép.

XI. Fejezet

EGYÉB TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

23. A Magyar Köztársaság Kormánya és Kanada Kormánya között az 1992. április 15-én aláírt, az 1995. évi XVI. törvénnyel kihirdetett kettős adóztatást elkerülő Egyezményhez kapcsolódó, Budapesten, 1994. május 3-án aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1999. évi XII. törvény módosítása

143. §

A Magyar Köztársaság Kormánya és Kanada Kormánya között az 1992. április 15-én aláírt, az 1995. évi XVI. törvénnyel kihirdetett kettős adóztatást elkerülő Egyezményhez kapcsolódó, Budapesten, 1994. május 3-án aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1999. évi XII. törvény a következő 4. §-al egészül ki:

„4. §

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Kanadai Kormány között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonszerzés területén Budapesten, 1992. április 15-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1995. évi XVI. törvény e törvénybe foglalt módosításokkal egységes szerkezetben a Nemzeti Jogszabálytárban történő közzétételéről az adópolitikáért felelős miniszter – a külpolitikáért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter egyetértésével – gondoskodik.”

24. A Magyar Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között, a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonszerzés területén, Budapesten, 1992. szeptember 23-án aláírt, az 1996. évi XCV. törvénnyel kihirdetett Egyezményhez kapcsolódó, Varsóban, 2000. június 27-én aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2002. évi XXVII. törvény módosítása

144. §

A Magyar Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között, a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonszerzés területén, Budapesten, 1992. szeptember 23-án aláírt, az 1996. évi XCV. törvénnyel kihirdetett Egyezményhez kapcsolódó, Varsóban, 2000. június 27-én aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2002. évi XXVII. törvény a következő 4. §-al egészül ki:

„4. §

A Magyar Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 1992. szeptember 23-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1996. évi XCV. törvény e törvénybe foglalt módosításokkal egységes szerkezetben a Nemzeti Jogszabálytárban történő közzétételéről az adópolitikáért felelős miniszter – a külpolitikáért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter egyetértésével – gondoskodik.”

25. A Magyar Köztársaság és Kuwait Állam között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyonadók területén a gazdasági kapcsolataik előmozdítására Kuwaitban, 1994. január 17-én aláírt Egyezményt módosító, Kuwaitban, 2001. december 9-én aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2003. évi LXX. törvény módosítása

145. §

A Magyar Köztársaság és Kuwait Állam között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyonadók területén a gazdasági kapcsolataik előmozdítására Kuwaitban, 1994. január 17-én aláírt Egyezményt módosító, Kuwaitban, 2001. december 9-én aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2003. évi LXX. törvény a következő 4. §-al egészül ki:

„4. §

A Magyar Köztársaság és Kuwait Állam között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén és gazdasági kapcsolataik előmozdítására Kuwaitban, 1994. január 17-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1999. évi XVI. törvény e törvénybe foglalt módosításokkal egységes szerkezetben a Nemzeti Jogszabálytárban történő közzétételéről az adópolitikáért felelős miniszter – a külpolitikáért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter egyetértésével – gondoskodik.”

26. A Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Taskentben, 2008. április 17. napján aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2015. évi XXVIII. törvény módosítása

146. §

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Taskentben, 2008. április 17. napján aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2015. évi XXVIII. törvény a következő 5. §-al egészül ki:

„5. §

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Taskentben, 2008. április 17. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2008. évi XC. törvény e törvénybe foglalt módosításokkal egységes szerkezetben a Nemzeti Jogszabálytárban történő közzétételéről az adópolitikáért felelős miniszter – a külpolitikáért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter egyetértésével – gondoskodik.”

27. A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény módosítása

147. §

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Megállapodást kihirdető törvény 1) 1. melléklete a 4. melléklet szerint módosul.

28. Az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény módosítása

148. §

Az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Megállapodást kihirdető törvény 2) 1. melléklete az 5. melléklet szerint módosul.

29. A Magyar Köztársaság és az Észt Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Budapesten, 2002. szeptember 11-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzék kihirdetéséről szóló 2017. évi CXII. törvény módosítása

149. §

A Magyar Köztársaság és az Észt Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Budapesten, 2002. szeptember 11-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzék kihirdetéséről szóló 2017. évi CXII. törvény a következő 5. §-al egészül ki:

„5. §

A Magyar Köztársaság és az Észt Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Budapesten, 2002. szeptember 11-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2004. évi CXXVIII. törvény e törvénybe foglalt módosításokkal egységes szerkezetben a Nemzeti Jogszabálytárban történő közzétételéről az adópolitikáért felelős miniszter – a külpolitikáért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter egyetértésével – gondoskodik.”

30. A Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Rigában, 2004. május 14-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló jegyzékváltás kihirdetéséről szóló 2020. évi CII. törvény módosítása

150. §

A Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Rigában, 2004. május 14-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló jegyzékváltás kihirdetéséről szóló 2020. évi CII.

törvény a következő 5. §-al egészül ki:

„5. §

A Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonszerzés területén, Rigában, 2004. május 14-én aláírt Egyezmény megerősítéséről és kihirdetéséről szóló 2004. évi CXXX. törvény e törvénybe foglalt módosításokkal egységes szerkezetben a Nemzeti Jogszabálytárban történő közzétételéről az adópolitikáért felelős miniszter – a külpolitikáért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter egyetértésével – gondoskodik.”

31. Az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény kihirdetéséről szóló 2021. évi III. törvény módosítása

151. §

Az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény kihirdetéséről szóló 2021. évi III. törvény a következő 6. §-al egészül ki:

„6. §

Az e törvény hatálya alá tartozó adóegyezményeket kihirdető jogszabályok e törvénybe foglalt módosításokkal egységes szerkezetben a Nemzeti Jogszabálytárban történő közzétételéről az adópolitikáért felelős miniszter – a külpolitikáért felelős miniszter és az igazságügyért felelős miniszter egyetértésével – gondoskodik.”

XII. Fejezet **ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

32. Hatályba léptető rendelkezések

152. §

(1) Ez a törvény – a (2)–(8) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 14. §, 15. § (2) bekezdése, 18. § (2) és (3) bekezdése, 19. §, 20. §, 21. § b) és c) pontja, 22. § a) pontja, 31. §-34. §, 91. §, 94. § (2) bekezdése, 107. §, 153. § (1) és (2) bekezdése és a 2. melléklet a kihirdetést követő 31. napon lép hatályba.

(3) Az 1. §-9. §, 10. § a) és b) pontja, 11. §, 17. §, 21. § a) pontja, 23. §-30. §, 35. §-39. §, 42. § (1) bekezdése, 49. §, 51. § 1. és 5. pontja, 62. §-70. §, 72. §, 73. § 1. pontja, 77. §-88. §, 92. §, 93. §, 94. § (3) bekezdése, 96. §-100. §, 104. §-106. §, 113. §, 114. §, 116. §-119. §, 123. §-137. §, 147. §, 153. § (3) bekezdése és az 1. és 3–4. melléklet 2023. január 1-jén lép hatályba.

(4) Az 53. § (1) bekezdése, 54. §-56. § 2023. február 13-án lép hatályba.

(5) A 71. § és a 73. § 2–9. pontja 2024. január 1-jén lép hatályba.

(6) A 53. § (3) bekezdése 2024. január 19-én lép hatályba.

(7) A 50. § és a 52. § 6. pontja 2025. január 1-jén lép hatályba.

(8) A 52. § 1–5. és 7–9. pontja 2027. január 1-jén lép hatályba.

33. Az Európai Unió jogának való megfelelés

153. §

(1) E törvény 15. § (2) bekezdése, 31. §-a az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet szerinti támogatást tartalmaz.

(2) E törvény 18. § (2) bekezdése, 19. §-20. §-a, 32. §-a, 2. melléklete az „Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes válságkezelési keret a gazdaságnak Oroszország Ukrajna elleni agresszióját követő támogatása céljából” című, 2022/C 131 I/01 számú európai bizottsági közlemény 2.1. szakaszának szabályai és a támogatási programot jóváhagyó SA.103089 számú határozatban és az azt módosító európai bizottsági határozatokban foglalt rendelkezések szerinti támogatást tartalmaz.

(3) E törvény 26. §-a, 27. § (2)–(3) bekezdése és 29. §-a a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvnek, valamint az (EU) 2016/1164 irányelvnek a harmadik országokat érintő hibrid struktúrákból adódó diszkrepanciák tekintetében történő módosításáról szóló 2017. május 29.-i (EU) 2017/952 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(4) E törvény 53. § (1) bekezdése és 54. §-56. §-a a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2019. december 19-i (EU) 2020/262 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(5) E törvény 53. § (2) és (3) bekezdése a gázolaj és a kerozin közös adóügyi jelölőanyagának létrehozásáról szóló, 2022. január 17-i (EU) 2022/197 bizottsági végrehajtási határozatnak való megfelelést szolgálja.

(6) E törvény 52. § 1–5. és 7–9. pontja a 2006/112/EK irányelvnek a bizonyos csalsra alkalmas termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása esetén alkalmazott választható fordított adózási mechanizmus, valamint a héacsálás elleni gyorsreagálási mechanizmus alkalmazási időszakának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. június 3-i (EU) 2022/890 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(7) E törvény 130. § (2) bekezdése, 131. §-a és 133. § (2) bekezdése a 2013/34/EU irányelvnek a társaságiadó-információk egyes vállalkozások és fióktelepek általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. november 24-i (EU) 2021/2101 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1. Az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pontja a következő 4.50. és 4.51. alponttal egészül ki:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.50. a Magyar Tudományos Akadémia és a Nemzeti Közszolgálati Egyetem által John Lukács életműve előtti tiszteletadás céljából évente megítélt és a Nemzeti Közszolgálati Egyetem által folyósított díj összege;

4.51. a Tbj. szerint belföldinek nem minősülő személy részére adott juttatás, amelyet az említett személy a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítvánnyal, a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítvány által fenntartott vagy egyéb felsőoktatási intézménnyel fennálló munkavégzésre irányuló jogviszony alapján szerez, feltéve, hogy a munkavégzésre irányuló jogviszonnyal összefüggésben a magyarországi tartózkodása nem haladja meg a 30 napot.”

1. A Tao. törvény a következő 4. számú melléklettel egészül ki:

**„4. számú melléklet az 1996. évi LXXXI. törvényhez
A 29/A. § (109)-(113) bekezdése szerinti támogatáshoz kapcsolódó szabályok**

1. E törvény 29/A. § (109)-(113) bekezdése szerint a Válságközlemény 2.1. szakaszának szabályaival, és a támogatási programot jóváhagyó SA.103089 számú határozatban és az azt módosító európai bizottsági határozatokban foglalt rendelkezésekkel összhangban nyújtott támogatás állami támogatásnak minősül.

2. Az 1. pont szerinti támogatást az adózó akkor veheti igénybe, amennyiben működését a háború gazdasági hatásai hátrányosan érintik és erről adóbevallásában nyilatkozatot tesz.

3. Nem veheti igénybe az 1. pont szerinti támogatást a Válságközlemény 9–14. pontjában felsorolt jogi aktusokban meghatározott szankciók, valamint a Válságközlemény elfogadását követően az Európai Unió szervei által Oroszország Ukrajna elleni agressziójára tekintettel bevezetett egyéb szankciók hatálya alá tartozó személy, így különösen nem részesülhet támogatásban a szankciókat bevezető jogi aktusokban kifejezetten megnevezett személy, valamint az ilyen személy meghatározó befolyása alatt levő személy.

4. Nem vehet igénybe az 1. pont szerinti támogatást az adózó a 3. pont szerinti szankciókkal érintett ágazatokban folytatott tevékenységéhez, ha az 1. pont szerinti támogatás veszélyeztetné a szankciók célkitűzéseit.

5. Az 1. pont szerinti támogatás támogatástartalma a Válságközlemény 2.1. szakasza alapján nyújtott egyéb támogatásokkal együtt adózónként – az adózó kapcsolt vállalkozásainak adatait is figyelembe véve – nem haladhatja meg a Válságközlemény szerinti, euróban meghatározott keretnek megfelelő forintösszeget.

6. Azonos vagy részben azonos elszámolható költségek esetén az 1. pont szerinti támogatás abban az esetben halmozható más állami támogatással, ha az nem vezet sem az Atr. 2. § 2a. pontja szerinti csoportmentességi rendeletekben vagy az Európai Bizottság jóváhagyó határozatában meghatározott legmagasabb támogatási intenzitás, sem az azokban meghatározott legmagasabb támogatási összeg túllépéséhez.

7. Ha az 1. pont szerinti támogatás mellett az adózó eltérő elszámolható költségek vonatkozásában az Atr. 2. § 1. pontja szerinti rendeletekben meghatározott csekély összegű (de minimis) támogatásban is részesül, az igénybe veendő vagy igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatást és az 1. pont szerinti támogatást nem kell egybeszámítani az 5. pont szerinti felső határt illetően. Ha az 1. pont szerinti támogatás mellett az adózó azonos vagy részben azonos elszámolható költségek vonatkozásában csekély összegű (de minimis) támogatást is igénybe vesz, a támogatáshalmozás nem vezethet az 5. pont szerinti felső határ túllépéséhez.

8. Az 1. pont szerinti támogatás akkor halmozható az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (2) bekezdés b) pontja szerinti támogatással, ha az nem vezet a rendkívüli események által közvetlenül okozott adózói kár túlkompenzációjához.”

1. Az Art. 1. számú melléklet 3.2 alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bejelentést)

„3.2. a jogviszony megszűnését, a szünetelés kezdetét és befejezését, a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátás kezdő és befejező időpontját követő 8 napon belül kell teljesíteni, kivéve, ha a munkáltató az 50. § szerinti havi adó- és járulékbevallásban feltünteti a biztosítási jogviszony megszűnésének időpontját. Ez utóbbi esetben a havi adó- és járulékbevallás beérkezését követően az állami adó- és vámhatóság az adózó által közölt bevallási adatok alapján a biztosítási jogviszony megszűnéséről szóló bejelentést hivatalból e pontban foglaltaknak megfelelően elvégzi, melyet az 1. melléklet 6. pontja alapján továbbít az egészségbiztosítás biztosítotti nyilvántartásának, és erről a foglalkoztatottat valamint a foglalkoztatót értesíti. Az állami adó- és vámhatóság a biztosítási jogviszony megszűnésének bejelentését nem pótolhatja, ha a foglalkoztatottnak a foglalkoztatóval egyidejűleg több biztosítási jogviszonya áll fenn.”

2. Az Art. 1. számú melléklet 3. pontja a következő 3.4-3.9. alpontokkal egészül ki:

(A bejelentést)

„3.4. Ha a munkáltató, kifizető a 3.2. pont szerinti bejelentési kötelezettségét nem teljesítette, és az adózóról nyilvántartást vezető szerv – ideértve különösen a cégnyilvántartást, egyéni vállalkozói nyilvántartást, civil szervezetek névjegyzékét vezető szervet – által nyilvántartott adatok alapján jogutód nélkül megszűnt, az elmulasztott bejelentési kötelezettséget az állami adó- és vámhatóság hivatalból pótolja a jogutód nélküli megszűnés időpontjáról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, melyről elektronikus úton adatot szolgáltat az egészségbiztosítás biztosítotti nyilvántartása részére.

3.5. A 3.4. pont szerinti esetben a biztosítási jogviszony megszűnésének vélelmezett időpontja a munkáltató, kifizető megszűnésének időpontja.

3.6. Az állami adó- és vámhatóság a biztosítási jogviszony lezárásáról a természetes személyt értesíti.

3.7. A 3.4. pontban foglalt rendelkezés az egyéni vállalkozó halála vagy gondnokság alá helyezése esetén akkor alkalmazható, ha az egyéni vállalkozó özvegye, örököse vagy törvényes képviselője nem jelenti be törvényi határidőn belül a tevékenység folytatását.

3.8. Határozott idejű foglalkoztatás esetén a bejelentést egyidejűleg a biztosítás kezdetére és a jogviszony megszűnésére vonatkozóan is teljesíteni kell legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján, de még a foglalkoztatás megkezdése előtt. A jogviszony megszűnése időpontjának módosulása vagy a határozott időtartam határozatlan időtartamra változása esetén e törvény változás-bejelentésre vonatkozó szabályai az irányadók.

3.9. Ha a munkáltató végelszámolás, felszámolás, illetve kényszertörlési eljárás alatt áll, akkor a 3.2. alpont szerinti foglalkoztatottak biztosítási jogviszonya megszűnésének bejelentésére a végelszámoló, felszámoló, valamint a Bérgarancia biztos kötelezett.”

1. A Megállapodást kihirdető törvény 1 1. melléklete a következő 37b. ponttal egészül ki:

„37b. Jamaica”

2. A Megállapodást kihirdető törvény 1 1. mellékletének 41c. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 41d. ponttal egészül ki:

„41c. Kenya

41d. Kína”

3. A Megállapodást kihirdető törvény 1 1. melléklete a következő 48c. ponttal egészül ki:

„48c. Maldív-szigetek”

4. A Megállapodást kihirdető törvény 1 1. melléklete a következő 49a. ponttal egészül ki:

„49a. Marokkó”

5. A Megállapodást kihirdető törvény 1 1. mellékletének 53a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 53b.-53c. ponttal egészül ki:

„53a. Moldova

53b. Monaco

53c. Montenegró”

6. A Megállapodást kihirdető törvény 1 1. melléklete a következő 58e. ponttal egészül ki:

„58e. Peru”

7. A Megállapodást kihirdető törvény 1 1. melléklete a következő 71b. ponttal egészül ki:

„71b. Thaiföld”

8. A Megállapodást kihirdető törvény 1 1. mellékletének 72a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 72b. ponttal egészül ki:

„72a. Uganda

72b. Uruguay”

1. A Megállapodást kihirdető törvény 2 1. melléklete a következő 1c. ponttal egészül ki:

„1c. Aruba”

2. A Megállapodást kihirdető törvény 2 1. mellékletének 2a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 2b-2e. pontttal egészül ki:

„2a. Azerbajdzsán

2b. Bahama-szigetek

2c. Bahrein

2d. Barbados

2e. Belize”

3. A Megállapodást kihirdető törvény 2 1. melléklete a következő 21a. ponttal egészül ki:

„21a. Makaó”

4. A Megállapodást kihirdető törvény 2 1. melléklete a következő 22a. ponttal egészül ki:

„22a. Maldív-szigetek”

5. A Megállapodást kihirdető törvény 2 1. melléklete a következő 27a. ponttal egészül ki:

„27a. Omán”

6. A Megállapodást kihirdető törvény 2 1. mellékletének 30b. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 30c.-30d. ponttal egészül ki:

„30b. Törökország

30c. Tunézia

30d. Turks és Caicos-szigetek”

Általános indokolás

JÖVEDELEMADÓK

Személyi jövedelemadó

A kisadózó vállalkozók adózására vonatkozó szabályrendszer újrakodifikálásával előtérbe került az Szja tv. szerinti átalányadózás lehetősége az egyéni vállalkozók esetében. A Javaslat egyszerűsítési céllal néhány ponton kezdeményezi a választásra és alkalmazásra vonatkozó feltételek módosítását.

Társasági adó

A Javaslat szerint adómentességben és bevallási egyszerűsítésben részesül a magánszemélyek közötti vagyonyjuttatásra irányuló ügyletben a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző vagyongazdálkodó alapítvány, ha csak befektetési bevételei vannak.

A kedvezményezett részesedéscsere kapcsán alkalmazott adóhalasztás a jövőben már az értékvesztés elszámolásakor – részlegesen – lejár, nem csak kivezetéskor.

A Javaslat szerint az elektromos töltőállomás adóalap-kedvezménye az általános de minimis rendelet alapján vehető igénybe, azzal, hogy az adózó – választása és adóbevallásában tett nyilatkozata alapján – az Európai Bizottság Válságközleménye alapján is igénybe veheti a kedvezményt annak alkalmazhatósága időszakában.

A Javaslat szerint valamennyi kedvezmény esetében, amelyek az általános de minimis rendelet alapján vehetőek igénybe, az adózó dönthet a Válságközlemény, mint állami támogatási jogalap alkalmazása mellett annak alkalmazhatósága időszakában.

Kisvállalati adó

A Javaslat a kisvállalati adóban jogharmonizációs célú rendelkezéseket, valamint egyéb, jogértelmezést segítő és technikai módosításokat tesz.

Energiaellátók jövedelemadója

A Javaslat szerint az elektromos töltőállomás adóalap-kedvezménye az általános de minimis rendelet alapján vehető igénybe, azzal, hogy az adózó – választása és adóbevallásában tett nyilatkozata alapján – az Európai Bizottság Válságközleménye alapján is igénybe veheti a kedvezményt annak alkalmazhatósága időszakában.

FORGALMI ADÓK

Általános forgalmi adó

A Javaslat 2023. január 1-jei hatállyal kibővíti az általános forgalmi adózás szempontjából jogutódlásnak minősülő esetek körét. Az új esetkör az agrárgazdaságok átadásáról szóló, 2023. január 1-jétől hatályba lépő új szabályok szerint megvalósuló gazdaságátadást foglalja magában.

A Javaslat törvényi szintre emeli a veszélyhelyzeti normában [az új építésű lakóingatlanokra vonatkozó kedvezményes általános forgalmi adó mérték alkalmazásáról szóló 267/2022. (VII. 29.) Korm. rendelet] foglalt előírást, amely 2 évvel meghosszabbítja az új lakóingatlanok értékesítésére vonatkozó kedvezményes, 5%-os általános forgalmi adómérték időbeli hatályát, továbbá az elhúzó építkezések kezelésére átmeneti szabályozást is tartalmaz.

A Javaslat a 2021. július 1-jén hatályba lépett e-kereskedelmi szabályok gyakorlati alkalmazása

során felmerülő jogalkalmazási kérdéseket is rendezi a vonatkozó irányelvi előírásokkal összhangban, elsősorban az alanyi adómentes adóalany által végzett import távértékesítés, és Közösségen belüli távértékesítés tekintetében.

A 2006/112/EK tanácsi irányelv eredetileg 2022. július 1-ig tette lehetővé a tagállamok számára a fordított adózás alkalmazását egyes termékek és szolgáltatások esetében. A 2022/890/EK tanácsi irányelv ezt a lehetőséget 2026. december 31-ig hosszabbította meg. A Javaslat az említett határidőhöz kapcsolódóan rendezi a fordított adózás belföldi alkalmazhatóságának időbeli hatályát. Figyelemmel arra, hogy az Áfa tv. több ponton tartalmaz egyes építésügyi szabályokra, jogintézményekre való hivatkozást, a Javaslat leköveti a használatbavételre vonatkozó építésügyi szabályokban bekövetkezett változásokat az egyértelmű jogalkalmazás érdekében. Szintén az építésügyi szabályozásban bekövetkezett változások indokolják az ingatlanok létesítésére, átalakítására vonatkozó fordított adózásra vonatkozó szabályokat érintő módosítást. A módosítás révén minden olyan, ingatlan létesítésére, átalakítására, rendeltetésének megváltoztatására stb. irányuló építési-szerelési, egyéb szerelési munka a fordított adózás hatálya alá esik, amelyek hatósági engedélyhez vagy bejelentéshez kötött.

A gazdaságfehérítés további lépéseként, az online pénztárgépek és a számlaadat-szolgáltatás pozitív tapasztalataira építve indokolt kiterjeszteni a nyugtaadatokra vonatkozó adatszolgáltatást. Az adatszolgáltatás előírásával párhuzamosan a technika fejlődését is figyelembe véve a jövőben megújulhatna a pénztárgéprendszer, amely a környezettudatosság jegyében az elektronikus nyugtaadás elterjedését is ösztönözhetné. Mindezen célok elérésének első lépéseként a Javaslat felhatalmazást ad miniszteri szintű jogalkotásra a nyugtákról történő általános adatszolgáltatás valamint a pénztárgéptől eltérő, gépi nyugta kibocsátására alkalmas eszközökkel, technikákkal kapcsolatos részletszabályok megállapítására.

Jövedéki adó

A jelölt gázolajhoz alkalmazott jelölőanyag uniós szinten elfogadott változásához kapcsolódó jogharmonizációs célú módosítás, amely az új, biztonságosabb jelölőanyagra történő fokozatos átállást biztosítja.

A tagállamközi adózott jövedéki termékszállítások elektronikus okmányolására 2023. február 13-án történő átállás kapcsán az uniós jogszabályi hivatkozások frissülnek a közelmúltban kihirdetett új bizottsági végrehajtási rendeletekhez igazodóan. Egy további módosítás a teljesen denaturált alkohol szállítására szállítási relációnként eltérő okmányt állapít meg, mert az új elektronikus okmányt csak tagállamközi termékszállításoknál lehet alkalmazni.

HELYI ADÓK

A helyi adókról szóló törvény módosítása jóval átláthatóbbá, könnyebben teljesíthetővé teszi az egyszerűsített iparűzési adóalap-megállapításra vonatkozó szabályozást. Ezen túlmenően a Javaslat az IFRS-t alkalmazó vállalkozó adóalapjának megállapítására és a szokásos piaci ár adóalapban való érvényesítésére vonatkozó szabályokat korigálja az igazságos és arányos közteherviselés elvének érvényre juttatása érdekében.

ILLETÉKEK

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) módosítása keretében megszűnik az eljárási illeték illetékbélyeggel való megfizetésének lehetősége, bővül a családi otthonteremtési kedvezményel (a továbbiakban: CSOK) történő lakásszerzés illetékmentessége,

ugyanakkor szigorodik a kapcsolt vállalkozások közti visszterhes ingatlanszerzés illetékmentessége.

PÉNZÜGYI TRANZAKCIÓS ILLETÉK

A Javaslat pénzügyi tranzakciós illetékmentességet vezet be a diákhitelekre.

ADÓIGAZGATÁS

A Javaslat szerint az állami adó-és vámhatóság az egyéni vállalkozó adózók részére, amennyiben egyéni vállalkozói tevékenységük bejelentésének időpontjában egyéb adóköteles tevékenységekre tekintettel már rendelkeznek adószámmal, nem állapít meg új adószámot. Kivéve azt az esetet, ha korábbi, megszűnt egyéni vállalkozói tevékenységekre tekintettel váamazonosító számmal is rendelkeztek.

A Javaslat szerint nem kell soron kívüli áfabevallást benyújtani azokban az esetekben, amikor az adózó egyéni vállalkozóként folytatott tevékenysége nem szűnik meg, csak vállalkozói státuszáról mond le, és tevékenységét adószámos magánszemélyként folytatja tovább. Ezekben az esetekben ugyanis a gazdasági tevékenység és így az áfa alanyiság nem szűnt meg. E módosítás az adóhatóság és az adódók számára is adminisztrációs könnyebbséget jelent.

Csoportos adóalany létrehozása, illetve csoportos adóalanyhoz történő csatlakozás esetében az általános forgalmi adó soron kívüli bevallási kötelezettség teljesítésére nyitva álló határidőt a csoportos adóalany létrejöttének, illetve a csoporthoz történő csatlakozás időpontjától kell számítani.

A Javaslat a döntés kézbesítésére vonatkozó szabályokat kiterjeszti az eljárás egyéb résztvevőire.

A Javaslat lehetőséget teremt arra, hogy az adatok zártan kezelését elutasító döntés ellen ne csak az adózó, hanem az eljárás egyéb résztvevője is élhessen fellebbezéssel.

ADÓVÉGREHAJTÁS

A jelenlegi szabályozás indokolatlanul korlátozza az ajánlattétel lehetőségét és sokszor vezet az elvégzendő feladat valós értékénél lényegesen magasabb összegű közreműködői díj kifizetéséhez. Többször előfordul ugyanis, hogy különböző okok miatt a véletlenszerűen kiválasztott vállalkozók közül egyik sem akarja, vagy tudja elvégezni az adott feladatot. Tekintettel azonban arra, hogy az ajánlattétel ismételt elmulasztása esetén a vállalkozó törölhető a közreműködő szervezetek névjegyzékéből, az ajánlattételre felhívott vállalkozók tesznek ugyan ajánlatot, de abban szándékosan olyan irreálisan magas összeget jelölnek meg, ami észszerű ajánlattétel esetén bizonyosan nem lehet a legkedvezőbb ajánlat. Azonban, ha mindhárom felkért közreműködő szervezet így cselekszik, az adóhatóságnak akkor is meg kell bíznia az adós számára legkisebb költséget felszámító vállalkozást, ha az elvégzendő munka valós értékének többszörösére tett ajánlatot. A módosítással valamennyi, az adott tevékenység és földrajzi terület vonatkozásában a névjegyzékbe bejegyzett közreműködő szervezet ajánlattételi felhívást kap, és mindegyiküknek lehetősége lesz az adott cselekményre vonatkozóan ajánlatot tenni. Az adóhatóság így vélhetően több ajánlat közül, a szabad verseny fokozott érvényesülésével választhatja ki a legalacsonyabb költséggel járó, amely az adós érdekeinek védelmét is biztosítja.

SZÁMVITEL

Társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés (CBCR)

2021. december 1-jén került kihirdetésre a 2013/34/EU irányelvnek a társaságiadó-információk egyes vállalkozások és fióktelepek általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló 2021/2101/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv. A számviteli irányelv értelmében egyes, 750

millió eurót meghaladó bevétellel rendelkező multinacionális vállalkozásoknak külön jelentésben nyilvánosságra kell hozniuk a társasági adóval kapcsolatos információkat. A Javaslat ezen közzétételi kötelezettség szabályait tartalmazza. Az új közzétételi kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseket 2023. június 22-éig kell átültetni, és a 2024. június 22-én vagy azt követően kezdődő üzleti évre vonatkozóan kell először alkalmazni.

Kiválás esetén alkalmazandó értékhatárok számítása

A számviteli törvény általános jelleggel rendelkezik arról, hogy egy új, jogelőd nélkül alapított vállalkozó esetén hogyan kell figyelembe venni a beszámoló típusát, valamint a könyvvizsgálati kötelezettséget meghatározó értékhatárokat. A rendelkezések azonban nem térnek ki arra, miként kell eljárni kiválás esetén a kiválással létrejött vállalkozó esetén. A Javaslat hiánypótló rendelkezésként meghatározza, hogy ilyenkor a jogelőd nélkül alapított vállalkozóra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

Egészségügyi, szociális, kulturális és oktatási intézményben lévő vagyoni részesedés kimutatása

Az elmúlt időszakban jelentősen megnőtt az intézményi formában működő különböző egészségügyi, szociális, kulturális és oktatási intézményekben lévő vagyon nagysága. A számviteli törvény jelenleg hatályos előírása azonban az intézményi formában működő szervezetekben lévő vagyoni részesedést nem tekinti tulajdoni részesedésnek. A tulajdonosok szempontjából ugyanakkor a valós vagyoni helyzet bemutatása azt indokolja, hogy ezen vagyoni részesedések is kimutatásra kerüljenek a mérlegében. A Javaslat ennek érdekében rendelkezik arról, hogy az egészségügyi, szociális, kulturális és oktatási intézményekben lévő vagyon is kimutatásra kerüljön tulajdoni részesedésként, azzal, hogy – az egyszerűsítés érdekében – lehetővé teszi a tulajdonolt intézmény legutolsó beszámolójának mérlegében szereplő saját tőke értékének megfelelő értékelését. A módosításhoz átmeneti rendelkezés is kapcsolódik.

Pénzügyi lízing miatti kötelezettség bemutatása a mérlegben

Az egyértelmű jogalkalmazás elősegítése érdekében indokolt előírni, hogy a hosszú lejáratú kötelezettségek között kimutatott pénzügyi lízing tartozás mérlegfordulónapot követő üzleti évben esedékes törlesztő részletét – a kötelezettségekre vonatkozó általános előírásoknak megfelelően – a rövid lejáratú kötelezettségek között kell a mérlegben kimutatni.

Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletére vonatkozó előírás kiegészítése

Uniós számviteli irányelvi előírások alapján az egyszerűsített éves beszámolót készítő vállalkozóknak csak néhány információt kell megadniuk a kiegészítő mellékletben. Ugyanakkor vannak olyan választási lehetőségek, amelyek szorosan összefüggnek az adózással [pl.: a törvényi előírásoktól eltérő számviteli elszámolás választása a számviteli törvény 4. § (4) bekezdése alkalmazásával], és amelyek esetében azokról, az általános előírások szerint indokolt a kiegészítő mellékletben információt adni.

Pótbefizetésre vonatkozó előírások pontosítása

A hatályos törvényi előírások a pótbefizetésre vonatkozó rendelkezésekben gazdasági társaságot nevesítenek, mint alkalmazót, miközben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) a szövetkezetek esetében is lehetővé teszi a pótbefizetés intézményének alkalmazását. A Javaslat ennek megfelelően a pótbefizetésre vonatkozó rendelkezéseket alkalmazók körét kiterjeszti a vállalkozóra, amely magában foglalja a gazdasági társaság mellett többek között a szövetkezetet is.

A vagyonsmérlegben szereplő eredménytartalékra vonatkozó előírás kiegészítése

A hatályos törvényi előírások rendelkeznek arról, hogy átalakulás esetén a vagyonsmérlegben mely tételekkel változhat a jogelődnél kimutatott eredménytartalék összege a jogutódra vonatkozóan. E rendelkezéseket indokolt kiegészíteni az időközben végrehajtott eredménytartalékot érintő törvényi változásokkal (így eredménytartalékot érint az átalakulás miatti adóra képzendő tartalék összege, illetve a korábbi pótbefizetés elengedésének eredménytartalékban történő elszámolása).

Létszám fogalom egyértelműsítése

Az elmúlt időszakban a törvényi előírásokban egységesítésre került a beszámoló típusát, valamint a könyvvizsgálati kötelezettséget meghatározó értékhatároknál figyelembe veendő létszámfogalom. Ugyanakkor annak értelmezése a gyakorlatban további kérdéseket vetett fel, ezért indokolt egyértelművé tenni, hogy az egységesített „átlagos létszám” alatt az „átlagos statisztikai állományi létszám”-ot kell érteni.

Korengedményes nyugdíjra vonatkozó rendelkezés törlése

A korengedményes nyugdíj intézményét és fogalmát évekkel ezelőtt a korhatár előtti ellátás fogalma váltotta fel. A számviteli dokumentumokra vonatkozó elévülési idő elteltével indokolt az erre vonatkozó rendelkezés törlése a törvényi előírásokból.

Könyvvizsgálói jelentésre vonatkozó előírás pontosítása

A beszámoló könyvvizsgálatára vonatkozó uniós irányelvi rendelkezések szerint a könyvvizsgálónak a könyvvizsgálói jelentésben véleményt kell mondania arról, hogy a beszámoló megfelel-e a jogszabályi előírásoknak. Ezzel azonos módon szabályoz a hatályos Ptk. 3:129. § (1) bekezdése is. E könyvvizsgálói jelentésre vonatkozó elvárás a számviteli törvényben korábban a könyvvizsgálói záradékok szövegében jelent meg. Időközben a záradékok szövegei hatálytalanításra kerültek (a nemzetközi könyvvizsgálati standardokkal való összhang biztosítása érdekében), de azzal egyidejűleg nem került pontosításra a könyvvizsgálói jelentés tartalmára vonatkozó előírás. A számviteli törvény jelenleg e tekintetben korlátozottan rendelkezik a jogszabályi megfelelés kérdésében, és a számviteli törvényen kívül csak azon jogszabályi előírásoknak való megfelelésről szól, amelyek a könyvvizsgáló számára írnak elő feladatokat. Mindez az elmúlt időszakban, mind az új uniós kötelezettségek (pl. ESEF rendelet) teljesítése, mind a hazai gyakorlat tekintetében problémát okozott, ezért indokolt a beszámoló jogszabályi megfelelése kapcsán a könyvvizsgálói véleménynyilvánítás hatókörének uniós irányelvi rendelkezésben foglaltak szerinti kiterjesztett megfogalmazása.

Technikai pontosítások

fejlesztési támogatás időbeli elhatárolására vonatkozó előírás pontosítása
belső hivatkozások pontosítása.

KÖNYVVIZSGÁLAT

További követelmények felvétele a könyvvizsgálói tevékenység végzésének engedélyezéséhez

A könyvvizsgálói közfelügyeleti hatósághoz benyújtott, a Kkt. 35. § szerinti engedély iránti kérelmeknél számos esetben került sor hiánypótlásra, mivel sok esetben fennállt a Ptk. 3:115. §-a szerinti összeférhetetlenség, illetve a kérelmező tevékenységi körében nem szerepelt a számviteli, könyvvizsgálói, adószakértői tevékenység. Ezen feltételek teljesítése nélkül a Kkt. 35. § szerinti engedély nem adható meg. Az eljárás egyszerűsítése érdekében ezért indokolt a hivatkozott követelmények Kkt.-ban történő egyértelmű szerepeltetése.

Eljárás felfüggesztésének bevezetése

Amennyiben egy kérelem a könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más (a tevékenységet végző természetes személyre vonatkozó) hatósági döntése nélkül megalapozottan nem bírálható el, úgy az eljárás felfüggesztésének lehetősége nélkül a kérelem elutasítása, majd annak újbóli benyújtása indokolatlan adminisztrációs teherrel és további eljárási költségekkel jár a kérelmező terhére. Ennek elkerülése érdekében indokolt a Kkt. 35. § és 35/A. § (1) bekezdés szerinti engedély iránti kérelem, a 49. § szerinti minősítés iránti kérelem, valamint az 50. § (2c) bekezdés szerinti banki igazolás iránti kérelem esetében is az eljárás felfüggesztésének lehetőségét megteremteni.

Minőségellenőrzési eljárásban hozott határozatról kivonat készítése harmadik fél kérelmére

A Kkt. 173/C. §-át indokolt egy új (17) bekezdéssel kiegészíteni, amely lehetővé teszi, hogy a könyvvizsgálattal érintett gazdálkodó kérelmére a minőségellenőrzési eljárásban hozott határozatról a közfelügyeleti hatóság kivonatot készítsen. Kivonat készítésére kerülhet sor a Kkt. 173/C. § (7) bekezdés d) pontja szerinti intézkedés esetén, amikor a gazdálkodó kérelmére a könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóság kivonatot készít a minőségellenőrzéssel összefüggésben hozott határozatról annak érdekében, hogy a gazdálkodó megfeleljen a számviteli törvény szerinti beszámoló elektronikus úton történő letétbe helyezéséről és közzétételéről szóló 11/2009. (IV. 28.) IRM-MeHVM-PM együttes rendelet 3. § (8) bekezdésben foglaltaknak.

A szankcionálás szempontrendszerének pontosítása

A Kkt. a minőségellenőrzésekhez kapcsolódó szankcionálási szempontrendszer elemeit jelenleg mintegy teljes körű felsorolásként tartalmazza, miközben a felsoroltakon túlmenően, egyéb szempontok is felmerülhetnek a kiszabható szankciók megállapításakor. Ennek érvényesítése érdekében, illetve annak érdekében, hogy a Kkt. előírásai maradéktalanul megfeleljenek a könyvvizsgálói irányelv rendelkezéseinek, javasolt az érintett rendelkezés pontosítása. A módosítást indokolja továbbá az egységes bírói ítélezési gyakorlat elősegítése is.

Igazgatási szolgáltatási díjak emelése

A megnövekedett költségekre és az időközben bekövetkezett inflációs hatásra tekintettel indokolt a Kamara részére fizetendő - 14 évvel ezelőtt megállapított – 25 ezer, illetve 50 ezer forintos igazgatási szolgáltatási díj mértékének növelése (35 ezer, illetve 70 ezer forint), megfelelő valorizációja.

VÁMIGAZGATÁS

A versenyképesség megőrzése és a bírságolási anomáliák elkerülése érdekében vámhiányt nem eredményező jogsértések esetében a jogsértés gyakoriságát 1 éves időtartamon belül kell figyelembe venni az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény 84. § (11) bekezdésének és a 85. § (1) bekezdés c) pontjának módosítása értelmében.

Az állandó meghatalmazásokkal kapcsolatban az adóigazgatási eljárásokban már jól működő módszer alkalmazásának lehetőségét teremti meg a gördülékeny ügymenet érdekében azzal, hogy az állandó meghatalmazás bejelentésére szolgáló űrlapok változása miatt a korábbi bejelentésen nyugvó képviseleti jogosultságoknak az időközben módosult vagy kiegészült ügycsoportokhoz való viszonyát megfeleltetés útján biztosítja anélkül, hogy az ügyfelek hátrányt szenvednének.

A hirdetményi kézbesítési módok közül a hirdetőtáblán történő elhelyezés megszűnik, mivel az elavult, jelentős humánkapacitást köt le, valamint ellentétes az elektronikus ügyintézés és a

papírmentes közigazgatás térnyerését célzó jogalkotói szándékkal.

A NAV SZERVEZETE

A Nemzeti Adó-és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény néhány rendelkezése módosul, ami által lehetővé válik többek között több bünyügyi főigazgató-helyettes kinevezése, illetve, hogy bármely pénzügyőr (ne csak nyomozó) végrehajthassa az elővezetést.

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

A nemzetközi megállapodást kihirdető törvények módosításának célja, hogy a hatékony információcsere kapcsolatot kiterjesztése további államokra és joghatóságokra. Erre úgy kerül sor, hogy a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXC. törvény, valamint az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény mellékletébe az érintett országok is bekerülnek annak érdekében, hogy Magyarország a jövőben adóügyi információt tudjon cserélni ezen országokkal és joghatóságokkal.

A kettős adóztatás elkerülésére irányuló egyezmények módosításait kihirdető jogszabályok kiegészítése technikai okok miatt szükséges.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján kerül közzétételre.

Részletes indokolás

1. §

A 25 év alatti fiatalok kedvezményének minél szélesebb körben való érvényesítése érdekében az adóhatóság ismerte a kedvezményre jogosult adózói kört, függetlenül attól, hogy a kedvezményre jogosult az adóalap kedvezményt az adóév folyamán igénybe vette-e, a bevallási tervezetben feltünteti a kedvezmény érvényesítéséhez kapcsolódóan rendelkezésére álló adatokat, amelyeket a kedvezményre jogosult javíthat, és kiegészíthet. Ha a 25 év alatti fiatal az adó- és vámhatóság által feltüntetett kedvezmény adatait nem javítja a személyi jövedelemadó bevallás benyújtásának határidejéig, akkor a részére járó kedvezmény az adóbevallási tervezetben feltüntetett összeg.

2. §

A rendelkezés előírja, hogy amennyiben az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó családi járulékkedvezményt kíván érvényesíteni, az átalányban megállapított jövedelme adóelőlegét negyedévente be kell vallania.

3. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés úgy módosítja az átalányadózás választására jogosító feltételeket, hogy megszünteti a választást megelőző adóévben elért bevételre vonatkozó bevételi

értékhatar figyelembevételének kötelezettségét mind a kiskereskedelmi tevékenységet végzők, mind pedig az egyéb vállalkozói tevékenységet végzők esetében. Így 2023-tól az átalányadózás a tárgyévet megelőző adóévben szerzett bevétel mértékétől függetlenül választható. A tárgyévre vonatkozó bevételi értékhatarok továbbra is megmaradnak, vagyis az egyéni vállalkozó akkor alkalmazhatja az átalányadózást, ha a tárgyévben a bevétele nem haladja meg az éves minimálbér tízszeresét, míg az adóév egészében kizárólag kiskereskedelmi tevékenységet végző egyéni vállalkozó esetében az éves minimálbér ötvenszeresét.

A (2) bekezdéshez: Négy évről 12 hónapra csökken az az időszak, amelynek az átalányadózás megszűnése évét követően el kell telnie ahhoz, hogy az átalányadózás újra választható legyen. Így amennyiben az egyéni vállalkozó az átalányadózást megszünteti vagy az arra való jogosultsága megszűnik (például a bevételi értékhatar túllépése miatt), akkor a megszűnés (megszüntetés) évére és az azt követő 12 hónapra az átalányadózást ismételten nem választhatja.

A rendelkezés kiterjeszti továbbá az átalányadózás bevételi értékhatarának arányosítási szabályát azokra az egyéni vállalkozókra is, akik az átalányadózás választását közvetlenül megelőzően kisadózónak minősültek.

4. §

A rendelkezés jogtechnikai pontosítást tartalmaz azzal összefüggésben, hogy hatályon kívül helyezésre kerül a rendelkezésben szereplő belső hivatkozás.

5. §

A rendelkezés a jogalkalmazás elősegítése érdekében rögzíti, hogy a házassági vagyontársaság fennállása alatt megvásárolt ingatlan megszerzésének időpontja mindkét házastárs esetében ugyanaz akkor is, ha a tulajdonjog a szerzést csak az egyik fél nevére került bejegyzésre és a másik fél tulajdonjoga csak később – akár évek elteltével – kerül feltüntetésre a tulajdoni lapon.

6. §

A KMRP-szervezetekre vonatkozó szabályozás lehetővé teszi, hogy a KMRP-résztvevők tagi részesedéseiket egy e célra létrehozott vagyongazdálkodó alapítvány bizalmi vagyongazdálkodásába adják. Ilyen esetben a résztvevők nem a KMRP-szervezettől, hanem a vagyongazdálkodó alapítványtól kapják meg a KMRP keretében részükre járó részvénnyeket. A módosítás meghatározza, hogyan kell megállapítani a KMRP szervezettől vagyongazdálkodó alapítvány közvetítésével megszerzett értékpapírok megszerzésére fordított értéket.

7. §

A bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző vagyongazdálkodó alapítvány törvény kötelező rendelkezése alapján az általa kezelt vagyon kedvezményezettje, ezért az általa kezelt vagyonnal összefüggésben tartós befektetési szerződést nem köthet. Ez a megkülönböztetés indokolatlan, mert végső esetben mindkét esetben természetes személy(ek) által rendelt kezelt vagyomból természetes személy(ek) jutnak jövedelemhez. A rendelkezés ezért kiegészíti a tartós befektetési szerződés

kötésére jogosultak körét a magánszemély mint kedvezményezett javára történő vagyoni juttatás céljából magánszemély által alapított vagyonkezelői alapítvánnyal.

8. §

A KMRP-szervezetekre vonatkozó szabályozás lehetővé teszi, hogy a KMRP-részrtvevők tagi részesedéseiket egy e célra létrehozott vagyonkezelő alapítvány bizalmi vagyonkezelésébe adják. Ilyen esetben a résztvevők nem a KMRP-szervezettől, hanem a vagyonkezelő alapítványtól kapják meg a KMRP keretében részükre járó részvényeket. A módosítás a kétféle (vagyonkezelő alapítvány nélkül és vagyonkezelő alapítvány mellett működő) KMRP azonos adózási kezelését biztosítja.

9. §

Az Szja tv. 1. számú mellékletét módosító melléklet beiktatása.

10. §

Az a) ponthoz: A csoportos személyszállítás fogalmának kiegészítése azzal, hogy a kifizető által bérelt vagy lízingelt járművel történő szállítás is ilyennek minősül.

A b) ponthoz: Jogtechnikai pontosítás, a belső hivatkozás pontosítása az átalányadózás választásával kapcsolatos szabályok módosításával összhangban.

A c) és d) ponthoz: Már nem használatos távközlési eszközök (telex, rádiótelefon) megnevezésének felváltása korszerű eszközök megnevezésével (mobiltelefon, internet).

11. §

Felesleges rendelkezés hatályon kívül helyezése.

12. §

A javaslat bevezeti a saját jogú nyugdíjas fogalmát. A fogalom bevezetése tartalmi változást nem jelent, saját jogú nyugdíjas továbbra is a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló törvény szerint saját jogú nyugdíjasnak minősülő természetes személy.

13. §

A bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző vagyonkezelő alapítvány is alkalmazhatja a bevallást helyettesítő nyomtatványon történő nyilatkozattételt a feltételek teljesítése esetén, abban az esetben, ha mind az alapítói, mind a kedvezményezettjei kizárólag természetes személyek.

14. §

A módosítás pontosítja a csoporttagság megszűnésének eseteit és azok napját.

15. §

Az (1) bekezdéshez: A Javaslat szerint adóalap-csökkentő tétel alkalmazható azon tartós befektetésből származó jövedelemre, amelyet az olyan kezelt vagyon, alapítvány vagy vagyonkezelő alapítvány ér el, amelynek mind a vagyonrendelője, illetve alapítója, mind kedvezményezettjei kizárólag természetes személyek.

A (2) bekezdéshez: A Javaslat szerint az elektromos töltőállomás adóalap-kedvezménye az általános de minimis rendelet alapján vehető igénybe a Csoportmentességi Rendelet változására tekintettel. Ugyanakkor a kedvezményt az adózó választása és nyilatkozata alapján a Válságközlemény (az Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes válságkezelési keret a gazdaságnak Oroszország Ukrajna elleni agresszióját követő támogatása céljából című, 2022/C 131 I/01 számú európai bizottsági közlemény) szabályai alapján is igénybe veheti egy átmeneti időszakban.

16. §

A bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző vagyonkezelő alapítvány is jogosult a Tao. törvény által biztosított adómentességre abban az esetben, ha mind az alapítói, mind a kedvezményezettjei kizárólag természetes személyek.

17. §

A csoporttagság megszűnése miatti társasági adóelőleg bevallás határideje a jövőben nem az előző év végét követő 30 nap, hanem a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkeztét (amely évközi is lehet) követő 30 nap.

18. §

A (107) bekezdéshez: A kezelt vagyonra, a vagyonkezelő alapítványra vonatkozó módosítások adózói választás alapján a 2022. adóévre is alkalmazhatóak.

A (108) bekezdéshez: Az elektromos töltőállomás adóalap-kedvezménye esetében a de minimis jogalapot a 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallás vonatkozásában kell alkalmazni. Amennyiben az adózó 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallásában az elektromos töltőállomás adóalap-kedvezményét érvényesítette, a jogalap módosítása érdekében önellenőrzést kell benyújtania.

A (109) bekezdéshez: A Javaslat szerint az általános de minimis rendelet alapján igénybe vehető kedvezményeket az adózó választása és adóbevallásában tett nyilatkozata szerint a Válságközlemény 2.1. szakaszának szabályai alapján is igénybe veheti addig, amíg a Válságközlemény erre lehetőséget biztosít.

Válságközlemény alatt az Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes válságkezelési keret a gazdaságnak Oroszország Ukrajna elleni agresszióját követő támogatása céljából című, 2022/C 131 I/01 számú európai bizottsági közleményt kell érteni, figyelemmel a támogatási programot jóváhagyó SA.103089 számú és az azt módosító európai bizottsági határozatokra.

A (110) bekezdéshez: Az általános de minimis rendelet és a Válságközlemény szerinti jogcímek közötti választási lehetőség a Javaslat szerint első alkalommal a rendelkezés hatályba lépését követően, a 2022-ben kezdődő adóévre vonatkozóan benyújtott bevallásban érvényesíthető. Ez a kezdő időpont vonatkozik minden olyan kedvezményre, amelyet az általános de minimis rendelet

alapján igénybe lehet venni, az elektromos töltőállomás kedvezménye kivételével.

A (111)-(112) bekezdéshez: Az elektromos töltőállomásra vonatkozó adóalap-kedvezmény esetében – a jogalap módosítása érdekében – az adózónak kötelező önellenőrzést benyújtania, amennyiben a kedvezményt a 2022. január 31-et követően benyújtott adóbevallásában érvényesítette. Az önellenőrzés keretében az adózó dönthet arról is, hogy az elektromos töltőállomás kedvezményét az általános de minimis támogatás helyett a Válságközlemény alapján veszi igénybe.

A (113) bekezdéshez: A Válságközlemény szerinti jogalap választására – ide értve az elektromos töltőállomás kedvezménye esetén az önellenőrzés keretében történő választást is – a Válságközlemény alkalmazhatóságának határidejéig van lehetőség.

A (114) bekezdéshez: Új átmeneti rendelkezés rögzíti a kamatlevonást korlátozó szabályok és a veszteségelhatárolási szabályok koherens alkalmazását arra a veszteségre, amely 2015 előtt keletkezett és még nem került felhasználásra. Az új átmeneti rendelkezés adózói választás alapján 2022-től alkalmazható.

19. §

Jogharmonizációs célú rendelkezés.

20. §

A Javaslat új mellékletet iktat be a Tao. törvénybe, amely a Válságközlemény szabályait tartalmazza.

21. §

A 6. § (9) bekezdés a) pontjához és 8. § (1) bekezdés t) pontjához: A Javaslat alapján változik, hogy a kedvezményezett részesedéscsere alapján megszerzett részesedésre elszámolt értékvesztés miatt mikor kell az adóalap-növelő tételt figyelembe venni. A módosítás alapján értékvesztés esetén nem a kivezetés évében, hanem már az értékvesztés elszámolása évében meg kell növelni az adóalapot. Ennek megfelelően módosul a jövedelem-(nyereség-)minimum meghatározása is.

A 7. § (1) bekezdés l) pontjához: A 7. § (32) bekezdése hatályon kívül helyezésének átvezetése az l) pontban foglalt rendelkezésen.

A 22/B. § (2b) bekezdéséhez: A Javaslat bevezeti a 37/2011. (III. 22.) Korm. rendelet rövidítését, tekintettel a jogszabály többszöri előfordulására a Javaslat szerinti új 4. számú mellékletben.

A 29/A. § (83) bekezdéséhez: Jogtechnikai jellegű pontosítás.

A 3. számú melléklet B) rész 3. pontjához: A 3. számú melléklet B) rész 3. és 9. pontja szabályozási köre részleges átfedést mutat, ezért jogtechnikai szempontból a 3. pontban foglalt referencia kiegészül a 9. pontra történő utalással. A módosítás tartalmi változást nem jelent.

22. §

a) Az elektromos töltőállomás kedvezményének módosítása miatt a 7. § (32) bekezdésében foglalt, a korábbi jogcímre vonatkozó rendelkezés fenntartása nem szükséges, ezért hatályon kívül helyezésre kerül.

b)-d) A saját jogú nyugdíjasra vonatkozó új fogalma miatt a mellékletben található feleslegessé vált jogszabályi hivatkozások törlésére kerül sor.

23. §

Az Ekho tv. 3. § (2a) bekezdése az egyéni vállalkozók tekintetében kimondja, hogy az egyéni vállalkozó nem választhatja az ekhot, ha az adóévben a KATA-t választotta. Ezen tiltó rendelkezést a régi KATA megszűnése miatt a 297/2022. (VIII. 9.) Kormányrendelet a 2022-es adóév tekintetében feloldotta. Tekintettel arra, hogy az új KATA törvény kifizetőtől történő „bevételstervezést tiltó” szabálya miatt az új KATA és az ekho együttes alkalmazás nem lehetséges, viszont nem célszerű kizárni azt a lehetőséget, hogy a kisadózó az új KATA szerinti adóalanyisága előtt vagy után az ekhot választhassa, így indokolt a rendelkezés hatályon kívül helyezése.

24. §

A javaslat szerint az átlagos statisztikai állományi létszám meghatározását a Központi Statisztikai Hivatal által a munkaügyi-statisztikai adatszolgáltatáshoz kiadott, az adóév első napján hatályos kiadvány szabályai szerint kell elvégezni.

A Javaslat a kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető egyik kedvezmény esetében jogértelmezést segítő módosítást tesz a foglalkoztatás negyedik és ötödik évére vonatkozóan.

25. §

A Javaslat a számviteli alapelvek közé helyezi át a korábbi 18/A. §-t és bekezdésekre tagolja a rendelkezést, amely tartalmi változást nem jelent.

26. §

A Javaslat szerint a kisvállalati adóalanyiság választásakor – a Tao. tv. szerinti finanszírozási költségek várható nagysága helyett – azt kell vizsgálni, hogy a kisvállalati adóalanyiság alkalmazását megelőző adóévben az adózó a társasági adószabályok kamatlevonás-korlátozási szabályainak alkalmazásával társasági adóalap módosítást várhatóan végrehajt-e.

27. §

Az (1) bekezdéshez: A Javaslat pontosításokat tesz az eljárási szabályokkal való összhang érdekében.

A (2) bekezdéshez: A Javaslat a Tao. tv. szerinti finanszírozási költségek összegéhez kötött megszűnési kritériumot módosítja. A Javaslat szerint megszűnik a kisvállalati adóalanyiság a törvény erejénél fogva, hogyha az adózó a társasági adószabályok kamatlevonás-korlátozási szabályainak alkalmazásával társasági adóalap módosítást hajtott volna végre. A rendelkezést első alkalommal a 2023. adóév vonatkozásában kell alkalmazni.

A (3) bekezdéshez: A Javaslat szerint megszűnik a kisvállalati adóalanyiság a törvény erejénél fogva, ha az adózó a társasági adó szabályok tőke kivonásra, illetve adóelkerülésre vonatkozó különös rendelkezéseinek alkalmazásával társasági adóalap módosítást hajtott volna végre. A

rendelkezést első alkalommal a 2023. adóév vonatkozásában kell alkalmazni.

28. §

Nyelvhelyességi pontosítás.

29. §

Jogharmonizációs záradék kiegészítése.

30. §

Az a) ponthoz: A 18/A. §-ban foglalt rendelkezés számviteli alapelvek közé helyezése miatt a 18/A. § hatályon kívül helyezésére kerül sor.

A b) és c) pontokhoz: Idejét múlt rendelkezések hatályon kívül helyezése.

31. §

A Javaslat szerint az elektromos töltőállomás kedvezménye az általános de minimis rendelet alapján vehető igénybe az energiaellátók jövedelemadó-jában.

32. §

A (15) bekezdéshez: Az elektromos töltőállomás adóalap-kedvezménye esetében a de minimis jogalapot a 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallás vonatkozásában kell alkalmazni. Amennyiben az adózó 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallásában az elektromos töltőállomás adóalap-kedvezményt érvényesítette, a jogalap módosítása érdekében önellenőrzést kell benyújtania.

A (16) bekezdéshez: A Javaslat szerint az elektromos töltőállomás adóalap-kedvezményét az adózó választása és az adóbevallásban tett nyilatkozata szerint a Válságközlemény 2.1. szakaszának szabályai alapján is igénybe veheti addig, amíg a Válságközlemény erre lehetőséget biztosít. Válságközlemény alatt az Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes válságkezelési keret a gazdaságnak Oroszország Ukrajna elleni agresszióját követő támogatása céljából című, 2022/C 131 I/01 számú európai bizottsági közleményt kell érteni, figyelemmel a támogatási programot jóváhagyó SA.103089 számú és az azt módosító európai bizottsági határozatokra.

A (17)-(18) bekezdéshez: Amennyiben az elektromos töltőállomásra vonatkozó adóalap-kedvezményt az adózó a 2022. január 31-ét követően benyújtott adóbevallásában érvényesítette, a jogalap módosítása érdekében kötelező önellenőrzést benyújtania. Az önellenőrzés keretében az adózó dönthet arról is, hogy az elektromos töltőállomás kedvezményét az általános de minimis támogatás helyett a Válságközlemény alapján veszi igénybe.

A (19) bekezdéshez: A Válságközlemény szerinti jogalap választására – ide értve az önellenőrzés keretében történő választást is – a Válságközlemény alkalmazhatóságának határidejéig van lehetőség.

33. §

A 6. § (13) és (17) bekezdése hatályon kívül helyezésének átvezetése a 6. § (3) bekezdés 1) pontjában foglalt rendelkezésén.

34. §

Az elektromos töltőállomás kedvezményének módosítása miatt a 6. § (13) és (17) bekezdésében foglalt, a korábbi jogcímre vonatkozó rendelkezés fenntartása nem szükséges, ezért hatályon kívül helyezésre kerül.

35. §

A Javaslat az Áfa tv. 86. §-át érintő módosításhoz kapcsolódva pontosítja – az építésügyi szabályozásban időközben bekövetkezett módosítások alapján – a beépítés alatt álló vagy beépített új ingatlanok meghatározását.

36. §

A Javaslat értelmében az agrárgazdaságok átadására vonatkozó, 2023. január 1-jétől hatályba lépő új szabályok szerint megvalósuló gazdaságátadás az általános forgalmi adózás szempontjából is jogutódlásnak minősül.

37. §

A Javaslat értelmében az agrárgazdaságok átadása keretében – a jogutódlásra vonatkozó szabályokkal összhangban – a gazdaságot átadó személyt elévülési időn belül a szerzővel együtt egyetemleges felelősség terheli a szerzett vagyonhoz kötődő azon általános forgalmi adó kötelezettségek tekintetében, amelyek a szerzésig bezárólag keletkeztek.

38. §

Az ingatlanok értékesítésének áfa mentes vagy adóköteles voltát illetően, illetve lakóingatlanok esetében a kedvezményes áfa kulcs alkalmazása szempontjából releváns időpont a lakóingatlan létrejötte, illetve rendeltetésszerű használatba vételének időpontja. A Javaslat az építésügyi szabályozásban időközben bekövetkezett módosítások alapján, alapvetően a funkcióváltással létrejövő új ingatlanokra vonatkozóan aktualizálja azon eljárások, illetve dokumentumok körét, amelyek egy ingatlan létrejöttét, használatba vételét igazolni tudják.

39. §

Az építési-szerelési, szerelési munkákat illetően a fordított adózás alkalmazásának egyik feltétele, hogy az ingatlan létrehozatala, bővítése, átalakítása, egyéb megváltoztatása építési engedély köteles (illetve építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz vagy egyszerű bejelentéshez kötött) legyen. Az építési szabályozás alapján azonban az elmúlt években számos munka kikerült az engedélyköteles körből, így a fordított adózás hatálya alól is. Továbbá, vannak olyan építési-szerelési, szerelési munkák, amelyek ugyancsak ingatlan létrehozatalát, átalakítását stb. célozzák, ám másfajta – az építkezés megkezdéséhez szükséges – engedélyhez, bejelentéshez kötöttek. Indokolt ezek egységes

módon való kezelése áfa szempontból, a Javaslat célja így a fordított adózás alá eső üzleti kör pontosítása, aktualizálása a vonatkozó építési előírásokban történt változásokra tekintettel.

Így a fordított adózás alá a módosítás eredményeképpen azok az ingatlan létrejöttére, bővítésére, átalakítására, egyéb megváltoztatására irányuló munkák – ideértve most már a rendeltetésváltoztatást is – is bele fognak tartozni, amelyeknél ugyan építési engedélyre, egyszerű bejelentésre nincs szükség, de a munkák elvégzéséhez szükséges valamely egyéb hatósági engedély vagy bejelentés (pl. amely munkák örökségvédelmi engedélyhez vagy bejelentéshez, rendeltetésmódosítási engedélyhez vagy településképi bejelentési eljáráshoz kötöttek).

40. §

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a számlán csak abban az esetben kell feltüntetni forintban az áthárított adó összegét külföldi pénznemben történő számlázás esetén, ha az a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, amelyet a kibocsátott számla kísér belföldön adóztatandó.

41. §

A Javaslat megteremti a gépi nyugtákról történő adatszolgáltatási kötelezettséget olyan gépi nyugták esetében is, amelyet pénztárgéptől eltérő olyan egyéb technikai megoldással állítottak ki, amelyet az illetékes hatóság előzetesen engedélyezett.

42. §

A Javaslat az Áfa tv. 86. §-át érintő módosításhoz kapcsolódva pontosítja – az építésügyi szabályozásban időközben bekövetkezett módosítások alapján – azon ingatlanok meghatározását, amelyek értékesítése nem számítandó be az alanyi adómentesség választására jogosító értékhatárba. Az alanyi adómentességet a belföldön letelepedett adóalany csak a belföldön teljesített ügyleteire alkalmazhatja. Az alanyi adómentesség alkalmazására jogosító értékhatárba többek között így nem kell beszámítani az alanyi adómentes adóalany által külföldön teljesített ügyletek ellenértékét. Az e-kereskedelemre vonatkozó új szabályok értelmében ugyanakkor előfordulhat, hogy az alanyi adómentes adóalany által teljesített Közösségen belüli távértékesítés, illetve az import távértékesítés belföldön adóztatandó. Ezekben az esetekben, tekintettel azok különös szabályok szerinti kezelésére, az alanyi adómentesség nem alkalmazandó, így indokolt ezen bevételeknek figyelmen kívül hagyása is az értékhatár számítása során. A Javaslat ezt biztosítja.

43. §

A Javaslat értelmében az alanyi adómentes adóalany a Közösség Magyarországtól eltérő tagállamában Közösségen belüli távértékesítés, valamint import távértékesítés esetén nem járhat el alanyi adómentes adóalanyként, így ezen ügyletek tekintetében, az adott tagállamban adófizetésre kötelezett.

44. §

A Javaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy az alanyi adómentes adóalany által teljesített

adóköteles Közösségen belüli távértékesítéshez, valamint import távértékesítéshez kapcsolódó előzetesen felszámított adót az adóalany, a levonásra vonatkozó egyéb feltételek teljesítése mellett levonásba helyezhesse.

A Javaslat biztosítja továbbá, hogy amennyiben a Közösség területén kívülről értékesített termék esetében mind import, mind import távértékesítés jogcímén adófizetési kötelezettsége keletkezik az adóalanynak, az adóalany az import áfa összegét levonásba helyezhesse.

45. §

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy az uniós egyablakos rendszeren keresztül történő adó bevallás és befizetés választása esetén, azon tagállamok tekintetében is az egyablakos rendszert kell alkalmazni a Közösségen belüli távértékesítés utáni áfa bevallására és befizetésére, ahol az adóalany egyébként gazdasági céllal letelepedett.

46. §

A Javaslat felhatalmazást ad miniszteri szintű jogalkotásra a nyugtákról történő általános adatszolgáltatás, valamint a pénztárgéptől eltérő, gépi nyugta kibocsátására alkalmas technikákkal kapcsolatos részletszabályok megállapítására.

47. §

A Javaslat a jogharmonizációs klauzulát rögzíti.

48. §

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy az alanyi adómentességre vonatkozó rendelkezések 2022. január 1-jétől alkalmazandóak, tekintettel arra, hogy az alanyi adómentesség naptári évre választható adózási mód.

49. §

A Javaslat a fordított adózás alá eső építési-szerelési, szerelési munkákhoz kapcsolódóan változó előírásokhoz határoz meg átmeneti előírásokat.

50. §

Az új lakóingatlanok értékesítésére alkalmazandó kedvezményes adómérték kivezetéséhez kapcsolódó átmeneti szabály rendezi, hogy mely feltételek esetén alkalmazandó a kedvezményes adómérték 2024. december 31-ét követően is, 2028. december 31-ig: ha az építési engedély legkésőbb 2024. december 31. napján véglegessé vált, vagy az építését ezen időpontig bejelentették az egyszerű bejelentés szabályai szerint.

51. §

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy az alanyi adómentes adóalany egyes, belföldön teljesített Közösségen belüli távértékesítések és import távértékesítések esetében nem járhat el alanyi

adómentes adóalanyként, vagyis adófizetésre kötelezett. A rendelkezés célja, hogy biztosítsa, hogy az alanyi adómentes adóalany vevői ne szerezhessenek be adózatlanul terméket külföldről.

A Javaslat egyes hivatkozásokat módosít a használatbavételre vonatkozó építésügyi szabályokban bekövetkezett változásokra tekintettel.

52. §

A Javaslat értelmében 2025. január 1-jétől nem alkalmazható az új lakóingatlanok értékesítésére a kedvezményes adómérték.

A Javaslat a 2022/890/EU tanácsi irányelvvel összhangban az ott meghatározott termékek és szolgáltatások esetében a fordított adózás alkalmazását 2026. december 31-ig bezárólag teszi lehetővé.

53. §

Az adómentességi igazolásra vonatkozó uniós jogszabályi hivatkozás aktualizálása.

A jelölt gázolajhoz alkalmazott jelölőanyag uniós szinten elfogadott változásához kapcsolódó jogharmonizációs célú módosítás, amelynek értelmében a 2024. január 18-ig még alkalmazható a régi jelölőanyag (Solvent Yellow 124) is, utána viszont már csak az új jelölőanyagot (ACCUTRACE™ PLUS) lehet használni.

54. §

A teljesen denaturált alkohol szállításánál 2023. február 13-ától alkalmazandó jövedéki okmányokat megállapító szabály.

55. §

Szövegcsérés technikai korrekciók okmányolási szabályok változása miatt és uniós jogszabályi hivatkozás aktualizálása a 684/2009/EK végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezése kapcsán.

56. §

Hatályon kívül helyezéssel megvalósuló technikai korrekciók a 684/2009/EK végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezése kapcsán.

57. §

A Javaslat rendelkezik arról, hogy nem lépnek hatályba azon rendelkezések, melyek az új lakóingatlanok értékesítésére alkalmazandó kedvezményes adómérték 2025. január 1-jétől történő megszüntetéséről rendelkeztek volna.

58. §

A Javaslat rendelkezik arról, hogy nem lépnek hatályba azon rendelkezések, melyek az új lakóingatlanok értékesítésére alkalmazandó kedvezményes adómérték 2025. január 1-jétől történő megszüntetéséről rendelkeztek volna.

59. §

Koherencia zavar elhárítása érdekében hatályba nem lépést kimondó szabály, ugyanis a vonatkozó rendelkezések eltérő tartalommal lépnek hatályba.

60. §

A Magyar Reklámszövetség és társszövetségei által jelzett kezdeményezésre tekintettel a javaslat további egy évvel meghosszabbítja a hatályos szabályozás alkalmazásának határidejét, így az adó mértéke 2023. december 31-ig az adóalap 0%-a.

61. §

A javaslat további egy évvel meghosszabbítja a hatályos szabályozás alkalmazásának határidejét, továbbá akként pontosítja a reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Rtv.) eljárási szabályainak alkalmazhatatlanságát rögzítő rendelkezést, hogy a hatálya alá vonja az Rtv. 7. § (7) bekezdését is (mely a megfizetett adóelőleg, előleg-kiegészítés és az adó éves összege közötti különbszet megfizetésének és a többlet-befizetés visszaigényelhetőségének határidejét rendezi), azaz ez a szabály sem alkalmazandó.

62. §

A hatályos szabályozás csak abban az esetben teszi lehetővé a vállalkozó számára, hogy transzferár-korrekciónak jogcímén csökkentse a helyi iparűzési adó alapját, ha rendelkezik az ügyletben részt vevő kapcsolt vállalkozása nyilatkozatával, miszerint az ugyanezen ügyletre tekintettel azonos összeggel növelte a helyi iparűzési adó alapját. Ha azonban a kapcsolt vállalkozás nem alanya a helyi iparűzési adónak, nyilatkozhat arról is, hogy a társasági adóban, vagy annak megfelelő külföldi adóban érvényesítette a korrekciót. Méltányos ugyanezt a lehetőséget biztosítani arra az esetre is, ha a kapcsolt vállalkozás alanya ugyan a helyi iparűzési adónak, de a transzferár-korrekciónal érintett ügylet értékét olyan jogcímen tartja nyilván a számviteli szabályok megfelelő alkalmazásával, melyet a helyi adó alapjának megállapításánál nem kell figyelembe venni (pl. igénybe vett szolgáltatásként).

63. §

Az egyszerűsített iparűzési adó-megállapításra vonatkozó hatályos szabályozás

A hatályos helyi adószabályok értelmében külön-külön egyszerűsített iparűzési adóalap-megállapítási szabály és külön eljárási rendelkezés vonatkozik a 8 millió forintot meg nem haladó nettó árbevételű vállalkozóra, az átalányadózó vállalkozóra, a KATA alanyára, a KIVA alanyára. Ez a sokféle, egymást részint átfedő adóalap-megállapítási rendszer nehezíti az áttekinthetőséget, az adóalap-megállapítási módok közötti választás külön mérlegelést igényel. A szabályok több, mint egy évtizedre visszatekintő többszöri módosítása miatt az egyes rendelkezések nem kellően összehangoltak, ami a mindennapi joggyakorlatot és jogértelmezést szétartóvá, nehézkesé teszi. Az adórendszer egésze szintjén mindez a rendszer bonyolultságát növeli, a szabályozás szintjén

pedig összetett, sokszor egymást átfedő szabályokat, eltérő eljárási rendet, eltérő adóhatósági, adózói joggyakorlatot eredményez.

Ezért a Javaslat megújítja az iparűzési adó egyszerűsített megállapítási módját, s háromféle jelenlegi módszert egyféle adóalap-megállapítási mód vált fel.

A jogosultak köre, a bevétel fogalma

A Javaslat szerint valamennyi olyan vállalkozó, amelynek az adóévi bevétele – éves szinten számítva, azaz 12 hónapnál rövidebb adóév esetén a működés naptári napjai alapján évesítve – a 25 millió (a személyi jövedelem-adótörvény szerinti átalányadót választó kereskedők esetén a 120 millió) forintot nem haladja meg, jogosulttá válik az iparűzési adóalapja egyszerűsített megállapítására. A bevétel-alapú differenciálás illeszkedik az adó forgalmi adó jellegéhez, képes jól leírni a vállalkozás méretét, s egyben biztosítja, hogy mindazon vállalkozók, amelyek jelenleg alkalmazzák az egyszerűsített adóalap-megállapítás valamely fajtáját, élhessenek az új modell biztosította egyszerűbb szabályokkal.

Figyelemmel arra, hogy a Javaslat szerint az egyszerűsített adóalap-megállapításra való jogosultság feltétele az, hogy a vállalkozó éves szinten számított bevétele a 25 millió forintot (120 millió forintot) ne haladja meg, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) Javaslat szerinti módosítása azt is rögzíti, hogy az egyes adózói csoportokban mit kell bevétel alatt érteni. Eszerint a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó magánszemély vállalkozó esetében a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti bevételt, egyéb vállalkozó esetén pedig a Htv. szerinti nettó árbevételt [Htv. 52. § 22. pont] kell bevételnek tekinteni (a KATA alanyok esetén utóbbi a kisadózó vállalkozások tételes adójáról szóló törvény szerinti bevétel). Ez azt jelenti, hogy az Szja. adóalanynak, a KATA adóalanynak nem kell külön kimunkálni a Htv. szerinti nettó árbevétel összegét.

Az egyszerűsítés lényege

Az egyszerűsített adóalap-megállapítás főszabálya szerint a kisvállalkozónak a helyi iparűzési adóalapját nem kell megállapítania, bevallást nem kell benyújtania és – mert az adóalap tételes összegű – az adóalapját nem kell megosztania a települések között.

A Javaslat szerinti új modell szerint a kisvállalkozónak adóelőleget évente csak egyszer kell fizetnie, s amennyiben a kisvállalkozó bevétele az adott bevételi sáv felső határát nem haladja meg az adóévben, akkor az adóévre fizetett adóelőleghez képest további adót sem kell fizetnie (az adóelőleg, bevallás benyújtása nélkül a Htv. szövege alapján végleges adóvá válik).

Ha pedig a vállalkozó adóévi bevétele annak a bevételi sávnak az alsó határa alatt marad, amelyben az előző adóévi bevétele alapján tartozott, akkor visszatérítendő adója keletkezik, melyet visszakérhet bevallás benyújtása mellett.

Egyszerűen fogalmazva: ha a kisvállalkozó adóévi bevétele az előző adóévben is irányadó bevételi sávhatárt nem lépi át, az évi egyszeri adó(előleg) fizetésen túlmenően az adóéven belül más – adókötelezettséggel összefüggő – teendője nincs.

Az egyszerűsített adóalap

Az egyszerűsített iparűzési adóalap-megállapításra jogosult kisvállalkozók egyszerűsített iparűzési adóalapja az adóévi bevételük nagyságától függően sávosan differenciált, (a székhelyük és a telephelyeik fekvése szerinti) önkormányzatunként azonos nagyságú, tételes összeg lehet. A Javaslat három bevételi sávot és ahhoz tartozó tételes adóalapot határoz meg. A bevételi sávokat éves szinten

kell tekinteni, tehát 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi időarányosítással kisebb a bevételi sáv összege is.

Eszerint a vállalkozó székhelyére és a telephelyére/telephelyeire jutó adóalap 2,5-2,5 millió forint, ha a vállalkozó bevétele a 12 millió forintot nem haladja meg, valamint 6-6 millió forint, ha a vállalkozó bevétele a 12 millió forintot meghaladja, de a 18 millió forintot nem haladja meg. Az adóalap 8,5-8,5 millió forint, ha a vállalkozó bevétele a 18 millió forintot meghaladja, de a 25 millió forintot nem haladja meg. Utóbbi kategóriába tartozik az a kisvállalkozó, aki a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózó kiskereskedő és bevétele éves szinten nem több, mint 120 millió forint.

Amennyiben az adókötelezettség 12 hónapnál rövidebb (például kezdő vállalkozás esetén, a vállalkozás megszüntetése esetén, vagy adott településen, ha a kisvállalkozás adóév közben telephelyet nyit vagy zár be), akkor a Htv-ben rögzített összegű tételes adóalapnak csak az időarányosan kisebb részét kell figyelembe venni adóévi adóalapként.

Az iparűzési adóalap-megállapítási módszer időbeli és területi hatálya

A kisvállalkozó a tételes adóalap-megállapítási módszert csak a teljes adóévre választhatja, s a döntése – erre vonatkozó külön, évenkénti bejelentés nélkül – mindaddig érvényes, amíg azt vissza nem vonja.

Fontos összefüggés, hogy ha a – bevétel-nagysága okán – arra jogosult vállalkozó úgy dönt, hogy az egyszerűsített adóalap-megállapítást választja, akkor adóalapját a székhelye és valamennyi telephelye fekvése szerinti önkormányzat felé így kell megállapítani, s az erről szóló bejelentést a rá irányadó módon (adóbevallásában vagy telephely-nyitás, székhely-áthelyezés esetén a településre való bejelentkezésekor) valamennyi érintett (székhely, telephely szerinti) önkormányzat felé külön-külön meg kell tennie. Más szóval, a tételes adóalap-megállapítási módszert választó kisvállalkozó mind a székhelyén, mind valamennyi telephelyén csak e módszer alkalmazásával állapíthatja meg az iparűzési adóalapját.

A módszer bejelentésére vonatkozó szabályok

A Javaslat szerinti adóalap-megállapítási módszer választását a kisvállalkozó annak az adóévnek az ötödik hónapja utolsó napjáig köteles bejelenteni, amelyben e módszert először kívánja alkalmazni (tehát 2023-ban, a 2023-ban kezdődő adóévre 2023. május 31-ig). A bejelentés az előző adóévről szóló adóbevallási nyomtatványon tehető meg (tehát 2023-ban a 2022. adóévről szóló adóbevallási nyomtatványon). A jogelőd nélkül adóköteles tevékenységet végző kisvállalkozó esetén a Javaslat lehetővé teszi azt is, hogy első adóévére is választhassa az adóalap-megállapítási módszert, mégpedig ezen, első adóévről szóló bevallásán jelölve e tényt. (Tehát a 2023. évben jogelőd nélkül kezdő vállalkozó a 2023. adóévére is alkalmazhatja az egyszerűsített adóalap-megállapítást, amit a 2024-ben benyújtandó bevallásán jelölhet.) Fontos, hogy ezen vállalkozói csoportot jelenleg sem terheli előleg-fizetési kötelezettség, s külön bejelentkezési kötelezettség sem vonatkozik rá, ha nyilatkozik Htv. szerinti telephelye címéről.

Mindezek alapján az adóalap-megállapításra vonatkozó külön, előzetes bejelentésre, bejelentési nyomtatvány kitöltésére főszabály szerint nincs szükség, sőt a módszer alkalmazásáról szóló döntést az adóév május 31-ig elégséges meghozni.

Ha a kisvállalkozó folyamatos működése közben e módszert alkalmazza és újonnan nyit telephelyet valamely önkormányzat illetékességi területén vagy székhelyét oda áthelyezi (más szóval a

településen iparüzési adóalanyként megjelenik), akkor a Javaslat szerint az ezen új, iparüzési adókötelezettségi helyszínen az illetékes önkormányzati adóhatóság felé a bejelentkezésekor (bejelentkezési, változás-bejelentési nyomtatványon) köteles bejelenteni, hogy kisvállalkozóként a tételes adóalap-megállapítást választotta. Ennek az az oka, hogy az adóalap-megállapítási módszer az egész évre és valamennyi, adókötelezettséggel érintett településre egyaránt vonatkozik, az év közben telephelyet nyitó, székhelyét áthelyező kisvállalkozó esetén ugyanakkor e tényt nem ismeri az új telephely, székhely szerinti adóhatóság.

A módszer megszüntetése, alkalmazhatóságának megszűnése

Amennyiben a korábban a tételes iparüzési adóalap-megállapítást választó kisvállalkozó valamely adóévben már nem szeretné adóalapját ezen módszer alkalmazásával megállapítani, az erről szóló bejelentését az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig teheti meg az adóhatóságnak. E bejelentéssel egyidejűleg adóelőleg bevallására is köteles, hiszen e döntése eredményeként iparüzési adóalap-megállapítására az általános szabályok válnak irányadóvá. Az így bevallandó adóelőleg első részlete az adóév május 31-ig (az előleg-bevallással egyidejűleg) esedékes az előző adóévi adó összegével egyezően, a másik adóelőleg pedig a következő adóév harmadik hónapjának 15. napjáig ezen összeg felével egyező összegben.

A Javaslat szerint, ha az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó esetén – az előzetes várakozásokkal ellentétben – az adóévi (évesített) bevétel meghaladja a 25 millió, illetve 120 millió forint küszöbértéket, akkor az egyszerűsített adóalap-megállapítás nem alkalmazható az adóévben és az adóévet követő adóévben. Ekkor, az adóévet követő évben benyújtandó bevallásban vagy az általános szabályok szerint kell megállapítani az adó alapját és teljesíteni az adókötelezettségét, vagy ha az adózó KIVA-alanya, úgy választhatja a KIVA-alanyokra irányadó, Htv. 39/B. §-ában meghatározott egyszerűsített adóalap-megállapítást is.

Egyes eljárási kérdések

A Javaslat szerinti tételes adóalap-megállapítás egyik jelentős egyszerűsítési vívmánya, hogy ha a kisvállalkozó ezt az adóalap-megállapítási módszert választja, akkor adóját adóbevallás benyújtása nélkül, évente egyszer, az adóévet követő év ötödik hónapjának utolsó napjáig köteles megfizetni.

Amennyiben pedig az adóévi adó összege nem haladja meg az adóévre – az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig – fizetett adóelőleg összegét, akkor úgy lehet tekinteni, hogy a kisvállalkozó – szándéka szerint – az adóelőleg megfizetésével már eleget tett az éves adófizetési kötelezettségének. Ilyen esetben tehát az adózónak az előző adóévre tényleges adófizetési kötelezettsége nem áll elő (az adóévre fizetett előleg összege lefedi az éves adó összegét).

A fenti adófizetési rendszer jellegéből ugyanakkor az következik, hogy a tételes, egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választó kisvállalkozót valamennyi adóévre terheli egy egyszeri, az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig esedékes adóelőleg-fizetési kötelezettség. Ezen, fizetendő adóelőleg összege pedig – főszabály szerint – az általa az előző adóévre fizetendő adó összegével azonos.

Jelentős adminisztrációs egyszerűsítés azonban az adóelőleg-fizetési kötelezettség kapcsán az, hogy a kisvállalkozót ilyen esetben az adóelőleg-fizetésről adóbevallás-benyújtási kötelezettség nem terheli.

A kisvállalkozó adóbevallás benyújtására abban az esetben köteles, ha az előző adóévi bevétele nagyságának a korábbi évhez képesti változása okán a Javaslat szerinti tételes adóalap-mérték

esetében változik (azaz adóalap-sávot vált). Ekkor – a bevallás-benyújtással egyidejűleg – meg kell fizetnie a különbözeti adó összegét (ha bevétele a sáv felső határát haladja meg), illetve ez esetben az adóévre fizetendő adóelőlege összege is emelkedik, a magasabb bevételű sávnak megfelelően (ennek esedékessége azonos a még fizetendő adó megfizetésének esedékességével). Bevallás-benyújtási kötelezettség ezen túlmenően a kisvállalkozás megszüntetése, megszűnése, egyéni vállalkozás szünetelése kapcsán merül fel, vagy ha az év közben a vállalkozó a telephelyét megszünteti, székhelyét áthelyezi (ekkor előfordulhat az, hogy az előleg összege eltér a végleges adó összegétől, illetve az is, hogy soron kívüli bevallás-benyújtási kötelezettség áll fenn az Art. alapján).

Az egyszerűsített adóalap-megállapítás első ízben való alkalmazása

Abban az évben, amelyben a kisvállalkozó első ízben alkalmazza a tételes adóalap-megállapítási módot, s így egy, az általános szabályok szerint benyújtott korábbi adóbevallása alapján az adóév harmadik hónapjának 15. napjára adóelőleg-kötelezettsége van, akkor ezt a korábban bevallott előleget annak esedékességekor (az adóév harmadik hónapjának 15. napjáig) köteles megfizetni (tehát 2023-ban meg kell fizetni a 2023. március 15-i előleget).

Ebben az esetben a kisvállalkozó által megfizetett adóelőleg-részlet a tételes adóalap-megállapítást választó kisvállalkozók számára előírt, az adóév ötödik hónapjának utolsó napján esedékes adóelőleg összegébe beszámít, s így adóelőleg-fizetési kötelezettsége az adóév ötödik hónapjának utolsó napján csak a már megfizetett adóelőleg-részlet és a tételes adóalap-megállapítást választó kisvállalkozók számára előírt adóelőleg különbözetének erejéig áll fenn.

Az adóalap-megállapítási módszer alkalmazásának első adóévében tehát például 2023-ban, az adóév május 31-i esedékességgel két jogcímen áll, állhat fenn fizetési kötelezettség: ha a 2022. adóévre felmerül fizetendő adó (a bevallott adó magasabb, mint a 2022-ben teljesített adóelőleg), valamint a 2023. évre vonatkozó előleg megfizetése, mely utóbbi összegbe a 2023. március 15-én már megfizetett előleget be lehet számítani.

A módszer alkalmazásának második évében, tehát például 2024-ben, már csak egy teendő marad, ha az adózó a bevétele a bevételi sávot nem lép át: 2024. május 31-ig kell előleget fizetni a 2024. évre.

Egyéb szabályok

A Javaslat általános jelleggel rögzíti, hogy a kisvállalkozó, aki a lényegesen egyszerűsített, új tételes adóalap-megállapítást alkalmazza, sem törvényi, sem önkormányzati rendeleti adómentességre, adókedvezményre, adócsökkentésre nem jogosult. Ennek az az oka, hogy a sok esetben alacsony összegű adóelőny csak adóbevallás benyújtásával érvényesíthető (az adóelőny igénybevételéről dönteni és értesíteni kell az adóhatóságot, az nem automatikus), bevallás benyújtása esetén ugyanakkor a módszer kifejezetten nem lesz egyszerű. Az az adózó, amely nagyobb összegű önkormányzati adókedvezményre (beruházási kedvezményre) jogosult célszerű, ha az általános szabályok szerint állapítja meg az adóalapját.

A Javaslat az egyszerűsített adóalap-megállapítási módszerek számának csökkentése miatt strukturáját tekintve átszerkeszti a Htv. 39/A-39/B. §-ait. Ennek eredményeként a 39/B. § tartalmazza majd a kisvállalati adó hatálya alá tartozó vállalkozó (KIVA-alany) által választható egyszerűsített adóalap-megállapítási módszer szabályait. A módosítás ezen módszer tartalmi elemeit a hatályos szabályokhoz képest nem változtatja meg, azaz a Javaslat e tekintetben csak jogtechnikai módosítást tartalmaz.

Az új KATA alanyaira vonatkozó átmeneti szabály

A hatályos szabályok szerint a kisadózó vállalkozók tételes adója (új KATA) alanya az iparüzési adóban egyszerűsítetten is megállapíthatja adóalapját (székhely, telephely szerinti önkormányzatonként 2,5-2,5 millió forint). E vállalkozónak csak akkor kell – a 2022. évről 2023. január 15-ig – iparüzési adóbevallást benyújtania, ha valamely adókedvezményt, adócsökkentést kíván igénybe venni, vagy az adóéven belül a KATA-fizetési kötelezettsége valamely okból szünetelt.

A Javaslat szerint a Htv-be illesztendő új, tételes adóalap-megállapításról szóló előírások értelmében – bevételük nagyságára figyelemmel – az új KATA-alanyok is jogosultak ezen adóalap-megállapítási módszert választani.

Az új KATA-t nem alkalmazó vállalkozóknak a Javaslat szerint a Htv-be épülő új, egyszerűsített adóalap-megállapításról szóló döntésüket a 2022. adóévről szóló bevallás esedékességéig, azaz 2023. május 31-ig van lehetőségük meghozni és azt az előző adóévről szóló adóbevallásban jelezni az önkormányzati adóhatóságok felé.

Annak érdekében, hogy az új KATA-t alkalmazók számára is 5 hónap álljon rendelkezésre 2023-ban az egyszerűsített adózásról szóló döntésre, a Javaslat számukra is lehetővé teszi, hogy amennyiben a 2022. évről adóbevallás-benyújtására kötelesek, azt csak 2023. május 31-ig tegyék meg (a jelenleg irányadó 2023. január 15-e helyett).

Az adózási adminisztráció megkönnyítése érdekében ugyanakkor a Javaslat szerint a Htv. azzal vélelemmel él, hogy – függetlenül attól, hogy az új KATA-alany adózónak a 2022-es adóévről van-e vagy nincs bevallás-benyújtási kötelezettsége – alkalmazni kívánja a 2023. január 1-jétől hatályos egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást a 2023. adóévre. Ezen törvényi vélelem azt eredményezi, hogy e vállalkozói körnek nincs semmilyen adminisztratív teendője, amennyiben élni kíván a Htv. – 2023. január 1-jétől hatályos – 39/A. §-ában szabályozott egyszerűbb iparüzési adózással.

Ezt a vélelmet természetesen az új KATA alanya megdöntheti azzal, ha – a 2022. adóévről szóló bevalláson vagy a bejelentkezési, változás-bejelentési nyomtatványon – közli, hogy 2023-ban nem kíván élni a Htv. 39/A. § szerinti egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás lehetőségével. Ekkor azonban – értelemszerűen – az „általános” adózási módra vált, s így adóelőleg is kell bevallania a 2023. január 1-jétől 2024. június 30-ig terjedő adóelőleg-fizetési időszakra, mégpedig 75 ezer forintot, melyet két részletben kell megfizetni. 2023 május 31-i esedékességgel 50 ezer forintot, 2024. március 18-i esedékességgel 25 ezer forintot.

64. §

A hatályos szabályozás nem ad lehetőséget a számviteli rendszerek különbözőségéből eredő áttérési különbség érvényesítésére abban az esetben, ha a vállalkozó az IFRS-ek alkalmazására való áttéréssel egyidejűleg más társaságba olvad be. Emiatt a Javaslat kiegészíti az áttérési különbség megállapítására vonatkozó szabályokat. Ennek értelmében az áttérési különbség érvényesítésére vagy megfizetésére a jogutódnak lesz lehetősége, illetve az az ő kötelezettsége lesz.

65. §

Lásd az 63. §-hoz tartozó indokolás.

66. §

A Javaslat kodifikációs okok miatt hatályon kívül helyez egy jogszabályi belső hivatkozást tekintettel az egyszerűsített adóalap-megállapítás rendjének változására.

67. §

A hatályos szabályozás értelmében mentes az ajándékozási illeték alól a Munkavállalói Résztulajdonosi Programról szóló törvény szerinti KMRP szervezet működésére fordítható vissza nem térítendő vagyoni hozzájárulás. A Javaslat e mentességi szabályt hangolja össze a társasági adó azon előírásaival, melyek szerint a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségek, ráfordításnak minősítik a társaságnál a Különleges Munkavállalói Résztulajdonosi Program szervezet vagy Különleges Munkavállalói Résztulajdonosi Program szervezetet kezelő vagyonkezelő alapítvány részére a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett finanszírozási és működési költségekre, ráfordításokra visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, vagyoni hozzájárulás adóévi adózás előtti eredményben elszámolt összegét. A Javaslat szerint tehát, ha a vagyonjuttatónál a társasági adóban ezen juttatás elismert ráfordítás, akkor a KMRP szervezetnél, illetve az azt fenntartó vagyonkezelő alapítványnál ajándékozási illetékmentes ügyletnek számít.

68. §

Az ingatlan kapcsolt vállalkozások közötti átruházása mentes a visszerthes vagyonátruházási illeték alól. A hatályos szabályok szerint a mentesség feltétele, hogy a vagyonszerző főtevékenysége saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése vagy saját tulajdonú ingatlan adásvétele legyen. E követelménynek az illetékkötelezettség keletkezése időpontjában kell csupán fennállnia, ezért a szabály egy formális cégbírósági aktus (a főtevékenység-változás bejegyzése) révén kijátszható.

Ennek megelőzése érdekében a Javaslat a vagyonszerző említett főtevékenysége egy meghatározott napon való fennállása helyett a fentebb említett kedvezményezett tevékenységekből vagy azok közül valamelyik tevékenységből származó árbevétel összes árbevételben képviselt 50%-os arányához köti a mentesség alkalmazhatóságát. A nettó árbevétel megoszlásáról (vagy annak várható megoszlásáról, ha az illetékkötelezettség az adóév hatodik hónapjának 1. napját megelőzően keletkezik) a vagyonszerzőnek nyilatkoznia kell. A tevékenységét a nyilatkozattétel adóévében kezdő vagyonszerzőnek pedig vállalnia kell, hogy az első adóévi nettó árbevétele alapján meg fog felelni a mentesség követelményének.

Amennyiben a nyilatkozatban foglaltak vagy a vállalás nem teljesül, azt a vagyonszerzőnek be kell jelentenie az állami adóhatósághoz, amely a meg nem fizetett illetéket 50%-kal növelten a vagyonszerző terhére pótlólag előírja. Ha a vagyonszerző e kötelezettségének nem tesz eleget és az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében állapítja meg a nyilatkozatban foglaltak vagy a vállalás teljesülésének elmaradását, a vagyonszerző terhére a meg nem fizetett illeték kétszeresét kell pótlólag előírni.

69. §

A hatályos szabályozás szerint azokban az esetekben, amikor a bírósági eljárási illetéket – a főszabálytól eltérően – nem kell a per kezdeményezésekor leróni, s az illeték összegének viseléséről az eljárást lezáró határozatában dönt a bíróság, a fizetendő illeték összegéről a bíróságnak tájékoztatnia kell az állami adóhatóságot, mely e jelzés alapján fizetési felhívást bocsát ki az illeték fizetésre kötelezett fél felé.

Átláthatóbb és egyszerűbb azonban egy olyan eljárásrend, mely szerint a bíróság az eljárást lezáró határozatában tünteti fel a fizetendő illeték összegét, s ezzel egyidejűleg tájékoztatást ad a megfizetés módjáról és határidejéről.

Ezzel összhangban a Javaslat rögzíti, hogy, ha a bíróság határozatában az illeték viseléséről dönt, a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 15. napon válik esedékessé.

70. §

A Javaslat 2024. január 1-jétől megszünteti az eljárási illeték illetékbélyeggel való megfizethetőségének lehetőségét. A jogalanyoknál lévő, 2023. december 31-ig fel nem használt illetékbélyegek értékének visszatérítésére a Javaslat értelmében további 5 éven át, 2029. december 31-éig lesz mód. E határidő jogvesztő, igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye. A visszatérítés az ügyfél lakóhelye (székhelye) szerint illetékes állami adóhatóságnál kérhető.

71. §

Az illetékbélyeggel való eljárási illetékfizetés lehetősége a Javaslat szerint 2023. december 31-ével bezárólag megszűnik. Ezért a Javaslat átmeneti szabályban rögzíti, hogy a 2023. december 31-éig szabályszerűen benyújtott iratra ragasztott illetékbélyeget az eljáró hatóságnak az Itv. 2023. december 31-én hatályos szabályai szerint kell (2024-ben) értéktelenítenie.

72. §

Az 1. ponthoz:

A vagyonkezelő alapítványokról szóló 2019. évi XIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) szerint a vagyonkezelő alapítvány által bizalmi vagyonkezelésbe vett vagyon tekintetében létrejött bizalmi vagyonkezelési jogviszony esetében a vagyonkezelő alapítványt a kezelt vagyon kizárólagos kedvezményezettjének kell tekinteni. Az Itv. hatályos szabályai alapján ugyanakkor a bizalmi vagyonkezelő bizalmi vagyonkezelési szerződés kedvezményezettjeként történő vagyonszerzése az ajándékozási illeték hatálya alá esik.

Az illetékkötelezettség azonban – tekintettel a Vtv. előírására – nem indokolt a vagyonkezelő alapítvány kedvezményezettjeként történő vagyonszerzése esetében. Ennek okán a Javaslat szerinti módosítás kiemeli e vagyonszerzést az ajándékozási illeték tárgyi hatálya alól.

Nem változik a hatályos szabályozás azon eleme, amely bizalmi vagyonkezelés esetén kivonja az ajándékozási illeték tárgyi hatálya alól a vagyonkezelő alapítvány bizalmi vagyonkezelőként való vagyonszerzését. Az sem változik, hogy a vagyonkezelő alapítvány bizalmi vagyonkezelés keretében kezelt vagyonának és annak hasznainak a vagyonkezelő alapítvány kedvezményezettje

általi megszerzését úgy kell tekinteni, mintha a vagyonkezelő alapítvány kedvezményezettje a kezelt vagyont és annak hasznait közvetlenül a vagyonrendelőtől szerezte volna.

A 2. ponthoz:

Az új és használt lakások megvásárlása a hatályos szabályok szerint mentes a visszerhes vagyonátruházási illeték alól, ha a vásárláshoz CSOK-ot használnak fel.

A CSOK azonban nem csak lakásvásárláshoz, hanem lakásbővítéshez is igénybe vehető. Saját tulajdonban álló lakás bővítésekor ugyan nem keletkezik illetékkötelezettség, azonban más tulajdonban álló ingatlan bővítésekor (pl. tetőtér-beépítés) közös tulajdon jön létre, a hozzáépítőt pedig illetékkötelezettség terheli.

Tekintve, hogy a CSOK felhasználásával történő lakásszerzések utáni illetékmentesség a hatályos szabályok alapján kizárólag vásárlások esetében alkalmazható, a Javaslat pontosítja a jogcímet annak érdekében, hogy a mentesség az idegen tulajdonban álló lakás bővítésekor is biztosítható legyen.

A 3. ponthoz:

Jogtechnikai pontosítás annak érdekében, hogy a módosuló bekezdésben rögzített jogszabályi hivatkozás helyes rendelkezésre utaljon.

A 4. ponthoz:

A Javaslat a külföldön vásárolt gépjárművek esetén a megszerzést tanúsító okirat bemutatására 60 napos határidőt határoz meg, a jelenlegi 15 napos határidő helyett, megteremtve ezáltal az összhangot a közlekedésigazgatási szabályokkal.

Az 5. ponthoz

A kapcsolt vállalkozások közötti ingatlan-átruházás illetékmentessége a Javaslat szerint megváltozik. A vagyonszerzőnek nyilatkoznia kell a mentesség feltételének fennállásáról (az árbevételi arányról). Ezen mentességről ugyanakkor az állami adóhatóságnak döntenie kell, nem elégséges a továbbiakban az, hogy az ügyiratra jegyzi fel a döntését és az illetékmentesség alkalmazásának tényét. Ezért a Javaslat a kapcsolt vállalkozások közötti ügyleteket azon ügyletek között sorolja fel, amelyek után fizetési meghagyást kell kiadni.

A KMRP működésével összefüggő mentesség kapcsán ugyanakkor nincs szükség külön döntésre, ezért a Javaslat azon rendelkezések között említi a Javaslat szerinti új Itv. 17. § (1a) bekezdést, melyek kapcsán nincs szükség fizetési meghagyás kiadására.

A 6. ponthoz

A hatályos szabályozás szerint azokban az esetekben, amikor a bírósági eljárási illetéket – a főszabálytól eltérően – nem kell a per kezdeményezésekor leróni, s a bíróság az illeték összegének viseléséről az eljárást lezáró határozatában dönt, a fizetendő illeték összegéről a bíróságnak tájékoztatnia kell az állami adóhatóságot, mely e jelzés alapján fizetési felhívást bocsát ki az illeték fizetésre kötelezett fél felé.

A Javaslat – a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló miniszteri rendelet párhuzamos módosításával összhangban – egy átláthatóbb és egyszerűbb, az adminisztrációt és a tévedések lehetőségét nagyban csökkentő eljárásrendet vezet be. Eszerint a bíróság az eljárást lezáró határozatában tünteti fel mindazokat az információkat (így különösen: a fizetendő illeték összegét, esedékességét, a fizetési számla számát), amelyek alapján a kötelezett közvetlenül a bíróság döntése alapján fizeti meg az illetéket. Az új rend

szerint az adóhatóságnak nem kell fizetési felhívást kibocsátania.

A 7. ponthoz:

A Javaslat szerint hatályát veszíti az Itv. 17. § (1) bekezdés c) pontja, normatartalmát – kibővítve – a 17. § (1a) bekezdés veszi át. Ennélfogva szükséges változtatni az Itv. 91. § (5) bekezdésében a belső hivatkozást, melynek értelmében továbbra sem terheli bejelentési kötelezettség azon ingyenes ügyleteket, amelyeket – ajándékozási illetékmentességük okán – jelenleg sem kell bejelenteni.

73. §

Az 1. ponthoz:

A Javaslat a hatályos Itv. 17. § (1) bekezdés c) pontjában lévő mentességeket kibővíti és újrakodifikálja a Javaslat szerint beiktatandó 17. § (1a) bekezdésben. Ezért az Itv. 17. § (1) bekezdés c) pontját a Javaslat hatályon kívül helyezi.

A 2-9. pontokhoz:

Az illetékbélyeg évszázadok óta jól szolgálta a közigazgatási, bírósági eljárások intézését, az eljárás után fizetendő illeték megfizetését könnyebbé tette, s egyben a visszaélések valószínűségét is csökkentette. Időközben azonban a bírósági eljárás elektronikussá vált, az első fokú közigazgatási eljárások után pedig (néhány kivétellel) nem kell illetéket fizetni. Ezért az illetékbélyegek értékesítése és az értékesítésből származó bevétel is jelentősen lecsökkent. Erre figyelemmel a jövőben már nem indokolt illetékbélyegek gyártatása, forgalmazása, az azzal összefüggő adminisztráció fenntartása. Az illeték (ha az felmerül, például a közigazgatási jogorvoslat esetén) megfizethető a hatóság által közölt számlára való utalással vagy készpénz-átutalási megbízással.

A Javaslat ezért 2024. január 1-jétől megszünteti az illetékbélyeggel való illetéklerovás módszerét, illetve a forgalomban a jogalanyoknál lévő illetékbélyeg állami adóhatóságnál való visszatérítésére 2029. december 31-ig ad lehetőséget.

Az eljárási illeték illetékbélyeggel való megfizetése lehetőségének megszüntetése miatt a Javaslat hatályon kívül helyezi az Itv. illetékbélyeggel kapcsolatos részletszabályait, az illetékbélyegre utaló szövegrészeit, illetve az illetékbélyegek előállításával, forgalomba hozatalával és forgalmazásával kapcsolatos szabályokat megállapító pénzügyminiszteri rendelet megalkotására vonatkozó felhatalmazó rendelkezését.

74. §

Pénzügyi tranzakciós illeték alóli mentességi rendelkezés kerül bevezetésre a Magyar Államkincstár részére a diákhitelek folyósításához kapcsolódó fizetési műveletek vonatkozásában.

75. §

Jogtechnikai jellegű pontosítás.

76. §

Korlátozott rendeltetésű fizetési számlának minősül és ezáltal mentesül a pénzügyi tranzakciós illeték alól a Magyar Államkincstárnál nyitott, a devizában történő helyi iparűzési adófizetéshez

tartozó technikai számla.

77. §

A rendelkezés alapján az Szja tv. 1/B. §-a szerinti adózási módot választó szociális biztonsági egyezményrel érintett államban biztosított külföldi előadóművészek Magyarországról származó jövedelme mentesül a szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség alól.

78. §

Az Szja tv. szerinti átalányadózást választó egyéni vállalkozó éves minimálbér felét (2022-ben az 1 200 000 forintot) el nem érő jövedelme mentes a személyi jövedelemadó alól, így az év elején az egyéni vállalkozónak nagy valószínűséggel kisebb a személyi jövedelemadó-előleg alapja, mint az év hátralevő részében. Tekintettel arra, hogy a szociális hozzájárulási adó alapját a személyi jövedelemadó-előleg alapjából kiindulva kell meghatározni, a szociális hozzájárulási adó alap is az év első hónapjaiban alacsonyabb. Viszont a főfoglalkozású egyéni vállalkozókra vonatkozó minimum szociális hozzájárulási adó fizetési szabály miatt, a minimálbér 112,5 százalékát el nem érő adóalap esetén ezen alap (a minimálbér 112,5 százaléka) után kell megfizetni a szociális hozzájárulási adót. A jelenlegi szabályok értelmében a havi adóköteles jövedelem egyenlőtlen eloszlása miatt előfordulhat, hogy ugyanakkora jövedelem után az év egészére vetítve eltérő adófizetési kötelezettség keletkezik. Az eltérés különösen akkor látványos, ha az egyéni vállalkozónak több hónapban nincsen személyi jövedelemadó köteles bevétele, míg egyes hónapokban nagyobb összegű adóköteles kifizetéseket szerez, hiszen a minimum alap után azokban a hónapokban is fizetnie kell szociális hozzájárulási adót, amikor nem szerez bevételt, vagy szerez ugyan bevételt, de az adómentes.

Annak érdekében, hogy a jövedelem eloszlása ne befolyásolja ilyen mértékben a fizetendő szociális hozzájárulási adó mértékét göngyölítéses adófizetési szabály kerül bevezetésre. Az új göngyölítéses szabály alapján negyedévente össze kell adni az aktuális negyedévben, illetve a megelőző negyedévben (negyedévekben) megszerzett személyi jövedelemadó-köteles jövedelmet és abból ki kell vonni a megelőző negyedévben (illetve negyedévekben) szociális hozzájárulási adóalapként figyelembe vett összeget, majd az ily módon meghatározott összeget el kell osztani annyi hónappal, amelyben az egyéni vállalkozó a tárgynegyedévben biztosított volt. A számításnál minden olyan hónapot figyelembe kell venni, amelyben a vállalkozó biztosítási jogviszonya legalább egy napig fennállt.

A göngyölítéses módszerrel meghatározott szociális hozzájárulási adó alap a jövedelem havonkénti eloszlásától függetlenül ugyanakkora éves jövedelemnél ugyanakkora összegű szociális hozzájárulási adófizetést eredményez és figyelembe veszi azt is, hogy az egyéni vállalkozó a tárgyév megelőző hónapjaiban negyedévente mekkora szociális hozzájárulási adóalap után fizette meg az adót.

79. §

A rendelkezés szerint az Szja tv. szerinti átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozótól eltérően a szociális hozzájárulási adót a

tárgynegyedévet követő hónap 12-éig vallja be, illetve fizeti meg.

80. §

A rendelkezés a foglalkoztató személyét határozza meg azokban az esetekben, amikor a munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás keretében más munkáltatónál történik a foglalkoztatás. Ide tartozik a szolgálatteljesítésre más szervhez vezényelt személyek esete is. Ezekben az esetekben foglalkoztatónak az eredeti munkáltató minősül, akkor is, ha az érintett munkáltatók úgy állapotodnak meg, hogy a munkavállaló munkabérét és a kapcsolódó társadalombiztosítási kötelezettségeket az a munkáltató teljesíti, amelynél ideiglenesen foglalkoztatva van. A rendelkezés ugyanakkor kiegészül azzal, hogy a feleknek egymás között olyan adatátadási, elszámolási módszert kell működtetniük, amely lehetővé teszi, hogy az eredeti munkáltató (szerződő) a járulékkal összefüggő adókötelezettségét teljesítse.

81. §

A rendelkezés rögzíti, hogy nem terjed ki a biztosítási jogviszony azokra a belföldinek nem minősülő személyekre, akik a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvánnyal, közfeladatot ellátó vagyongazdálkodó alapítvány által fenntartott vagy egyéb felsőoktatási intézménnyel fennálló munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesítenek, feltéve, hogy a munkavégzésre irányuló jogviszonnyal összefüggésben magyarországi tartózkodásuk a 30 napot nem haladja meg.

82. §

Az Sza tv. szerinti átalányadózást választó egyéni vállalkozó éves minimálbér felét (2022-ben az 1 200 000 forintot) el nem érő jövedelme mentes a személyi jövedelemadó alól, így az év elején az egyéni vállalkozónak nagy valószínűséggel kisebb a személyi jövedelemadó-előleg alapja, mint az év hátralevő részében. Tekintettel arra, hogy a járulékalapot a személyi jövedelemadó-előleg alapján kiindulva kell meghatározni, a járulékalap az év első hónapjaiban alacsonyabb, mint az év vége felé haladva. Viszont a főfoglalkozású egyéni vállalkozókra vonatkozó minimum járulékalap miatt, havonta legalább a minimálbér után akkor is meg kell fizetni a társadalombiztosítási járulékot, ha a járulékalapot képező jövedelem nulla, vagy kevesebb, mint a minimálbér. A jelenlegi szabályok alapján a havi adóköteles jövedelem egyenlőtlen eloszlása miatt előfordulhat, hogy ugyanakkora éves jövedelem után az év egészére vetítve eltérő járulékfizetési kötelezettség keletkezik. Az eltérés különösen akkor látványos, ha az egyéni vállalkozónak több hónapban nincsen személyi jövedelemadó köteles bevétele, míg egyes hónapokban nagyobb összegű adóköteles kifizetéseket szerez, hiszen a minimum alap után azokban a hónapokban is fizetnie kell társadalombiztosítási járulékot, amelyekben nem szerez bevételt, vagy szerez ugyan bevételt, de az adómentes.

Annak érdekében, hogy a jövedelem eloszlása ne befolyásolja ilyen mértékben a fizetendő társadalombiztosítási járulékmértékét göngyöltéses adófizetési szabály kerül bevezetésre. Az új göngyöltéses szabály alapján negyedévente össze kell adni az aktuális negyedévben, illetve a megelőző negyedévben (negyedévekben) megszerzett személyi jövedelemadó-köteles jövedelmet és abból ki kell vonni a megelőző negyedévben (illetve negyedévekben) járulékalapként figyelembe

vett összeget, majd az ily módon meghatározott összeget el kell osztani annyi hónappal, amelyben az egyéni vállalkozó a tárgynegyedévben biztosított volt. A számításnál minden olyan hónapot figyelembe kell venni, amelyben a vállalkozó biztosítási jogviszonya legalább egy napig fennállt.

A göngyölítéses módszerrel meghatározott járulékalap a jövedelem havonkénti eloszlásától függetlenül ugyanakkora éves jövedelemnél ugyanakkora összegű társadalombiztosítási járulék fizetést eredményez és figyelembe veszi azt is, hogy az egyéni vállalkozó a tárgyév megelőző hónapjaiban negyedévente mekkora járulékalap után fizette meg az adót.

83. §

A Tbj. a magánszemélyek részére lehetőséget biztosít arra, hogy az előírt egészségügyi szolgáltatási járulékkal kapcsolatban a hatóságokkal egyeztetést kezdeményezzenek. Az egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére kötelezett személy vitathatja a fizetési kötelezettség jogalapját, ha az érintett időszakban egészségügyi szolgáltatásra volt jogosult vagy biztosítottnak minősült. Az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság elbírálása szempontjából az eljárást az egészségbiztosítási szerv folytatja le a rá vonatkozó szabályok alapján, míg a biztosított jogviszony fennállásának megállapítása ügyében az állami adó- és vámhatóság jár el.

A magánszemélyek részéről a NAV-nál kezdeményezett egyeztetési eljárások elbírálásához az egészségbiztosítási szerv adatbázisában található adatokra van szüksége az adóhatóságnak. A hatályos szabályok szerint az adóhatóság minden egyes ügyben az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény 35. §-ában foglaltak szerint megkereséssel él a társhatóság felé. Az ügyintézés egyszerűsítése érdekében a rendelkezés felhatalmazza az adóhatóságot arra, hogy a szükséges információkat elektronikus úton szerezze meg az egészségbiztosítási nyilvántartást vezető szervtől.

84. §

A rendelkezés adattovábbításra ad felhatalmazást az idegenrendészeti hatóság számára a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosításához kapcsolódóan.

85. §

A hatályos rendelkezések szerint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal csak azokról a foglalkoztatói megszűnésekről értesíti az NEAK-ot, ahol a saját nyilvántartása szerint nyitott jogviszony maradt, nem adja át az összes megszűnt foglalkoztató adatát. Ez azt eredményezheti, hogy már megszűnt cégek a NEAK nyilvántartásában még mindig nyitott, élő foglalkoztatóként szerepelnek. A rendelkezés módosításának eredményeként a megszűnt foglalkoztatókhoz bejelentett személyek jogviszonya is lezárulhat a foglalkoztató megszűnésével egyidejűleg a NEAK nyilvántartási rendszerében.

86. §

A hatályos szabályok szerint a külföldön biztosítási jogviszonnal rendelkező adózóknak

meghatározott időnként kérelmezniük kell járulékfizetési kötelezettségük előírásának törlését és ezzel egyidejűleg ismételt igazolniuk kell külföldi biztosítási jogviszonyuk fennállását. Ha az adózó igazolja, hogy a kérelemben megjelölt időszakról fennáll külföldi biztosítási jogviszonya, akkor az állami adó- és vámhatóság visszamenőlegesen törli az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettségét. Erről a törlésről az állami adó- és vámhatóság elektronikus adatszolgáltatással értesíti az egészségbiztosítási szervet. A rendelkezés kiegészítése lehetővé teszi, hogy az egészségbiztosítási szerv a saját nyilvántartásában is lezárja az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettséget és törölje az érintett TAJ számát a külföldi biztosítási jogviszony meglétére tekintettel. A közhiteles nyilvántartásba történő bejegyzés biztosíthatja, hogy a külföldön tartózkodó személyt a járuléktörléssel érintett időszakot követően ismételt a hatóságok ne kötelezzék egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére.

87. §

A rendelkezés szerint az Szja tv. szerinti átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozótól eltérően a társadalombiztosítási járulékot a tárgynegyedévet követő hónap 12-éig vallja be, illetve fizeti meg.

88. §

A foglalkoztatottak biztosított jogviszonyának lezárását a jogutód nélküli megszűnést eredményező eljárások alatt álló gazdasági társaságok, egyéb szervezetek, a tevékenységüket megszüntető egyéni vállalkozók többször elmulasztják, ezért gyakori az az eset, hogy a korábban foglalkoztatott magánszemélyek a foglalkoztató megszűnését (a nyilvántartó szerv általi törlését) követően is nyitott biztosítási jogviszonnal rendelkeznek, aminek következtében felmerül a társadalombiztosítási ellátások jogalap nélkül történő igénybevétele, ezáltal pedig a költségvetés megkárosítása.

Az új rendelkezések lehetővé teszik, hogy az állami adó- és vámhatóság hivatalból lezárja ezeket a jogviszonyokat a foglalkoztató megszűnésének időpontjára vonatkozóan. Ez a dátum azonban csak vélelmezett megszűnési időpont lehet, mellyel szemben ellenbizonyításnak van helye, tekintettel arra, hogy a NAV a biztosítási jogviszony alapjául szolgáló foglalkoztatási jogviszonyra vonatkozó tényeket, körülményeket – az ún. elemi adatokat – nem ismeri. A jogviszony végének vélelmezett dátuma ebben az esetben a foglalkoztatónak a közhiteles nyilvántartásból való törlésének napja.

89. §

A Nemzeti Adó-és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló 2020. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: NAV tv.) 2. § (1) bekezdés c) pontja 2022. január 1-jétől nevesíti a tisztjelölti szolgálati jogviszonyt, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 2. § 22a. pontja pedig 2022. augusztus 1-jétől a rendvédelmi tisztjelölti jogviszonyt. A rendelkezés az említett jogviszonyokban állókat társadalombiztosítási szempontból biztosítottak minősíti.

90. §

A módosítás annak az esetnek a megítélését rendezi az adószám megállapításához és a változás-bejegyzésekhez kapcsolódó adóregisztrációs eljárások során, amikor az akadállyal érintett személy olyan, más adózó jelenlegi vagy volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja vagy részvényese, melynek az adószámát törölték ugyan, azonban azt az állami adó- és vámhatóság a törvényes működés helyreállítására tekintettel az Art. 246. § (7) bekezdése alapján ismételten megállapította.

91. §

A módosítás megteremti annak a lehetőségét, hogy ha az adózó az egyéni vállalkozó tevékenység bejelentésének időpontjában egyéb adóköteles tevékenységére tekintettel már rendelkezik adószámmal, akkor az állami adó- és vámhatóságnak nem kell részére új adószámot megállapítania, továbbá, az állami adó- és vámhatóság új adószámot állapít meg az egyéni vállalkozói tevékenységét bejelentő adózó részére, ha korábban váamazonosító számmal is rendelkezett.

92. §

Külföldi személyek rövidebb időtartamra történő foglalkoztatásának feltétele, hogy e személyek rendelkezzenek adóazonosító jellel. Ennek hiányában a jelenleg hatályos rendelkezések értelmében tevékenységüket meg sem kezdenek. A Javaslat értelmében a külföldi állampolgárt foglalkoztató közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványnak és felsőoktatási intézménynek az állami adó- és vámhatósághoz a tevékenység megkezdését követő harminc napon belül kellene a bejelentést megtennie, amely igen jelentős adminisztratív könnyebbséggel járna és a külföldi állampolgár számára is sokkal egyszerűbb ügyintézkedést tenne lehetővé.

93. §

A rendelkezés haviról negyedévesre módosítja az Szja tv. szerinti átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó bevallási kötelezettségét.

94. §

(1) Az Áfa tv. rendelkezései alapján nem kell alkalmazni a soron kívüli áfabevallási kötelezettséget kiváltó gazdasági tevékenység megszüntetésének szabályait arra az esetre, amikor az adózó egyéni vállalkozóként folytatott tevékenysége nem szűnik meg, csak vállalkozói státuszáról mond le, és tevékenységét adószámos magánszemélyként folytatja tovább. Ezekben az esetekben ugyanis a gazdasági tevékenység és így az áfa alanyiság nem szűnt meg. Az általános forgalmi adó tekintetében nem jelent változást, hogy a természetes személy a gazdasági tevékenységét kezdetben egyéni vállalkozóként, majd őstermelőként folytatja. A módosítás értelmében ezekben az esetekben az érintett adózói körnek nem keletkezik soron kívüli áfabevallási benyújtási kötelezettsége. E módosítás az adóhatóság és az adódók számára is adminisztrációs könnyebbséget jelent.

(2) Az Áfa tv. alapján a csoportos adóalanyiság létrehozására irányuló kérelemben megjelölhető, hogy az adóalanyok mely időponttal kérik a csoportos adóalanyiság létrehozását, valamint a csoportos adóalanyisághoz történő csatlakozás iránti kérelmében a kívül maradó, illetve a csatlakozó új adóalany szintén megjelölheti, hogy mely időponttal kéri a csatlakozását. A csoportos

adóalanyiség, illetve csoportos adóalanyiséghez történő csatlakozás a kérelemben megjelölt időpontban, de legkorábban az állami adó- és vámhatóság engedélye véglegessé válásának napjával jön létre. A módosítás alapján a bevallási kötelezettség teljesítésére nyitva álló határidőt a csoportos adóalany létrejöttének, illetve a csoporthoz történő csatlakozás időpontjától kell számítani, nem pedig a határozat véglegessé válásának napjától kell számítani.

(3) A mezőgazdasági őstermelő és az Szja tv. rendelkezései szerint átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó kötelezettségeiről negyedévente nyújt be bevallást. Ha az érintett öregségi nyugdíj iránti igényt nyújt be, szükséges soron kívüli bevallás benyújtása annak érdekében, hogy a nyugdíj-megállapításhoz szükséges adatok rendelkezésre álljanak. A rendelkezés a bevallás harminc napon belüli benyújtását írja elő a bevallással még le nem fedett, az öregségi nyugdíj megállapításának kezdő napját megelőző napig terjedő időszakra vonatkozóan.

95. §

Technikai módosítás.

96. §

A módosítás a szokásos piaci ár megállapítására irányuló eljárás meghosszabbítása és a módosítás iránti kérelem esetében egyértelműsíti, hogy a meghosszabbítás vagy a módosítás iránti kérelem benyújtásakor hatályos általános díjmérték felét kell megfizetni.

Az Art. feltételes adómegállapítási eljárásra vonatkozó 165. § (4) bekezdés első mondatával megegyező szabály vonatkozik továbbá a szokásos piaci ár megállapítása iránti eljárásban is a díj visszautalásának eseteire is.

97. §

A kétoldalú és többoldalú eljárásokban az egyeztetés lefolytatására jelenleg nincs határidő, ez parttalaná és aránytalanul elhúzódóvá teheti az eljárást. Az OECD elvárja, hogy a kölcsönös egyeztető eljárások átlagosan két év alatt lezáruljanak. A módosítás az ilyen kétéves határidőt rögzíti. A módosítás meghatározza a szokásos piaci ár megállapítására irányuló kétoldalú és többoldalú eljárásban, a külföldi állam illetékes hatóságával történő egyeztetés lefolytatására nyitvaálló határidőt.

98. §

A módosítás a szokásos piaci ár megállapítása kapcsán hozott határozat időbeli hatályára vonatkozó szabályozás változását érvényesíti az ellenőrzési tilalomra vonatkozó szabályban, valamint további kisebb pontosításokat tartalmaz.

99. §

Az Art. 181. § (1) bekezdése alapján a határozat hatálya teljes adóévekre terjedhet ki, valamint e bekezdés szerint a legkorábbi kezdő időpont a kérelem benyújtása adóévének első napja lehet. A módosítás a (2) bekezdés – az OECD-tagállamok gyakran alkalmazott – úgynevezett „roll-back”

szabályát, azaz azt, hogy a kétoldalú vagy többoldalú eljárásban a külföldi eljáró hatóság és az adópolitikáért felelős miniszter megállapodása alapján a határozat hatálya korábbi időszakokra is kiterjedjen, összhangba hozza az (1) bekezdéssel. Az Art. 181. § (1) bekezdése alapján is lehetőség van arra, hogy a kérelem a benyújtása előtti időszakra is kiterjedjen, de ennek legkorábbi időpontja csak az aktuális adóév első napja lehet, a (2) bekezdés ennél hosszabb időszakra vonatkozik. Továbbá a módosítás egyértelművé teszi, hogy nem kérhető a roll-back olyan módon, hogy a határozat hatálya nem a benyújtás adóévének első napján kezdődik, hanem később. A módosítás pontosítja továbbá, hogy a határozat hatályának korábbi időszakokra való kiterjesztésére az adózó erre irányuló kérelme esetén van lehetőség.

100. §

Szükséges az összhang megteremtése a meghosszabbítandó határozat hatályára vonatkozó 181. § (1) bekezdésével, amelyben adóév - nem pedig (naptári) év - szerepel.

101. §

A 2020. január 1-től hatályos Áfa tv. 77. § (7) bekezdése tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek együttes teljesülése esetén az adó alapja utólag csökkenthető a behajthatatlan követelésként elszámolt ellenérték egészének vagy részének adót nem tartalmazó összegével. Az Áfa tv. 77. § (7) bekezdését 2021. június 10-ei hatályba lépéssel módosul, így a hatályos Art. 264/A. § egy már nem hatályos jogszabályi előírásra hivatkozással írja elő az adóhatóságnak a lekérdezési lehetőség biztosítását. A módosítás ezért törli az Áfa tv-re hivatkozást a rendelkezésből, továbbra is biztosítva a lekérdezési lehetőséget.

Az Art. 266. § a) pontjának hatályos szövegét szigorúan értelmezve a közzététel az egyéni vállalkozókat és az adószámos természetes személyeket nem érinti. A módosítás egyértelműsíti, hogy a közzététel az egyéni vállalkozókra és az adószámos természetes személyekre is kiterjed.

102. §

Felhatalmazó rendelkezés az automataberendezések állami adó-és vámhivatal részére történő adatszolgáltatási kötelezettségére vonatkozó részletszabályainak megalkotására.

103. §

Átmeneti rendelkezések.

104. §

Az Art. 1. mellékletének módosítása megteremti a lehetőségét, hogy amennyiben adózó a havi adó- és járulékbevallásban feltünteti a biztosítási jogviszony megszűnésének időpontját, akkor az állami adó- és vámhatóság az adózó által közölt bevallási adatok alapján a biztosítási jogviszony megszűnéséről szóló bejelentést hivatalból elvégzi, és az adatot továbbítja az egészségbiztosítás biztosított nyilvántartása részére, melyről a foglalkoztatottat és a foglalkoztatót értesíti.

A módosítás továbbá megteremti a lehetőségét annak, hogy amennyiben adózó jogutód nélkül

megszűnt, a foglalkoztatottakra vonatkozóan elmulasztott bejelentési kötelezettséget az állami adó- és vámhatóság hivatalból pótolja a jogutód nélküli megszűnés időpontjáról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, melyről elektronikus úton adatot szolgáltat az egészségbiztosítás biztosított nyilvántartása részére. A biztosítási jogviszony megszűnésének vélelmezett időpontja a munkáltató, kifizető megszűnésének időpontja.

Határozott idejű szerződések esetén, a módosítás értelmében a biztosított bejelentés megtételekor közölni kell a jogviszony szerződés szerinti végső (záró) időpontját is.

A módosítással a végelszámoló, felszámoló, Bérgarancia biztos foglalkoztatói minősége nevesítésre kerül, és ezáltal e személyek egyértelműen a változásbejelentés benyújtására kötelezett személyeknek minősülnek.

105. §

Belső hivatkozások javítása.

Az Art. 266. § a) pontjának módosítása egyértelművé teszi, hogy a rendelkezés szerinti adatok közzététele az egyéni vállalkozókra és az adószámot természetesen személyekre is kiterjed.

106. §

Hatályukat veszítő rendelkezések.

107. §

A módosítás előírja, hogy az igazolási kérelmet elutasító döntéssel szembeni fellebbezésre nyitva álló határidő elmulasztása esetén nincs helye igazolásnak.

108. §

A módosítás az idézésre vonatkozó rendelkezéseket a NAV hatásköri és illetékességi szabályait meghatározó kormányrendeletre igazítja, ezzel módot adva arra, hogy a fővároson kívüli igazgatóságok is idézhessenek fővárosi adózókat.

109. §

A módosítás kiterjeszti az eljárás egyéb résztvevői részére az adóhatósági irat kézbesítésének szabályait.

110. §

A módosítás megteremti a lehetőséget, hogy az adatok zárt kezelését elutasító döntés ellen ne csak az adózó, hanem az eljárás egyéb résztvevője is élhessen fellebbezéssel.

111. §

Átmeneti rendelkezés.

112. §

A módosítás egyértelműsíti, hogy az adóhatóság tényállás tisztázási kötelezettsége kiegészítő ellenőrzés esetében nem csak a határozat meghozatalához fűződően szükséges, hanem az adóhatóság alapvető jogszabályi kötelezettsége az eljárás egésze során.

113. §

A jelenlegi szabályozás, mely szerint csak három véletlenszerűen kiválasztott vállalkozótól kér az adóhatóság ajánlatot indokolatlanul korlátozza az ajánlattétel lehetőségét és sokszor vezet az elvégzendő feladat valós értékénél lényegesen magasabb összegű közreműködői díj kifizetéséhez. Többször előfordul ugyanis, hogy különböző okok miatt a véletlenszerűen kiválasztott vállalkozók közül egyik sem akarja, vagy tudja elvégezni az adott feladatot. Tekintettel azonban arra, hogy az ajánlattétel ismételt elmulasztása esetén a vállalkozó törölhető a közreműködő szervezetek névjegyzékéből, az ajánlattételre felhívott vállalkozók tesznek ugyan ajánlatot, de abban szándékosan olyan irreálisan magas összeget jelölnek meg, ami észszerű ajánlattétel esetén bizonyosan nem lehet a legkedvezőbb ajánlat. Azonban, ha mindhárom felkért közreműködő szervezet így cselekszik, az adóhatóságnak akkor is meg kell bíznia az adós számára legkisebb költséget felszámító vállalkozást, ha az elvégzendő munka valós értékének többszörösére tett ajánlatot. A módosítással valamennyi, az adott tevékenység és földrajzi terület vonatkozásában a névjegyzékbe bejegyzett közreműködő szervezet ajánlattételi felhívást kap, és mindegyiküknek lehetősége lesz az adott cselekményre vonatkozóan ajánlatot tenni. Az adóhatóság így vélhetően több ajánlat közül, a szabad verseny fokozott érvényesülésével választhatja ki a legalacsonyabb költséggel járó, amely az adós érdekeinek védelmét is biztosítja.

114. §

A módosítás lehetővé teszi az állami adó- és vámhatóság számára a végrehajtási kifogás előterjesztésére nyitva álló határidő elteltét követően az állam tulajdonjogának bejegyzését. A módosítás továbbá a másik tagállamban vagy külföldi államban ingatlanokra elrendelt vagyonekobbzás végrehajtására vonatkozó szabályokat rendeli alkalmazni az ingóságok tekintetében is.

115. §

Jogharmonizációs célú megfelelést biztosító rendelkezés.

116. §

Az adóigazgatási eljárásokban már jól működő módszer alkalmazásának lehetőségét teremti meg a gördülékeny ügymenet érdekében azzal, hogy az állandó meghatalmazás bejelentésére szolgáló űrlapok változása miatt a korábbi bejelentésen nyugvó képviseleti jogosultságoknak az időközben módosult vagy kiegészült ügycsoportokhoz való viszonyát megfeleltetés útján biztosítja anélkül, hogy az ügyfelek hátrányt szenvednének.

117. §

A hirdetményi kézbesítési módok közül a hirdetőtáblán történő elhelyezést szünteti meg, mivel az elavult, jelentős humánkapacitást köt le és ellentétes az elektronikus ügyintézés és a papírmentes közigazgatás térnyerését célzó jogalkotói szándékkal.

118. §

Mivel a jogsértés gyakorisága a „nem vámhiányos” bírság kiszabásakor mérlegelési szempont, a bírság összege az esetszámmal összefüggésben fokozatosan emelkedik. Ezért az alkalmoszerűen, illetve a napi gyakorisággal nyilatkozatot tevők között ugyanazon mulasztás esetében igen eltérő bírságok kerülhetnek kiszabásra az idő előrehaladtával. A versenyképesség megőrzése és a bírságolási anomáliák elkerülése érdekében a jogsértés gyakoriságát 1 éves időtartamon belül indokolt figyelembe venni.

119. §

A Javaslat a Vámtörvény 84. § (1) bekezdésében felsorolt kötelezettségek megszegése vagy mulasztás esetén az azok megállapításától számított egy éven belül első ízben történő elkövetése esetére írja elő a bírság kiszabásának mellőzését, és az érintett személy figyelmeztetését.

120-121. §

A bünyügyi főigazgatóság főigazgató-helyettesére vonatkozó módosítás összhangot teremt a NAV területi szervei (igazgatóságok) tekintetében alkalmazott szabályozási fordulattal, létrehozva annak lehetőségét is, hogy – hasonlóan a területi szervekhez – több főigazgató-helyettest lehessen kinevezni.

122. §

A nemzeti adatvagyonról szóló 2021. évi XCI. új törvény hatályba lépése okán szükséges technikai módosítás.

123. §

A rendelkezés hatályon kívül helyezésével lehetővé válik, hogy bármely pénzügyőr (ne csak nyomozó) végrehajthassa az elővezetést.

124. §

A számviteli törvény általános jelleggel rendelkezik arról, hogy egy új, jogelőd nélkül alapított vállalkozó esetén hogyan kell figyelembe venni a beszámoló típusát, valamint a könyvvizsgálati kötelezettséget meghatározó értékhatárokat. A rendelkezések azonban nem térnek ki arra, miként kell eljárni kiválás esetén a kiválással létrejött vállalkozó esetén. A Javaslat hiánypótló rendelkezésként meghatározza, hogy ilyenkor a jogelőd nélkül alapított vállalkozóra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

125. §

Az elmúlt időszakban jelentősen megnőtt az intézményi formában működő különböző egészségügyi, szociális, kulturális és oktatási intézményekben lévő vagyon nagysága. A számviteli törvény jelenleg hatályos előírása azonban az intézményi formában működő szervezetekben lévő vagyoni részesedést nem tekinti tulajdoni részesedésnek. A tulajdonosok szempontjából ugyanakkor a valós vagyoni helyzet bemutatása azt indokolja, hogy ezen vagyoni részesedések is kimutatásra kerüljenek a mérlegében. A Javaslat ennek érdekében rendelkezik arról, hogy az egészségügyi, szociális, kulturális és oktatási intézményekben lévő vagyon is kimutatásra kerüljön tulajdoni részesedésként, azzal, hogy – az egyszerűsítés érdekében – lehetővé teszi a tulajdonolt intézmény legutolsó beszámolójának mérlegében szereplő saját tőke értékének megfelelő értékelését.

126. §

A Javaslat – a gyakorlati szakemberek felvetései alapján – egyértelműsíti, hogy a hosszú lejáratú kötelezettségek között kimutatott pénzügyi lízing tartozás mérlegfordulónapot követő üzleti évben esedékes törlesztő részletét is – a kötelezettségekre vonatkozó általános előírásoknak megfelelően – a rövid lejáratú kötelezettségek között kell a mérlegben kimutatni.

127-128. §

Lásd a(z) 125. §-hoz kapcsolódó indokolást.

129. §

Uniós számviteli irányelvi előírások alapján az egyszerűsített éves beszámolót készítő vállalkozóknak csak néhány információt kell megadniuk a kiegészítő mellékletben. Ugyanakkor vannak olyan választási lehetőségek, amelyek szorosan összefüggnek az adózással [pl.: a törvényi előírásoktól eltérő számviteli elszámolás választása a törvény 4. § (4) bekezdése alkalmazásával], és amelyek esetében azokról, az általános előírások szerint indokolt a kiegészítő mellékletben információt adni.

130. §

A Javaslat arról rendelkezik, hogy az éves beszámolóját, továbbá az összevont (konszolidált) éves beszámolóját az IFRS-ek szerint összeállító vállalkozónak is alkalmaznia kell a VI/A. fejezet kormányok részére fizetett összegekről szóló jelentésre vonatkozó előírásait, valamint a VI/B. fejezet társaságiadó-információkat tartalmazó jelentésre vonatkozó előírásait.

131. §

A Javaslat a 2013/34/EU irányelvnek a társaságiadó-információk egyes vállalkozások és fióktelepek általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló 2021/2101/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hazai jogba történő átültetését szolgálja.

A számviteli irányelv értelmében egyes, 750 millió eurót meghaladó bevétellel rendelkező multinacionális vállalkozásoknak vagy önálló vállalkozásoknak külön jelentésben nyilvánosságra kell hozniuk a társasági adóval kapcsolatos információkat.

134/D. § A Javaslat a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentéssel kapcsolatos fogalom meghatározásokat tartalmazza.

134/E. § A Javaslat a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentéstételre kötelezett vállalkozásokat és fióktelepeket határozza meg. A Javaslat részletezi, hogy a legfelső szintű anyavállalatoknak, valamint az önálló vállalkozásoknak mely esetben kell társaságiadó-információkról szóló jelentést készíteniük és mely esetben mentesülnek a kötelezettség alól. Továbbá rendelkezik arról is, hogy azon vállalkozásoknak, melyek az európai parlament és tanács 2013/36/EU irányelv 89. cikkével összhangban jelentést tesznek közzé, nem kötelező társaságiadó-információkról szóló jelentést készíteni, mivel a közzétett jelentés magába foglalja ezeket az információkat valamennyi tevékenységükre vonatkozóan. A javaslat tartalmazza továbbá az Unión kívül letelepedett legfelső szintű anyavállalat leányvállalatának, valamint az Unión kívül letelepedett legfelső szintű anyavállalat vagy önálló vállalkozás fióktelepének társaságiadó-információkra vonatkozó kötelezettségeit, illetve a kötelezettségek alóli mentesülést. A figyelembe veendő különböző határérték átszámítása az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett, 2021. december 21-én érvényes átváltási árfolyam alkalmazásával történik.

134/F. § A Javaslat a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés tartalmi és formai követelményeiről rendelkezik. A Javaslat rendelkezik arról is, hogy a jelentés elkészíthető a 2011/16/EU tanácsi irányelv III. melléklete III. szakaszának B. és C részében említett adatszolgáltatási útmutató alapján is. Az információkat tagállami szinten külön-külön kell bemutatni, illetve abban az esetben, ha egy tagállam több adójogrendszer foglal magában, akkor tagállami szinten szükséges azt egyesíteni. Továbbá rendelkezik az egységes formanyomtatványról, a géppel olvasható elektronikus beszámolási formátumról, valamint a jelentés pénzneméről.

134/G. § A Javaslat a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés nyilvánosságra hozataláról, közzétételéről rendelkezik, azonosan a beszámolók nyilvánosságra hozatalával, közzétételével.

134/H. § A Javaslat a társaságiadó-információkat tartalmazó jelentés elkészítésére, nyilvánosságra hozatalára, közzétételére vonatkozó felelősségi szabályokat tartalmazza.

132. §

Lásd a(z) 124. §-hoz kapcsolódó indokolást.

133. §

A beszámoló könyvvizsgálatára vonatkozó uniós irányelvi rendelkezések szerint a könyvvizsgálónak a könyvvizsgálói jelentésben véleményt kell mondania arról is, hogy a beszámoló megfelel-e a jogszabályi előírásoknak. Ezzel azonos módon szabályoz a hatályos Ptk. 3:129. § (1) bekezdése is. E könyvvizsgálói jelentésre vonatkozó elvárás a számviteli törvényben korábban a könyvvizsgálói záradékok szövegében jelent meg. Időközben a záradékok szövegei hatálytalanításra kerültek (a nemzetközi könyvvizsgálati standardokkal való összhang biztosítása érdekében), de azzal egyidejűleg nem került pontosításra a könyvvizsgálói jelentés tartalmára vonatkozó előírás. A számviteli törvény jelenleg e tekintetben korlátozottan rendelkezik a jogszabályi megfelelés kérdésében, és a számviteli törvényen kívül csak azon jogszabályi előírásoknak való megfelelésről szól, amelyek a könyvvizsgáló számára írnak elő feladatokat.

Mindez az elmúlt időszakban mind az új uniós kötelezettségek (pl.: ESEF rendelet) teljesítése, mind a hazai gyakorlat tekintetében problémát okozott, ezért indokolt a beszámoló jogszabályi megfelelése kapcsán a könyvvizsgálói véleménynyilvánítás hatókörének uniós irányelvi rendelkezésben foglaltak szerinti kiterjesztett megfogalmazása.

A Javaslat a társaságiadó-információkról szóló jelentéssel összefüggésben a könyvvizsgáló nyilatkozatát követeli meg a könyvvizsgálói jelentésben arra vonatkozóan, hogy az üzleti évben a megelőző üzleti évre vonatkozóan a vállalkozás köteles volt-e társaságiadó-információkról szóló jelentést közzétenni, és ha igen, akkor a társaságiadó-információkról szóló jelentést a 134/G. §-al összhangban tették-e közzé.

134. §

A Javaslat az Európai Unió jogának való megfeleléshez szükséges rendelkezést (jogharmonizációs záradékot) tartalmazza.

135. §

A Javaslat az átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

136. §

Lásd a(z) 125. §-hoz kapcsolódó indokolást.

A várható támogatások időbeli elhatárolása során, egyszerűsítési okokból, indokolt, hogy arra csak a támogatások terhére már elszámolt költségek (ráfordítások) mértékéig kerüljön sor.

A hatályos törvényi előírások a pótbefizetésre vonatkozó rendelkezésekben gazdasági társaságot nevesítenek, mint alkalmazót, miközben a Ptk. a szövetkezetek esetében is lehetővé teszi a pótbefizetés intézményének alkalmazását. A Javaslat ennek megfelelően a pótbefizetésre vonatkozó rendelkezéseket alkalmazók körét kiterjeszti a vállalkozóra, amely magában foglalja a gazdasági társaság mellett többek között a szövetkezetet is.

Az elmúlt időszakban a törvényi előírásokban egységesítésre került a beszámoló típusát, valamint a könyvvizsgálati kötelezettséget meghatározó értékhatároknál figyelembe veendő létszámfogalom. Ugyanakkor annak értelmezése a gyakorlatban további kérdéseket vetett fel, ezért indokolt egyértelművé tenni, hogy az egységesített „átlagos létszám” alatt az „átlagos statisztikai állományi létszám”-ot kell érteni.

A hatályos előírások rendelkeznek arról, hogy átalakulás esetén a vagyonszerűségben mely tételekkel változhat a jogelődnél kimutatott eredménytartalék összege a jogutódra vonatkozóan. E rendelkezéseket indokolt kiegészíteni az időközben végrehajtott eredménytartalékot érintő törvényi változásokkal (így eredménytartalékot érint az átalakulás miatti adóra képzendő tartalék összege, illetve a korábbi pótbefizetés elengedésének eredménytartalékban történő elszámolása).

137. §

A korengedményes nyugdíj intézményét és fogalmát évekkal ezelőtt a korhatár előtti ellátás fogalma váltotta fel. A számviteli dokumentumokra vonatkozó elévülési idő elteltével indokolt az

erre vonatkozó rendelkezés törlése a törvényi előírásokból.

138. §

A könyvvizsgálói közfelügyeleti hatósághoz benyújtott Kkt. 35. § szerinti engedély iránti kérelmek esetében számos esetben került sor hiánypótlásra, mivel sok esetben fenn állt a Ptk. 3:115. §-a szerinti összeférhetetlenség, illetve a kérelmező tevékenységi körében nem szerepelt a számviteli, könyvvizsgálói, adószakértői tevékenység. Ezen feltételek teljesítése nélkül a Kkt. 35. § szerinti engedély nem adható meg. Az eljárás egyszerűsítése érdekében ezért indokolt a hivatkozott követelmények Kkt.-ban történő egyértelmű szerepeltetése.

139. §

Amennyiben egy kérelem a könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági (a tevékenységet végző természetes személyre vonatkozó) döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el, úgy az eljárás felfüggesztésének lehetősége nélkül a kérelem elutasítása, majd annak újbóli benyújtása indokolatlan adminisztrációs teherrel és további eljárási költségekkel jár a kérelmező terhére. Ennek elkerülése érdekében indokolt a Kkt. 35. § és 35/A. § (1) bekezdés szerinti engedély iránti kérelem, a 49. § szerinti minősítés iránti kérelem, valamint az 50. § (2c) bekezdés szerinti banki igazolás iránti kérelem esetében is az eljárás felfüggesztésének lehetőségét megteremteni.

140. §

Lásd a(z) 139. §-hoz kapcsolódó indokolást.

141. §

A Kkt. 173/C. §-át indokolt egy új (17) bekezdéssel kiegészíteni, amely lehetővé teszi, hogy a könyvvizsgálattal érintett gazdálkodó kérelmére a minőségellenőrzési eljárásban hozott határozatról a könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóság kivonatot készítsen. Kivonat készítésére kerülhet sor a Kkt. 173/C. § (7) bekezdés (d) pontja szerinti intézkedés esetén, amikor kérelemre a közfelügyeleti hatóság kivonatot készít a minőségellenőrzéssel összefüggésben hozott határozatról annak érdekében, hogy a gazdálkodó megfeleljen a számviteli törvény szerinti beszámoló elektronikus úton történő letétbe helyezéséről és közzétételéről szóló 11/2009. (IV. 28.) IRM-MeHVM-PM együttes rendelet 3. § (8) bekezdésében foglaltaknak.

142. §

A megnövekedett költségekre és az időközben bekövetkezett inflációs hatásra tekintettel indokolt a Kamara részére fizetendő - 14 évvel ezelőtt megállapított – 25 ezer, illetve 50 ezer forintos igazgatási szolgáltatási díj mértékének növelése, megfelelő valorizációja.

A Kkt. a minőségellenőrzésekhez kapcsolódó szankcionálási szempontrendszer elemeit jelenleg mintegy teljes körű felsorolásként tartalmazza, miközben a felsoroltakon túlmenően, egyéb szempontok is felmerülhetnek a kiszabható szankciók megállapításakor. Ennek érvényesítése

érdekében, illetve annak érdekében, hogy a Kkt. előírásai maradéktalanul megfeleljenek a könyvvizsgálói irányelv rendelkezéseinek, javasolt az érintett rendelkezés pontosítása.

143-146. §

A kettős adóztatás elkerülésére irányuló Egyezményhez kapcsolódó Jegyzőkönyvet kihirdető törvény módosítása jogtechnikai okok miatt szükséges.

147. §

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. Mivel a kihirdetés óta folyamatos a megállapodáshoz való csatlakozás, ezért szükséges a lista évenkénti frissítése. A módosítás a legfrissebb csatlakozókkal egészíti ki a Megállapodást kihirdető törvény mellékletét. E rendelkezés a mellékletre való utalást végzi el.

148. §

Az országokénti jelentések cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. Mivel a kihirdetés óta folyamatos a megállapodáshoz való csatlakozás, ezért szükséges a lista évenkénti frissítése. A módosítás a legfrissebb csatlakozókkal egészíti ki a Megállapodást kihirdető törvény mellékletét. E rendelkezés a mellékletre való utalást végzi el.

149-150. §

A kettős adóztatás elkerülésére irányuló Egyezményhez kapcsolódó Jegyzéket kihirdető törvény módosítása jogtechnikai okok miatt szükséges.

151. §

A Multilaterális Egyezményt kihirdető törvény módosítása jogtechnikai okok miatt szükséges.

152. §

Hatályba léptető rendelkezések.

153. §

Jogharmonizációs záradék.

1. melléklet

A rendelkezés két új jogcímmel egészíti ki az egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes jövedelmek felsorolását:

Adómentes a Magyar Tudományos Akadémia és az NKE által John Lukács életműve előtti tiszteletadás céljából évente megítélt és az NKE által folyósított díj.

Azok a külföldi illetőségű személyek, akik közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvánnyal, közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány által fenntartott vagy egyéb felsőoktatási intézménnyel fennálló munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesítenek, jellemzően külföldi adóilletőséggel rendelkeznek, ezért esetükben nem történik jelenleg sem adólevonás. Az egyértelmű jogalkalmazás érdekében a Javaslat adómentesnek minősíti azt a juttatást, amelyet a Tbj. szerint belföldinek nem minősülő személy a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvánnyal, a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítvány által fenntartott vagy egyéb felsőoktatási intézménnyel fennálló munkavégzésre irányuló jogviszony alapján szerez azzal a feltétellel, hogy a munkavégzésre irányuló jogviszonnyal összefüggésben a magyarországi tartózkodása nem haladja meg a 30 napot.

2. melléklet

A Válságközlemény az Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes válságkezelési keret a gazdaságnak Oroszország Ukrajna elleni agresszióját követő támogatása céljából című, 2022/C 131 I/01 számú európai bizottsági közlemény, amelyhez elválaszthatatlanul kapcsolódnak a támogatási programot jóváhagyó SA.103089 számú és az azt módosító európai bizottsági határozatok. Az ennek keretében nyújtott támogatás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül. Ha az adózó a Válságközlemény alapján kíván adókedvezményt, adóalap-kedvezményt igénybe venni, akkor adóbevallásában nyilatkozatot kell tennie arról, hogy az orosz-ukrán háború gazdasági hatásai hátrányosan érintik működését. E jogcímen nem vehet igénybe állami támogatást a Válságközlemény által felsorolt, illetve a Válságközlemény elfogadását követően, az Európai Unió által bevezetett szankciók hatálya alá tartozó személy. A támogatás abban az esetben sem vehető igénybe, ha az adózó tevékenységét valamely szankcióval érintett ágazatban végzi, és a támogatás veszélyeztetné a szankciók céljait.

Az Válságközlemény 2.1 szakasza alapján igénybe vett támogatások támogatástartalma a 2022. október 1-jei állapot szerint nem haladhatja meg az 500 ezer eurónak megfelelő forintösszeget. Ennek vizsgálatakor az adózó kapcsolt vállalkozásait is figyelembe kell venni.

Azonos vagy részben azonos elszámolható költség alapján igénybe vett támogatásokat össze kell számítani. A Válságközlemény szerinti támogatás mellett igénybe vett más állami támogatás esetén figyelemmel kell lenni a más állami támogatás szabályai (csoportmentességi rendeletek) által meghatározott vagy bizottsági határozatban jóváhagyott támogatási intenzitásokra, összegekre is. A Válságközlemény szerinti támogatás mellett igénybe vett de minimis támogatás esetén a támogatások támogatástartalma nem haladhatja meg a Válságközlemény szerinti felső határt.

Amennyiben az adózó a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatást is igénybe vesz, akkor a Válságközlemény szerinti támogatás igénybe vétele nem vezethet az adózó kárának túlkompensációjához.

3. melléklet

Az Art. 1. mellékletének 3.2. alpontjához: Az e pontban szereplő javaslat harmonizál a Tbj. 66. § (3) bekezdés első mondatában megfogalmazott elvvel, miszerint a társadalombiztosítási igazgatási szervek az adatszolgáltatásra kötelezettől nem kérhetik olyan adat ismételt közlését, amely a

nyilvántartásra kötelezett bejelentésében, bevallásában már szerepelt. Ez a megoldás adminisztrációcsökkentést eredményezne a foglalkoztatók oldalán. Az elképzelés szerint, ha a foglalkoztató a 08 jelű bevallás '08M-04 lap 541. sorát kitölti, vagyis közli a jogviszony végét, akkor mentesül a változás-bejelentési kötelezettség teljesítése alól. A természetes személy biztosítási jogviszonya lezárásáról történő értesítést az Art. 1. melléklet 3.6. alpontja tartalmazza.

Az Art. 1. mellékletének új 3.4-3.7. alpontjaihoz: A foglalkoztatottak biztosított jogviszonyának lezárását a jogutód nélküli megszűnést eredményező eljárások alatt álló gazdasági társaságok, egyéb szervezetek, a tevékenységüket megszüntető egyéni vállalkozók is gyakran elmulasztják. Emiatt a foglalkoztatott magánszemélyek a foglalkoztató megszűnését (a nyilvántartó szerv általi törlését) követően is nyitott biztosítási jogviszonnal rendelkeznek, melynek következtében felmerül a társadalombiztosítási ellátások jogalap nélkül történő igénybevétele. A költségvetésre gyakorolt negatív hatások csökkentése, a veszteség minimalizálása érdekében az alábbi módosítás lehetőséget ad arra, hogy a NAV a megszűnt foglalkoztató helyett pótolja a 'T1041-es adatlapok benyújtását a biztosítási jogviszonyok lezárása céljából a foglalkoztató megszűnésének időpontjára. Ez a dátum azonban csak vélelmezett megszűnési időpont lenne, mellyel szemben ellenbizonyításnak lenne helye, tekintettel arra, hogy a NAV a biztosítási jogviszony alapjául szolgáló foglalkoztatási jogviszonyra vonatkozó tényeket, körülményeket nem ismeri. A jogviszony végének vélelmezett dátuma az a nap lenne, amikor a foglalkoztatót nyilvántartó szerv törli a foglalkoztatót a nyilvántartásból.

Az Art. 1. mellékletének új 3.8. alpontjához: Határozott idejű szerződések esetén indokolt jogszabályban előírni, hogy már a biztosított bejelentés megtételekor közölni kell a jogviszony szerződés szerinti végső (záró) időpontját is. Ez az adózónál adminisztráció csökkentést jelentene, illetve csökkenne az adóügyi figyelmetlenség miatt le nem zárt jogviszonyok száma. Ha módosul a határozott idejű szerződés időtartama, akkor továbbra is nyitva áll a változásbejelentés megtételének lehetősége.

Az Art. 1. mellékletének új 3.9. alpontjához: Ellenőrzési tapasztalatok alapján szükséges a felszámolóbiztos, a végelszámoló és a kényszertörlési eljárás során kinevezett bér garancia biztos kötelezettségének adózási jogszabályban történő előírása a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) rendelkezésein túlmenően, mivel a munkáltatói jogokat a kérdéses adóügyi körben ők gyakorolják, és leggyakrabban ők azok, akik az adat- és változásbejelentési kötelezettségeket nem teljesítik.

4. melléklet

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. A felsorolt országok és joghatóságok automatikus információcsere keretében együtt kívánnak működni hazánkkal és hazánk is érdekelt ebben az együttműködésben. Ezt az együttműködést teszi lehetővé ez a rendelkezés, amely felveszi a Megállapodást kihirdető törvény mellékletébe a felsorolt országokat és joghatóságokat.

5. melléklet

Az országonkénti jelentések cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. A felsorolt országok és joghatóságok automatikus információcsere keretében együtt kívánnak működni hazánkkal és hazánk is érdekelt ebben az együttműködésben. Ezt az együttműködést teszi lehetővé ez a rendelkezés, amely felveszi a Megállapodást kihirdető törvény mellékletébe a felsorolt országokat és joghatóságokat.